

சைவம்

ஆதிசங்கர் அருளிய

ஏண்மத ஸ்தாபனம்

(அறுவகை வழிபாடு)

வெளியீடு: சாஸ்தா பதிப்பகம்

சைவம்

தொகுப்பாசிரியர்:
செந்தில் துறவி

நவம்பர், 2011

விலை: ரூ. 100/

சாஸ்தா பதிப்பகம்

SASTHA PUBLICATIONS

4, கிழக்கு ரதவீதி
திருச்செந்தூர்

37, போயஸ் சாலை,
சென்னை-18

போன்: 24321793

பொருளடக்கம்

எண்	பக்கம்
1. குரு ஸ்துதி	... 4
2. சிவமும் என்னிலே	... 5
3. உண்மை மீட்சி	... 7
4. சைவம்	... 9
5. கண்டறியாதன கண்டேன் !	... 40
6. திருப்பள்ளி எழுச்சி	... 56
7. சிவ த்யானம்	... 59
8. ப்ராத-ஸ்மரண ஸ்தோத்திரம்	... 60
9. சிவ பஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்திரம்	... 61
10. வேதஸார சிவ ஸ்தோத்திரம்	... 62
11. விச்வநாதாஷ்டகம்	... 64
12. சிவ நாமாவல் யஷ்டகம்	... 66
13. மார்க்கபந்து ஸ்தோத்திரம்	... 69
14. ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸ்தோத்திரம்	... 70
15. நிர்வாண ஷ்டகம்	... 72
16. சிவ மானஸ பூஜை	... 74
17. லிங்காஷ்டகம்	... 77
18. சிவபுராணம் (திருவாசகம்)	... 78
19. ஞானத்தாழிசை	... 82
20. பட்டினத்தார் பாடல்	... 86
21. வள்ளலார் அருளிய பாடல்கள்	... 90
22. தாயுமானவர் பாடல்கள்	... 95
23. கால பயம் போக்கும் காலபாசத்	...
திருப்பதிகம்	... 100
24. சிவஞான போதம்	... 102

எண்	பக்கம்
25. நடராஜப் பத்து	... 106
26. துயர் களையும் திருப்பதிகங்கள்	... 110
27. திருநீற்றுப் பதிகம்	... 120
28. திருவாலவாயுடையான் அருளிய பாசுரம்	... 122
29. திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள்	... ,,
30. சில பொறுக்கு மணிகள்	... 126
31. திருவெம்பாவை	... 136
32. சிவாபராத ஸுமாமன ஸ்தோத்திரம்	... 142
33. ஸ்ரீ சரணச் சூங்க ரஹித-நடராஜ ஸ்தோத்திரம்	... 146
34. திருமந்திரம் (சில பாடல்கள்)	... 149
35. ஸ்ரீ பரமசிவாஶுர மாலிகா	... 151
36. திருவாசக போற்றித் திரு அகவல்	... 154
37. ஸ்ரீ சிவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி	... 158
38. ஸ்ரீ சிவ ஸஹஸ்ர நாமம்	... 161
39. ஸ்ரீ சந்திரசேகராஷ்டகம்	... 179
40. ஸ்ரீ கும்பேசுவர ஸ்தோத்திரம்	... 182
41. சிவானந்த லஹரி	... 185
42. சதாசிவ ப்ரூம்மேந்திரர் செய்த சிவஸ்துதி	... 187
43. ஆர்த்திஹர ஸ்தோத்ரம்	... 189
44. ராவண க்ருத சிவதாண்டவ துதி	... 192

கல்லாலின் புடையமர்ந்து நான் மறை யாறங்க
 முதற் சுற்ற கேள்வி
 வல்லார்கள் நரல்வர்க்கும் வாக்கிறந்த
 பூரணமாய் மறைக்கப் பாலாய்
 எல்லா மா யல்லைதுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி
 யிருந்து காட்டிச்
 சொல்லாமற் சொன்னவரை நினையாம னினைந்து
 பவத் தொடக்கை வெல்வாம்

குருஸ்துதி

குருர் ப்ரம்மா குருர் விஷ்ணு : குருர் தேவோ மஹேச்வர :
குரு ரேவ பரம் ப்ரம்ம தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 1

அகண்ட மண்டலா காரம் வ்யாப்த யேன சராசரம்
தத் பதம் தர்சிதம் யேன தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 2

அக்ஞான திமிராந்தஸ்ய ஞானஞ்சன சலகயா
சக்ஷுருண் மீலிதம் யேன தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 3

ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் வ்யாப்தம் யேன க்ருத்ஸன சராசரான்
தத் பதம் தர்சிதம் யேன தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 4

சித் ரூபேண பரிவ்யாப்த த்ரைலோக்ய ஸசராசரம்
தத் பதம் தர்சிதம் யேன தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 5

ஸர்வ ச்ருதி சிரோ ரத்ன ஸமுத் பாஸித மூர்த்தயே
வேதாந்தாம்புஜ ஸூர்யாய தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 6

சைதன்ய : சாச்வத : சாந்தோ வ்யோமாதீதோ நிரஞ்சன :
பிந்து நாத கலாதீத தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 7

ஞான சக்தி ஸமாருடஸ் தத்வமாலா விபூஷித :
புத்தி முக்தி ப்ரதாதா ச தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 8

அநேக ஜன்ம ஸம்ப்ராப்த கர்மேந்தன விதாஹினே
ஆத்ம ஞானக்னி தானேன தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம , 9

சோஷணம் பவஸிந்தோஸ்ச ப்ராபணம் ஸார ஸம்பத :
யஸ்ய பாதோதகம் ஸம்யக் தஸ்மை ஸ்ரீ குராவ : 10

நகுரோர் அதிகம் தத்வம் ந குரார் அதிகம் தப :
தத்வ ஞானத் பரம் நாஸ்தி தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம : 11

மன்னாத : ஸ்ரீ ஜகன்னாதோ மத்க்ரு : ஸ்ரீ ஜகத்க்ரு :
மதாத்மா ஸர்வ பூதாத்மா தஸ்மை ஸ்ரீ குரவே நம 12

சிவமும் என்னிலே

மனமு மில்லைநான் ! மதியும் இல்லை நான் !
மற்றும் எண்ணமோ ஆணவம்இல்லை !

இனிய சுவையதோ நுகரும் இன்பமோ
எந்தத் கேள்வியோ பார்வையோ இலை !
வளைந்த பூமியோ வளரும் தீயுமோ
வாண மோபிற காற்று மோஇலை

எனைய றிந்தவன் ஞானம் ! இன்பம்நான் !
என்றும் நான்சிவம் ! சிவமும் என்னிலே ! 1

உயிரும் இல்லைநான் ! ஐந்து பூதமும்
உண்மை யில்இலை ! உடனின் உருவமாய்

இயையும் ஏழுறுப் பொன்றும் இல்லையே !
உன்னும் ஐந்துற ஐந்து ஷார்வுகள்

வயமும் இல்லைநான் ! வாழ்வுமில்லைநான் !
வரையி லாததோர் ஆன்ம வெளியிலே

நயமு றத்திகழ் ஞானம் இன்பம் நான் !
நான்சி வம் அந்தச் சிவமும் என்னிலே 2

வெறுப்பெ னக்கில்லை ! வேட்கை இல்லை ஆம் !
வீண்பே ராசையும் ஏய்ப்பு மில்லைநான் !

துருப்பி டித்தபொ ருமை கர்வமோ
தொடரும் கடமையோ தேவை யேதிலை !

மறப்பி லாதுமேல் மேலும் வேண்டுமோர்
மயக்க மில்லைநான் வீடுதலையிலை !

சிறப்பின் எல்லையாம் ஞானம் ! இன்பம்நான் !
சிவமும் என்னிலே ! நானுமே சிவம் ! 3

பழக்கம் ஆகும்நற் பண்பும் மற்றதும்
 பயிலும் மகிழ்ச்சியும் துன்பம் ஒன்றிலே
 எழுத்தில் மந்திரம் மற்றும் புண்ணியத்
 தலமோ வேதமோ, வேள்வி ஏதிலே !
 கொழுத்த இன்பமும் கொண்டதிலே நான் !
 கொள்வ தற்கிலே குறியு மில்லையே !
 அழிக்கொ ணாததாம் ஞானம் இன்பம்நான் !
 ஆதி சிவமும்நான் ! சிவமும் என்னிலே ! 4

இறப்பெ னக்கிலே எந்தப் பயமிலே !
 ஏதும் சாதியின் பேத மொன்றிலே !
 பிறப்பில் அன்னையோ தந்தை எவரினே !
 பிறப்பு மேயிலே பிணியு மில்லையே !
 விரிப்பில் நட்புமோ உறவும் இல்லையே !
 மேலும் குருஇலே சீடர் எவரினே !
 கிறப்பின் எல்லையாம் ஞானம் இன்பம்நான் !
 சிவமும் என்னிலே நானு மேசிவம் ! 5

மாற்ற மற்றவன் ! வடிவ மற்றவன் !
 மானு டத்தினில் எங்கும் காண்பவன் !
 தோற்றும் எவ்வித உணர்வும் என்னையே
 தொட்ட திலைஎத் தோல்வி யுமினே !
 போற்றும் விடுதலை என்ப திலே நான் !
 புரிந்து கொள்ளவும் இயலொ ணாதவன் !
 ஆற்றல் என்பதாம் ஞானம் இன்பம்தான் !
 ஆதி சிவமும்நான் ! சிவமும் என்னிலே ! 6

‘மதி ஒளி’

உண்மை மீட்சி !

(மதி ஒளி)

நமசி வாய ஒம்என் றேநீ
நாளும் பாடு பாடு !
நமைப்பி ணித்த இன்ன லும்
நலிந்த தென்றே ஆடு !
இமைக்கும் கண்ணில் அன்புமே
இணைந்தி ருக்க நாடு !
இரக்கம் நெஞ்சில் என்றும் ஒன்றி
இன்க வைப்பதோடு.....

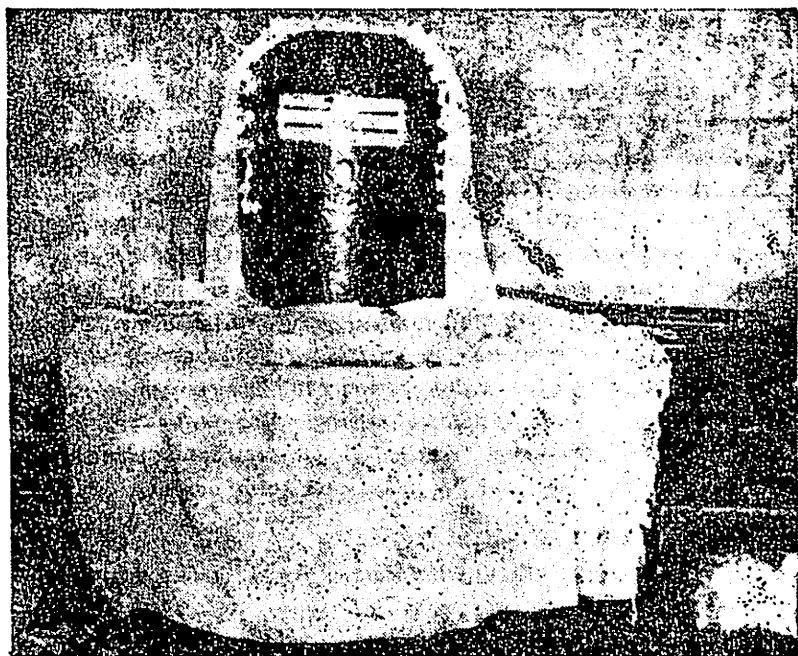
(நமசிவாய)

தனைமறந்த போதி லங்குத்
தத்து வமாம் தெய்வம் !
தவிப்பி லாழ்ந்து வேண்டும் போதில்
சாந்திப் பொங்கச் செய்யும் !
வினைமயக்கம் இந்தக் கூட்டை
வீசி யாட்டும் போதும்
விரைந்து வந்து நின்று: நிற்க
வைக்கும் ஆற்றல் தெய்வம்.....

(நமசிவாய)

எழுத்தி லேந்தும் ஒன்றி என்றும்
ஏற்றம் கொள்ளும் காட்சி !
இணைந்த சாம்பல் மேனி பாதி
ஏற்ற தன்னை மாட்சி !
கழுத்தில் நாகம் ஊரும் ஆல
காலம் கருணை ஆட்சி !
கதித்த பாதம் தோன்றும் போதில்
காணும் உண்மை மீட்சி !

(நமசிவாய)

சைவம்

“முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவில் ஒரு
 பிடி சாம்பராய் வெந்து மண்ணாவதாய்க் கண்ட பின்னும்
 இந்தப்
 படிசார்ந்த வாழ்வை நினைப்பதல்லால் பொன்னின்
 அம்பலவன்
 அடிசார்ந்து நாம் உய்யவேண்டுமென்று நினைவாரில்லையே”
 (பட்டினத்தார்)

ஓ

ஓ

2.

‘சிவம்’ என்றால் மங்களம்; சிவகரம் என்றால் மங்களத் தைச் செய்வது. தன்னிடம் இருப்பதையே பிறருக்கு அளிக்க முடியும். இதுதான் உண்மை. சம்பு என்ற ஒரு பெயர் சிவனுக்கு உண்டு. சம் என்றால் ஆனந்தம், மங்களம் என்றும் பொருள் சம்பு—தான் ஆனந்தனாக, மங்களா காரனாக இருந்தபடி இருந்தான்—இக்கால நெறிக்குத் தேடி அம் மங்களானந்தத்தைப் பெற முடியாது எனக் கருதி (சம்கரோதி இதி—சம்கர:) மங்களத்தைச் செய்கிறவனாக—சம்—கரனாக (சங்கரன்) வந்தாலும் முதல்வன். அந்த மங்களத்தை நாம் உய்த்துணர மஹாபுருஷரான பூர்வ சங்கரர் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இறைவனை—அருவும் உருவுமான் சிவத்தை வழிபடும் முறையை—ஷண்மதங்களில் ஒன்றாக நிறுவினார். அதுவே ‘சைவம்’ எனப்படுவது.

பரிபூரணம்

“பார்க்கு மிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைந்து
நிற்கும் பரிபூரணநந்தமே.”

எவ்வயிரும் முடிவை நினைத்து பயப்படுகிறது. எதையும் ‘ஆரம்பித்து’ அது வளர்வதையே விரும்புவது உலகவியல். ஆரம்பம்—வளர்ச்சி இரண்டை மட்டுமே மனித மனம் ஏற்கிறது. ஆனால் ஆரம்பம் என்று ஒன்று இருந்தால் அதற்கு ‘முடிவு’ உண்டு. அதையே திருப்பிப் பார்த்தால் முடிவில் ஆரம்பம் என்று ஒன்று இருப்பதையும் உணரலாம். விறகு, கரி, குப்பை முதலியவற்றை எரித்து, அப்பொருளுக்கு முடிவு கண்டால் இறுதியில் சாம்பலாகத் தான் முடிகிறது. மனித உடலும் அப்படித்தான். இராஜாக்களிலிருந்து பிச்சைக்காரன் வரை இந்த முடிவில் ஒருவித வேற்றுமையுமில்லை. இது நாம் அறிந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. ஆனால் அந்தச் சாம்பலை எவ்வளவு முறை எரித்தாலும் சாம்பலாகத்தான் இருக்கும். மாறுபாடு கிடையாது. அதாவது அப்பொருள் தன்னுடைய மாறுபடாத நிலையை அல்லது இயல்பான பூரண நிலையை அடைந்து விட்டது. அதுதான் பூரணம். பூரணம் என்றால் முழுமை—

அதுவும் பரிபூரணம்; முழு. முழுமையாகிறது. இப்படி என்றும் மாறுபடாத ஒரு பொருளையே பரம்பொருள், பரமாத்மா என்றெல்லாம் கூறுகிறோம். அந்தப் பரம்தான் பரமசிவம் இதையே தாயுமானவர்.

“அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது”

என்றார்.

அகண்டம்—கண்டம்

காகம் உறவு கலந்துண்ணக்
கண்டர் அகண்டாகார சிவ
போகம் எனும் பேரின்பவெள்ளம்
பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய்
ஏகவுருவாய்க் கிடக்குதையோ
இன்புற்றிட நாம் இனி எடுத்த
தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச்
சேர வாரும் செகத்தீரே.

இப்படி அகண்டமாய், எங்கும் வியாபகமாய் நிற்கின்ற பூரணம், கண்டமாக ஜீவராசிகளில் நிற்கின்றது. அகண்டம் பரமாத்மா, கண்டம்—ஜீவாத்மா, அகண்டாகாரமான பாமாத்மாவுக்கும் — கண்டாகரமான ஜீவாத்மாவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு மிக மிகச் சொற்பம். பரமாத்மா, ஜீவன் கள் உய்யும்பொருட்டு தன்னைத்தானே உருவக் கூட்டுக்குள் அடைத்துக் கொண்டு தன்னிச்சைப்படி வெளிவந்து, மீண்டும் உட்புகுந்து கொள்ளுகிற ஆற்றலுடையது. இயற்கை பரம்பொருளின் மாயத் தோற்றமாகிறது. இந்த மாயா ஜால உலக ஜீவராசிகள் தன்னிச்சைப்படி இயங்க முடியாது. கர்மவினைப்படி சிறிது காலம் தனித்திருப்பது போல் இருந்த பிறகு, தனது தாற்காலிகமான நிலையை இழந்து முடிவில் தனக்குச் சொந்தமான அகண்டாகாரமான உண்மை நிலையை அடைகிறது. இதுவே “சிவப்பேறு” என்றும், சித்தி என்றும் கூறப்படுகிறது.

“கண்டத்தைக் கொண்டு கருமம் முடித்தவர்
பிண்டத்தில் வாரார் என்றுந்தீ பற
பிறப் பிறப் பற்றார் என்றுந்தீ பற.”

விபூதி

க்ஷரம் என்றால் அழியும் தன்மையுடையது. அக்ஷரம் என்றால் அழியாத் தன்மையுடையது. அதனாலேயே அழியாத் தன்மையுடைய பரத்தைக் குறிக்க விபூதியைச் சின்னமாக இட்டனர் ஆன்றோர். அழியாத தன்மையுடைய ஒரு பொருள் உண்டு என்பதைக் காட்டவே திருநீற்றைச் சின்னமாகக் கொண்டனர் சைவ சமயத்தார்.

ப்ருஹத் ஐரபால உபநிஷத்தில்:

செல்வத்தை வழங்கும் தன்மையால்—பூதி என்றும் (விபூதி)
பாவங்களைச் சாம்பலாக்குவதால்—பஸ்மம் என்றும்
ஆன்ம ஒளியை வளர்ப்பதால்—பசிதம் என்றும்
ஆபத்துக்களிலிருந்து காப்பதால்—ரக்ஷை என்றும்
இந்த விபூதியின் தன்மை வர்ணிக்கப்படுகிறது.

லிங்கம்

“லிங்கே ஸர்வம் ஸமுத்பன்னம் லய: சோச்யதே
ச்ருஷ்டி ஸம்ஹார மேவோக்தம் லிங்கம் நாமாஸ்ய
சோச்யதே”

லிங்கத்திலிருந்தே எல்லாம் உண்டாயின. அதேபோல் எல்லாம் லிங்கத்திலேயே அடங்குகின்றன. படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு ஆகிய முத்தொழிலும் அதில் அடங்கியதால் ‘லிங்கம்’ எனப்பட்டது. சேக்கிழாரும்,

“காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணமாய்
நீனாக மணிந்தார்க்கு நிகழ் குறியாம் சிவலிங்கம்”

என்று கூறுகிறார்.

கை, கால் முதலிய அவயவங்கள் இல்லாததால் அருவாக உள்ளது சிவலிங்கம். ஆனால் 'ஸ்தாணு'—தூண் போல்—காணுவதால் உருவுமாகிறது, எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் முடிந்த முடிபு 'சிவலிங்கம்' எனல் தரும். இதர மூர்த்தங்கள் உருவோடு இருக்கின்றன. ஆனால் 'சிவலிங்கம்' மட்டும் உருவிலில்லை. இதர உற்சவ மூர்த்திகள் மூலவர் போல் உலோகத்தில் வார்க்கப்பட்டவை. ஆனால் உற்சவலிங்கம்' என்பது இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இது ஒரு முக்கிய விஷயம். தவிரவும் ஆலயங்களில் 'சிவலிங்கம்' உலோகங்களால் (தங்கம், வெள்ளி) போன்றவையால் காணப்படவில்லை. இதையெல்லாம் நோக்கும்போது சைவமதமே தழைத்து ஒங்கி நெடுகிலும் பரவி இருந்துள்ளது என்று தெரிகிறது. இதனால் உருவ வழிபாடு இந்து மதத்தில் முதலில் இல்லை எனலாம். சிதம்பரத்திலும் (ஆதிமூர்த்தி) திருமூலட்டானேசுவரர் என்றுதான் முதலில் இருந்துள்ளது. திருமுறைகளில் நால்வர் பாடலில்கூட சீவன் ஒருவனே ஈறில்லாத இறைவனாகவும், அனாதி புருஷனாகவும் பாடப்பட்டுள்ளது. காப்புச் செய்யுள்களில் கணபதியைக் கூடப் பாடவில்லை ஆகவே, சிவபெருமானின் பெருமை புலனாகிறது.

“செங்கணனும் பிரமணுந் தம்முள்ளே
எங்குந் தேடித் திரிந்தவர் காண்கிலர்
இங்குற்றேனென் நிலிங்கத்தே தோன்றினான்
பொங்கு செஞ்டைப் புண்ணிய மூர்த்தியே”

என்று இறைவன், கருணையினால் லிங்க வடிவமாகத் தானே தோன்றினான்.

சிவ வழிபாடு

கேரளத்தில் (மலையாளத்தில்) அம்பிகைக்குத் தனி ஆலயம் பெரும்பாலும் இல்லை. ஒரே கார்ப்பக் கிருஹத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர் அம்மையும் அப்பனும். முன்னும் பின்னுமாக, இப்படி வந்தால் அம்மை, அப்படி வந்தால்

அப்பன். இதுவும் எவர் எவர் எவ்வெவ்வகையில் நோக்குகிறாரோ அவ்வவ்வாறுதான் காட்சி என்பதை விளக்குவது போல் உள்ளது: ஜோதி ரூபமாக விளக்குகளை ஏற்றியும், விங்காகராமாகவும் மூர்த்திகளாகவும், அம்மையாகவும் இப்படிப் பலபல வேடங்களில் காட்சியளிக்கிறான்.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் “பலபல வேடமாகும் பரஞரி பாகன்” என்றவாக்கு இந்த கருதத் தகும். வடநாட்டில் அவரவரே சென்று விங்கத்தைத் தொட்டுக் கட்டி அணைத்து வழிபடும்படி ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. இறைவனின் கருணையை இதைவிடச் சுலபமாக எப்படிக்கூறுவது? எந்தக் கோயிலிலுள்ள மூர்த்தியையும் பூஜை செய்பவரைத் தவிர வேறு யாரும் தொட முடியாமல் இருக்க, இறைவன் கருணையால் ‘தென்னாடுடைய சிவனே’ என்று போற்றப்படும் சிவன் மட்டும் வடநாட்டில் இவ்வாறு அருள் பாலிக்கிறான்.

“அகளமாய் யாரும் அறிவரிது அப்பொருள்
சகளமாக வந்தது என்றுந்தீ பற
தானாக தந்தது என்றுந்தீ பற”

இவ்வாறு எங்கும் நிறைந்ததாய்: பரிபூரணமாயுள்ள வஸ்துவை—பரப்ரம்மத்தை—அணுவில் கோடியிலொரு சதம்கூட இல்லாத மனித மனம், எடுத்த எடுப்பிலே அதன் இயல்பிலேயே அறிய முயலும்போது சிரமப்படுகிறது. தெளிவு ஏற்படாத நிலையிலேயே ஜீவன் பறந்தோடி விடுகிறது. பரம்பரை பரம்பரையாக வளர்ந்துவரும் சமூகம், மறைந்துவிடும் தன்மையோடு உள்ள ஜீவன் மறைந்து செல்லும் இடத்தைத் தேடிப்பிடிக்க ஆற்றிவைப் பலவழியிலும் செலுத்தி ஆராய்ச்சிகள் செய்கிறது. தத்துவக் கடலில் மூழ்கி மூழ்கி எழுந்து வியாக்கியான விளக்கங்களை எழுதிக் குவிக்கிறது. ஆனால் என்ன செய்தும், ஜீவனுடைய மறைவிடத்தைத் தெளிவாகக் கண்டு நிர்ணயம் செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிலையில், தனது ஆராய்ச்சிச் சிற்றூறு

களையெல்லாம் வளைத்து மடித்து ஒன்றாக்கி, ஒரு திசையில் ஓடச் செய்து சிறிதுகாலம் தீவிரமாக ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கிறது. முடிவில் அந்தச் சிற்றறும் கட்டறுத்துக் கொண்டு ஓடி, கண் கருத்து இரண்டிற்கும் புலப்படாத ஓர் உருவமற்ற, பெயரற்ற வஸ்துவோடு சேர்ந்து விடுவதைத் தான் உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறது. அந்த வகையில் உறுதியூட்டும் வஸ்துதான்—பரமாத்மா, பரம்பொருள். ப்ரப்ரும்மம்.

முள்ளை முள் கொண்டு எடுப்பது ஒரு உத்தி. அதுவே எளிதில் பயனளிக்கக்கூடியது. தனக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று இயற்கையில் அடங்கியிருப்பதை உணர்ந்ததுமே மனிதமனம் அதை அங்கீகரித்து அடைய விழைகிறது. இயற்கையின் மாயத் தோற்றங்களில் காணும் எழிலும், சித்திர விசித்திரங்களும் பரப்பிரும்மத்தின் மாயைதான் என்பதை ஏற்கும் மனிதன், இயற்கையிலடங்கியுள்ள பரப் ரும்மத்திற்கு உருக்கொடுத்து, கடவுள் தன்மையை அவற்றிற்குப் புகட்டி வழிபடத் தொடங்குகிறான். புரியாத புலனாகாத பரம்பொருளான ஒரு சக்தியை உணர், புரியாத புலனாகாத கடவுள் உருவங்களைக் கற்பித்து, அவற்றிற்கு ஆராதனைகள் நடத்தி முன்னேற முயற்சிக்கிறான். இதே உத்தியில் மனிதனுடைய சாதனைகள் ஓரளவுக்குப் பயனளிப் பதாலேயே நமது வேத, இதிஹாச, புராணங்கள் அனைத்தும் இறை வழிபாட்டைச் சிறப்பாகக் கூறுகின்றன.

உருவ வழிபாட்டில் நாம் வணங்கும் கடவுளின் உருவகத் தோற்றங்கள் எல்லாம் நமக்கு நன்கு பரிச்சயமானவை. கணபதி, முருகன், விஷ்ணு, அம்பிகை, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, கண்ணன், இராமன் என்றெல்லாம் தெய்வ நிலைகளை சாஸ்திர ரீதியாக அமைத்து ஆலயங்களிலும், இல்லங்களிலும் பூஜை நடத்துகிறோம். இத்தகைய தெய்வ மூர்த்தங்கள் அனைத்திலும் சிவலிங்கம் மட்டும் தனித்து உருவ—அருவ நிலையில் காட்சி தருகிறது. சிவாகமத்தின் சிறப்பு அம்சங்களில் இந்த லிங்க வழிபாடு மிக மிக முக்கிய

மானதாகக் கருதப்படுகிறது. தெய்வ மூர்த்தங்கள் வழி பாட்டில் திளைக்கும் மனித இனம், அவரவர் வழிபடும் மூர்த்தங்களையே பரம்பொருளாக வலியுறுத்த முற்படும் போது, “அத்தகைய முடிவும் தவறானதே! பரம்பொருள் உருவ—அருவமற்றது” என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது லிங்க சொரூபம்.

பசு, பதி, பாசம்

ஒரு மிகப்பெரிய மாளிகைக்குள் பல்வேறு பாகங்களாகச் சிறிய பெரிய அறைகள் இருக்கின்றன. வியப்பூட்டும் வண்ண ஓவியங்கள், படுதாக்கள், விரிப்புகள், ஆசனங்கள், அலங்காரப் பொருள்கள் எனக் கவின்மிகு காட்சிகள் இருப்பினும், இவற்றைக் கண்டு வியக்கும் மனம், இவற்றுக்கு எல்லாம் ஆதாரமான அஸ்திவாரம்பற்றி சிந்திப்பது இல்லை. அது இயல்பாக மிக அடியில் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் எட்டாததாய் மறைந்து நிற்கிறது. ஆனால் அந்த மூல காரணமான அஸ்திவாரம் இன்றி, வெளியே காணும் பலவும் நில்லாது. அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டதான் நிற்கிறது. அதுபோலவே படாடோபமின்றி உருவின்றி உற்சவரின்றி, உயரிய பரகதியைத் தரவல்ல சிவ பரஞ்சுடர் சாந்தருபமாக, அருவ உருவான நிலையில் யோகத்தின் சின்னமாக விளங்குறறது. ஒரு யோகி தவத்தில் மூழ்கித் திளைத்து, தனைமறந்து வீற்றிருந்தால் தெரியும் பின்புறத் தோற்றமே லிங்கத்தின் உருவம்: யோகத்தை வலியுறுத்துவதைக் கைக்கொண்ட மூதாதையர் யோகத்திற்கு அடையாளமாக இத்தகைய இயல்பான அமைப்பையே வடிவாக்கினர். ‘லிங்கம்’ என்பதற்கு அடையாளம் என்று தான் பொருள்: ஆகவே சிவராஜயோகத்தின் அடிப்படையே சிவ பரஞ்சுடரின் சின்னம் எனலாம்.

“பற்றை அறுப்பது ஓர் பற்றினைப் பற்றி
அப்பற்றை அறுப்பார் என் றுந்தீ பற
பாவிக்க வாரர் — என் றுந்தீ பற”

உலகத்தைப் பாசம் என்றும், அதன் பாங்கில்
கட்டுண்ட ஜீவனைப் 'பசு' என்றும், பரபரும்மமான சிவனோ
'பதி' என்றும் சைவ சமயம் கூறுகிறது.

“பஞ்சாட்சரம் பாவனம் உச்சரந்த:
பதிம் பசுனாம் ஹ்ருதி பாவயந்த:”

என்று கௌபீன பஞ்சகத்தில் ஸ்ரீசங்கரர் வாக்கால் கூறப்
படுவதும் இதுதான். பந்தத்தில் கட்டுண்டு சிதறும்மனத்தை
சிவன் பால் வைத்து, தெளிந்த நிலையை அடைவதுதான்
'பதி'யினை அடைதல். அதனால் இறைவன் 'பசு' பதி
யாகிறான். “பசுநாம் பதயே” — (ருத்ரம்)

“சீவனென சிவனென வேறில்லை
சீவனார் சிவனாரை அறிகிலர்
சீவனார் சிவனாரை அறிந்த பின்
சீவனார் சிவனாயிட் டிருப்பரே”

என்று திருமந்திரம், சீவனும் சிவனும் ஒன்று என்றும்
அதைத் தெளிவதே 'சிவனாதல்', 'தான் தானாதல்' என்றும்
கூறுகிறது.

“தெளிவறியதார் சிவனை யறியார்
தெளிவறியாதார் சீவனுமாகார்
தெளிவறியார் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறியாதவர் தீரார் பிறப்பே”

(திருமந்திரம்.)

யோகியர்களுக்குத் தலைவனை சிவபெருமானை வழுத்தி
தெளிவடைதலே சைவத்தின் முக்கிய நோக்கம்.

கருணாநிதி

“சொல்லும் பொருளும் சொல்லாதனவும் அங்கு
அல்லனாய் ஆனான் என்றுந்தீ பற
அம்பிகை பாகன் என்றுந்தீ பற”

சிவபிரான் கருணையே வடிவானவர். பாற்கடலைக் கடைந்தனர். ஆலால விடம் தோன்றியது. உயர்ந்த பொருள்களை எல்லாம் நான், நீ என்று போட்டியிட்டு அடைந்த தேவாசுரர் எல்லோரும் பின்வாங்கினர். பயங்கரமான கொடிய விஷம் கொப்பளித்தது. “பரமா! அபயம்” என முறையிடவும், அவர்கள்பால் மிகவும் அன்பு கூர்ந்து தானே விஷத்தை எடுத்து உண்டான் ஆலாலமூர்த்தி.

“நாலம் வா பரமோபகாரக மிதம் த்வேகம்
பகுனும்பதே

பச்சந் குக்ஷிததான் சராசர கணூன்
பாஹ்யஸ்திதான் ரக்ஷிதம்
சர்வாமர்த்ய பலாய நௌஷத மதி ஜ்வாலாகரம்
பீகரம்

நிக்ஷிப்தம் கரளம் கலே ந களிதம்
நோத்கீர்ணமே வத்வயா”
(சிவாநந்தலஹரி)

பரமனின் ஆற்றலையும் அன்பையும் அறிய இதைவிட வேறு உதாரணமும் வேண்டுமோ? இதையே அருணகிரியும் தமது நிருப்புகழில்,

“தரித்து தவச் சுரர் கண் முதற்
பிழைக்க மிடற்ற டக்கு விடச்
சடைக்கடவுள்”

என்றார்.

திரு அருட்பாவில் அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங் கருணையான வள்ளலார்.

“மாலெங்கே? தேவனுயர் வாழ்வெங்கே? இந்திரன் செங்
கோலெங்கே? வானோர் குடியெங்கே?—கோலஞ்செய்
அண்டங்கள் எங்கே? அவனியெங்கே? எந்தை பிரான்
கண்ட மங்கே நீல முறுக்கால்?”

என்று நீலகண்டன் தன் கழுத்தில் விடத்தைத் தரித்த தால், தேவமாதர்கள் மங்கலநாண் தரித்தார்கள் என்று கூறுகிறார்.

தகஷிணமூர்த்தி

“முத்தி முதலுக்கே போகக்கொடி. படர்ந்து
அத்தி பழுத்தது என்றுந்தீ பற
அப்பழம் உண்ணாதே என்றுந்தீ பற”

பரம சாந்தியை அளிக்கும் பாங்கோடு ஆல மரத்தின் அடியிலே தெற்கே நோக்கியே கோலத்தில் தகஷிணமூர்த்தி யாக ஒரு காட்சி தருகிறான். ஏன் ஆலமரம்? கிருஷ்ணன் ஆல இலைமேல் பள்ளிகொண்டான். சிவனார் ஆல விருட்சத்தின்

அடியில் வீற்றார் என்பது புராண வரலாறு வேறு மரம், இலை இல்லையா? எப்படி, சாப்பிடப் பயன்படாத பழத்துடன்—ஆல விருட்சம் விழுதுகள் வட்டு அழியாமல் மேலும் மேலும் பெருகி வளர்கிறதோ, அப்படி மாயையில் வளர்ந்து பெருகும் சம்சார விருக்ஷத்தின் அடியில் கருணையோடு வந்து தங்கினான். என்பதே.

பாபம் என்கிற விதையினால் முளைத்த சம்சாரமாகிற மரத்தில் பலவித புண்ணிய பாப கர்மங்களாகிற கிளைகள், மனம், புத்தி, சித்தம், அஹங்காரம் என்ற அந்தக்கரணமாகிய இலைகள், துக்கமாகிய பழம் பழுக்கிறது. மனம் ஆசைப்பட்டு ஏறிக் கீழே விழுகிறது. அங்கே தடுத்தாட்கொள்ள அதனடியிலே பரமன் வீற்று பாவமாகிய தொடர்ச்சியை அறுக்க யோகானுபவம் பொருந்தியவனாக ஞான நிட்டையுடன் கூடிக் காண்கிறான். அவன் என்றும் இளைஞனாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறான். ஆசைவாய்ப்பட்டு, சம்சார மரத்தில் ஏறி அல்லலப்படாமல், மூலக்கனலாம் குண்டலினியை சிவராஜ யோகத்தால் ஏற்றினால் என்றும் யௌவனமாக இருக்கலாம் என்பதைக் காட்டவே ஆல மரத்தின் கீழ், கிழவர்களுக்கு குருவாக இளைஞனாக இறைவனைச் சித்திரித்துள்ளனர் நம் மூதாதையர்கள்.

நடராஜா

“திருச்சிலம்பு ஓசை ஒலி வழியே சென்று
நிருத்தனைக் கும்பிடு என்றுந்தீ பற
நேர்பட அங்கே நின்றந்தீ பற”

பொங்கும் ஆனந்தம்—எங்கும் எத்திசையும் போற்ற விரிசடை பரந்து ஆட, கையில் மான், முழு, நெருப்பு முயலகன் மேல் ஊன்றிய பாதம், எடுத்த இடது பாதம் கொண்டு வரிப்புலியாடையுடன் உடுக்கையடித்துக் காட்சி தருகிறார் ஆனந்த தாண்டவ மூர்த்தி. இங்கும் தத்துவம் யோகசாதனையையே குறிக்கிறது.

தெற்கே யமபுரம் நோக்கிச் செல்லும் உயிர்களை “அஞ்
சேல்; நும்பாவ வினையை ஞான அக்னியில் போட்டு
உம்மைப் புடம்போட்ட தங்கமாக்கி, மருண்டு மான்போல்
ஓடும் மனத்தை அடக்கி, இடது காலை (கால் = காற்று)
இடக்கலை நாடியின் வழியே புருவ மத்திக்குத் தூக்குவீர்
களாயின் என் தரிசனம் கிட்டும். அதுதான் ஆனந்தம்,
நிதியானந்தம்—மரணமிலாப் பெருவாழ்வு—வ ம் மி ன்
உலகியலீர்” என்று உடுக்கை அடித்து அழைக்கிறான்
பரமகருண மூர்த்தி.

காலத்தாலும் தேசத்தாலும் வர்த்தமானத்தாலும்
கட்டுப்படாத மெய்ப்பொருள்—‘ஸத்’ எனப்படுகிறது.
அதுவே பேரறிவாகி நிற்பதால், எல்லாம் உணர்ந்ததாகி
யிருப்பதால் ‘சித்’ ஆகிறது. அது பேரின்பமாக இருப்பதால்
‘ஆனந்தம்’ எனப்படுகிறது. அதுவே ‘அந்வுப் பெருநிலம்’
இதய ஆகாசம். சித் - அம்பரம் எனப்படுகிறது.

“ஈச்வரஸ் ஸர்வ பூதானாம்
ஹ்ருத்தேசே அர்ஜுன திஷ்டதி”

சைவ சமயம் இந்த உண்மைமை நிர்க்குண, ஸஞ்ஜன, ப்ரம்
மத்தை உணர்ந்தவே சிதம்பரத்தில், சிதம்பர ரகசியம்
என்ற பெருவெளியையும் (நிர்க்குணம்) சருணமாக
நடராஜா சிவகாமியம்மையையும் நமக்கு அளித்திருக்கிறது.

பிக்ஷாடனர்

“உள்ளம் உருகின் உடனார் அல்லது
தெள்ள அறியர் என்றுந்தீ பற
சிற்பரச் செவ்வர் என்றுந்தீ பற”

செய்யும் கருமமே பலனை அளிக்கவல்லது. இறைவன்
என்று எவரும் இல்லை என தாருகாவனத்து ரிஷிகள்
தருக்கி அலைந்தனர். கற்புக்கரசிகளான ரிஷி பத்னிகள் முன்
பிக்ஷாடன மூர்த்தியாகி, கையில் கபாலம் ஏந்தி குண்டோ

தரன் பின் தொடர பரமன் உலாவினான். அது கண்டு கணன்ற ரிஷிகள் ஆபிசாரப் பிரயோகம் செய்து மான், யானை, புலி, அபஸ்மாரம், நெருப்பு முதலியவைகளை ஏவினர். அவற்றை அடக்கி தான் தானாகவே அவர்களுக்கு அருள் புரிந்தான். இது புராணக் கதை. நாத்திகம் பேசும் மக்கள் மலிந்துவிட்ட காலம் இது. கடவுள் என்று ஒன்று மில்லை என்று கூறும் மாக்களும் உளர். அவர்கள் ஆணவ மதமான யானை க்ரோத குணமான புலி, வெறுப்பு என்கிற அக்னி, கீழ்மைக் குணமாகிய அபஸ்மாரம் இவை யெல்லாம்—தன் பிச்சைப் பாத்திரத்தில் பிச்சையாக இடுங்கள் ஆனந்தத்தையே அடையுங்கள் எனக் கருணையோடு அழைக்கிறான்.

“தடுங்கோள் மனத்தை

விடுங்கோள் வெகுளியை தானமென்றும்

இடுங்கோள் இருந்தபடி இருங்கோள்”

என்ற அருணகிரியாரின் வாக்கு கண்டு சிந்தித்தற்குரியது.

மாதுடையபாகன்

“கந்தையின் உள்ளும் என் சென்னியிலும் றோ

வந்தவர் வாழ்க என்றுந்தீ பற

மடவாள் உடனே என்றுந்தீ பற”

சிவ மூர்த்தங்களில் சிறப்புடைய அம்சம் அர்த்தநாரி ஸ்வரூபம்: திருச்செங்கோட்டு மலைமேல் இந்தக்கோலம் சிறப்பாக உள்ளது. இதில் பயனான அம்சம் யாதெனின் அம்மையப்பனை—சிவசக்தி ஐக்கியத்தை—உணர்த்துவதே.

“ஏகைச்வர்ய ஸ்தோபி யஸ்வயம் க்ருத்திவாஸா:

காந்தா ஸம்மித்ர தேகோபி அவிஷ்ய மனஸாம்

ய: பரஸ்தாத் யதீனாம்

அஷ்டாபிர் யஸ்ய க்ருத்ஸ்தாம் ஜகதமி தனுபிர்
பிப்ரதோ நாபிமான :

ஸன் மார்க்கா லோகஸ்ய வ்யபனயது ஸஹா
வஸ்தாமஸீம் வருத்தீமீச:*

என்று கவி காளிதாஸன், பரமசிவனின் கல்யாண குணங்களைச் சொல்லி அர்த்த நாரீச்வரன் பெருமையை வர்ணிக்கிறார்.

குபேரனைமே தோழனாகக் கொண்டிருந்தும், அண்ட பேரண்டங்களின் அஷ்ட ஐச்வர்யங்களுக்கும் அதிபனானும் தான் யானைத்தோலையே உடையாக, மாதுடைய பாதியாக இருந்தும் விஷய வாஸனையற்ற மனத்தில் சிறந்த யோகிகளை எல்லாம் தாண்டி நிற்கும் சிறப்பும், எட்டுவிதமான குணங்களிருந்தும் அபிமானமற்று இருப்பவனுமாக கூறப்படுவதில் தியாகராஜனாக, தன்னை அளித்தார்க்கு தன்னையே தருவானாகத் திகழ்கிறான் பரமேச்வரன்.

ஸ்ரீ ருத்ரம்

எந்த ஒரு முக்கியமான பொருளும் பலத்த பாதுகாப்போடு வைக்கப்படுவது நாம் அறிந்த உண்மை. உதாரணமாக முதுகுத் தண்டு, (Spinal cord) என்கிற முக்கிய பாகம் பலத்த பாதுகாப்போடு முதுகெலும்புக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வண்ணமே மூளையும் கடினமான மண்டை ஓட்டுக்குள் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஹருதயமோ மத்தியில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதைப் போலவே முதன் முதல் சைவ வழிபாடு தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஜீவ ஸ்தானமாக 'பஞ்சாட்சரம்' என்ற மந்திரம் இருக்கிறது. இந்த பஞ்சாட்சரம் என்ற மஹா மந்திரம் அதி பாதுகாப்போடு வைக்கப் பட்டுள்ளதைப் பார்க்குமிடத்து அதன் பெருமை புலப்படுகிறது.

வேதங்கள் நான்கில் இரண்டாவது யஜுர் வேதம், அந்த யஜுர் வேதம் ஏழு காண்டங்களாக வகுக்கப்

பட்டுள்ளது. இந்த ஏழு காண்டங்களில் நான்காவது காண்டம் 'ஸ்ரீ ருத்ரம்' இருக்கும் காண்டம் : ஸ்ரீ ருத்ரம் இருபத்தேழு பஞ்சாதிகள் என்ற பகுதியில் இந்த 'நமசிவாய' என்ற பஞ்சாட்சரம் அமைந்துள்ளது என்பதைப் பார்க்குமிடத்து, மாணிக்கத்தைப் பெட்டிக்குள் பெட்டியாக வைத்துப் பாதுகாப்பது போல் உள்ளது.

இந்த ஸ்ரீ ருத்ர பாராயணம் சகலவிதமான கஷ்டங்களுக்கும் நிவாரணமளிப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இந்தப் பாராயணத்தால் அபிஷேகம் செய்யவதால் பரம சந்தோஷமாக ஆகும் பரமன், தேன் குடித்த நரிபோல் மயக்கமுற்ற பரமானந்த நிலையில் எந்த வரமும் தருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறான். அதனால் பின்னேயே 'சமகம்' என்று ஒரு பகுதி ப்ரார்த்தனைகளாகவே - இது வேண்டும் அது வேண்டும், என்று தேன், நெய், பால் தான்யங்கள் இப்படி பலதரப்பட்ட அவசியப் பொருள்களைக் கேட்கிறது. இந்த 'சமகம்' பூராவுமே வேண்டுமோள்களாகும். இவ்வாறு பலதரப்பட்ட வேண்டுகோள்கள் இருப்பதாலேயே இதைச் சந்நியாசிகள் சொல்லக் கூடாது என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆலயங்களிலும் வீடுகளிலும் எந்த விதமான பூஜா அபிஷேகங்களிலும் 'ஸ்ரீ ருத்ரம்' ப்ரதானம் வகிக்கிறது குறிப்பிடத்தக்கது. இதைப் பதினொரு முறை ஜபிப்பது 'ஏகாதச ருத்ர பாராயணம்' என்று சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது. 121 பேர்கள் பதினொரு முறை ஜபிப்பது அதைவிட சிறப்பானது. ஸ்ரீ ருத்ரத்தைச் சொல்லி ஹோமங்களும், அர்ச்சனைகளும் செய்வது வழக்கம். ஸ்ரீ ருத்ரனின் த்ரிசதி என்ற நாமங்கள் வேத மாத்ரங்களின் தொகுப்பாக ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் அடங்கியிருக்கிறது. பாராயண மாத்ரந்திலேயே பலனை அளிக்கக்கூடிய வகையில் ஸ்ரீ ருத்ரம் அமைந்திருப்பதால் சிவபூஜையில் இது பிரதான இடம் பெறுகிறது.

சிவ மூர்த்தி பேதங்கள்

“யதோ வா இமானி பூதானி ஜாயந்தே” என்பது உபநிஷதம். ஸகல ப்ராணிகளும் (ஜீவராசிகளும்) லயம் அடைவதால் அனாதியான அப்பரம் பொருள் லிங்கம் எனப் பட்டது. அதை ‘அடையாளம்’ காட்டுவது லிங்கம். ஆகவே, அப்பரம் பொருளைச் சுட்டிக் காட்டிக் கொடுத்து, நமக்கு அளிக்க வல்லது லிங்கரூபம். ‘அளி’ என்ற சொல்லுக்கு காத்தல், கொடுத்தல் என்று இருபொருள் உண்டு. மேலும், அன்பினால் இளகிய மனத்தை, கருணையை உடைய இறைவனுக்கு, இவ்விரு பெருங் குணங்கள் இயற்கையாய் அமைந்தன. ஆகவே இயற்கையாய்க் கருணை பொங்கித் ததும்பும் இயல்பினதாலால் ‘கொடுத்தல்’ (அளித்தல்) செய்கிறான். நன்றாகப் பழுத்த பழத்தை ‘அளிந்த பழம்’ என்று கூறுகிறோம். அதுபோல் கருணையினால், அன்பினால் கனிந்த உளமுடையராதல் வேண்டும் பக்தர். அது அன்பாகிறது. இறைவன் உயிர்களிடம் செலுத்தும் அன்பு அருள் எனப்படுகிறது. அருள் என்பது வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்ற பாகுபாடின்றி அளிப்பது. அதனால்தான்,

“அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கணியே”
என்று திருவாசகத்தேன் கூறுகிறது.

“வில்வக் கிளை வுதிர்த்த வெய்ய முசுக்கலையைச்
செல்வத் துரைமகனாகச் செய்தனையே”

என்று திருவருட்பா இறைவனின் கருணைக்கு எடுத்துக் காட்டாக, ‘விலையாட்டாக வில்வ மரத்தை உலுக்கிய, குரங்கை முசுருந்த சக்கரவர்த்தியாக ஆக்கினையே” என்று கூறுகிறது.

இப்படி அருளுடைய சோதியாய் இருக்கும் இறைவனை நிஷ்களம், சகள நிஷ்களம், சகளம் என்று மூன்று வகையாகக் கூறுகிறார்கள். லிங்கத்தை நிஷ்களம் என்றும்,

முகத்தோடு கூடிய விங்கத்தை சகல நிஷ்களம் என்றும், நடராஜா, தக்ஷிணமூர்த்தி ஆகிய மூர்த்தி வடிவங்களை சகளம் என்றும் கூறுகிறார்கள். தவிர விங்கங்களை சைலஜம், ரத்னம், லோஹஜம், தாருஜம், ம்ருண்மயம், க்ஷணிகம் என ஆறுவகையாகப் பாகுபாடு செய்துள்ளனர்.

மாணிக்கம், வைடூர்யம், மரகதம் முதலிய ரத்னங்களால் செய்யப்படுபவை ரத்னலிங்கம் எனப்படும்.

தங்கம், வெள்ளி முதலியவைகளால் செய்யப்படும் விங்கங்கள் லோஹஜம்.

சந்தனம், போன்ற மரவகைகளால் ஆன விங்கம் தாருஜம்.

மண்ணால் ஆனது ம்ருண்மய விங்கம் எனப்படுகிறது.

சைலஜம் அல்லது கல்லாலான விங்கம் ஸ்வயம்பு, தேவிகம், தைவிகம், ஆர்ஷம், ராட்சஸம், மானுஷம், பாணம் என ஏழுவகையாகும். தவிர மணல், அரிசி, அன்னம், ஆற்றாமண், பசஞ்சாணம், ருத்ராக்ஷம், விபூதி, சந்தனம், வெண்ணெய், வெல்லம், மாவு, கூர்ச்சம் முதலியவைகளால் செய்யப்படுவன க்ஷணிக விங்கங்கள் எனப்படுகின்றன.

ஜ்யோதிர் விங்கங்கள்

“தேச விளக்கெல்லாம் ஆனாய் ரீயே
திருவையாறகலாத செம் பொற்சோதி”

“தமஸோ—மா—ஜ்யோதிர் கமய” என்று உபநிஷதம் (அஞ்ஞானம்) இருட்டாகிய சம்சாரச் சுழலினின்று ஜ்யோதி ஸ்வரூபத்தில். சேர் என்று கூறுகிறது. பாரத தேசத்தில் பன்னிரண்டு ஜ்யோதிர் விங்கங்கள் முக்கியமாகக் கூறப்படுகின்றன. சிவபெருமான் ஒளிவடிவுடையோன் என்பதை சகல சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன.

அவையாவன :

1. ஸோமநாதம் (பம்பாய்-குஜராத்) 2. ஸ்ரீசைலம்
3. உஜ்ஜயினி 4. ஒம்காரம் (மத்ய ப்ரதேசம்) 5. பரலி
- வைத்தியநாத் (மகாராஷ்டிரம்) 6. பீம சங்கரம் (மகாராஷ்டிரம்)
7. ராமேசம் 8. நாகேசம் 9. வாரணாசி 10. த்ரியம்
11. கேதாரம் 12. குஸ்மேசம்.

சிவநாம மகிமை

சிவ (பஞ்சாயதன) பூஜையில் சிவ லிங்கமே மத்யஸ்தானம் வகிக்கிறது.

‘சிவ’ என்ற நாமம் பரம பாவனமாக்க வல்லது. ‘வேத நான்கினும் மெய்ப் பொருளாவது நாதன் நாமம் நமசிவாயவே’ என்ற ஞானசம்பந்தப் பெருமானின் வாக்குப்படி, வேதங்கள் அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக,

திருச்சிற்றம்பலம்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆள்ஆய்,
பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப் போல் உள்ளே கனன்று,
முகத்தால் மிகவாடி
ஆள்ஆய் இருக்கும் அடியார் தங்கள்
அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங்கு இருப்பீர்? திரு ஆரூரீர்,
வாழ்ந்து போதீரே.

1

விற்புகொள்வீர்; ஒற்றி அல்லேன்;
விரும்பி ஆட்பட்டேன்;
குற்றம் ஒன்றும் செய்தது இல்லை;
கொத்தை ஆக்கினீர்;
எற்றுக்கு அடிகேள், என்கண்
கொண்டீர்? நீரே பழிப்பட்டீர்;
மற்றைக் கண்தான் தாராது ஒழிந்தால்,
வாழ்ந்து போதீரே.

2

பரபரும்மத்தைக் குறிக்கும் இடுகுறிப் பெயராக 'சிவ' நாமம் விளங்கி வருகிறது.

அப்பய்ய தீக்ஷிதரும்,

“சிவனாமாநி பாஹிதேந்தரங்கே மஹதி ஜ்யோதிஷி
மாரிநீ மயார்த்தே
துரிதான் யபயாந்தி தூரதூரே முகுராயாந்தி
மஹாந்தி மங்களாநி”

மகத்தான ஜோதிஸ்வரூபமாய் இருக்கும். 'சிவ' என்ற அக்ஷரம் உச்சரித்த அளவிலேயே தீமைகள் விலகும், மங்களம் உண்டாகும் என்கிறார்கள்.

இதனையே திருமூலரும்,

“சிவசிவ வென்கிலர் தீவினையாளர்
சிவசிவ வென்றிட தீவினை மாளும்
சிவசிவ வென்றிட தேவருமாவார்
சிவசிவ வென்றிட சிவகதிதானே.” என்றார்.

“யத்க்ருத்யம் தந்நக்ருதம் யத்க்ருத்யம் க்ருத்யவத் தத் ஆசரிதம் ததுபயோ; ப்ராயச்சித்தம் சிவ தவ நாம அக்ஷரத் த்வயம் உச்சரிதம்” என்ற ஸ்ம்ருதி வசனப்படி, செய்ய வேண்டிய கர்மாக்களைச் செய்யாததால் ஏற்படும் பாபமும், செய்யக்கூடாத கர்மத்தைச் செய்வதால் ஏற்படும் பாபமும் சிவநாமத்தை உச்சரித்ததாலேயே நசிக் கிறது என்பதால் 'சிவ' நாமத்தின் பெருமை புலப்படு கிறது. இதனால்தான்.

“கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமசிவாயவே” என்ற அப்பரும்

சூறினார்.

சிவப்ரஸாதமே மோக்ஷத்தை அளிக்க வல்லது என்று ஸூத ஸம்ஹிதையும்,

“சிவப்ரஸாதேன வினா ந புத்தி : சிவப்ரஸாதேன
வினா ந புத்தி :

சிவப்ரஸாதேன வினா ந ஸித்தி : சிவப்ரஸாதேன
வினா ந முக்தி : ”

என்று கூறுகிறது.

திருமுறைகள்

திருஞான சம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகங்கள் முதல் மூன்று திருமுறைகளாகவும், அப்பர் ஸ்வாமிகள் அருளிய பதிகங்கள் அடுத்த மூன்று திரு முறைகளாகவும், சுந்திர மூர்த்தி நாயனார் அருளிய பதிகங்கள் அடுத்த ஒரு திருமுறையாகவும், ஏழுகோடி மந்திரங்கள் போல் ஏழு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. மாணிக்க வாசகர் அருளியவை எட்டாந் திருமுறையாகவும், திருமாளிகைத் தேவர் முதல், சேந்தனார் ஈராக ஒன்பதின்மர் அருளியன ஒன்பதாவது திருமுறையாகவும், திருமந்திரம் பத்தாவது திருமுறையாகவும், நம்பியாண்டார் நம்பி முதலியோர் அருளியவை பதினொன்றாவது திருமுறையாகவும், சேக்கிழார் அருளிய திருத்தொண்டர் புராணம் பன்னிரண்டாவது திருமுறையாகவும் திகழ்கின்றன.

சைவ சித்தாந்தம்

வேத. சிவாகமங்களை சிவனடியார், இறைவனின் திருமேனியாகத் தொன்று தொட்டுப் போற்றி வருகின்றனர். சமயக் குரவர்களான நால்வரும் சைவத்தின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பெரும் பாடுபட்டு, இறைவன் ஒருவனே முடிந்த முடிபு, அடையத்தக்க பொருள் அவன் ஒருவனே என்று பறை சாற்றினர். பின்னர் பட்டினத்தடிகள், நம்பியாண்டார் நம்பி, சேக்கிழார் ஆகியோர், பக்திரஸம் ததும்ப சிவபக்தி நூல்களை வகுத்தனர். உய்ய வந்த தேவரின் திருவுந்தியாரும், திருக் கடலூர் உய்ய வந்த தேவரின் திருக்களிற்றுப் பாடியாரும், பின்னர் தோன்றிய சைவ நூல்களாகும். இதற்கும் பின்னர் மெய் கண்ட தேவர்

அருளிய 'சிவஞானபோதம்' சைவ சித்தாந்தத்தின் தலையான நூலாகத் திகழ்கின்றது. பிறகு அருணந்திசிவம். உமாபதி சிவம், மறைஞான சம்பந்தர் ஆகிய சந்தான குரவர்களின் சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம், வினா வெண்பா முதலியனவும் ஆன பதினான்கு நூல்கள் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. இறை, உயிர், தனை - (பதி)பசு)பாசம்) என்ற இலக்கணத்தை நன்குணர்த்துவதே சைவ சித்தாந்தம்.

பஞ்ச பூத கேஷத்திரங்கள்

“ அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருனோடு நிறைந்தது ”

(தாயுமானார்)

எல்லாமாய், அல்லதுமாய் எங்கும் நிறைந்த பாரபர வஸ்துவில் பஞ்சபூதங்கள், அதன் உப பொருள்கள் எல்லாம் அடக்கம், இதனையே பகவத்கீதை:

“யோமாம்-பச்சயதி ஸர்வத்ர ஸர்வஞ்ச்ச மயி பச்சயதி” என்று இயம்புகிறது. இந்த அத்வைதமான பரவஸ்துவை என்றும் எப்போதும் நினைவு கூறவே ஆலயங்களில் மூர்த் தங்கள், வாகனங்கள் முதலியன அமைக்கப் பட்டுள்ளன. சிவ பக்தர்களின் உள்ளத்தில் நிலையான இடம் பெற்றிருக்கும் இந்த பஞ்சபூத கேஷத்திரங்கள் அனைத்தும் தென்னகத் திலேயே இருப்பது நாம் செய்த பாக்கியமாகும். தமது வாழ்நாளில் ஒரு தடவையாவது இந்த கேஷத்திரங்களுக்குப் போய் தரிசனம் செய்துவிட்டு வரவேண்டும் என்று விரும்பி ஆர்வம் காட்டாத சிவ பக்தர் இருப்பதற்கில்லை,

பரம சிவனுக்கு பஞ்சபூத கேஷத்திரங்கள் சிறப்பாக அமைத்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த பூதங்களின் உரு விலும் அவ்விழைவனே இருக்கிறான் என்பதைக் குறிக்கவே- பூதங்களைத் தாண்டி அதன் உட்கருவான இறைவனைக் காணவே, அடைமாளமாக, பற்றுக்கோடாக மூர்த்திதீசனும்

அதன் ஆலயங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பஞ்சபூத (ப்ருத்வி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம்) கேஷத்திரங்களில் ஐம்பூத வடிவான இறைவன் விங்காகாரமாகக் காட்சி தருகிறான்.

- (1) அப்பு விங்கம்—திருவாணைக்கா—திருச்சி (ஜலம்)
- (2) தேயு விங்கம்—திருவண்ணாமலை—அக்னி (ஜோதி)
- (3) வாயு விங்கம்—காளஹஸ்தி—காற்று
- (4) ப்ருத்வி விங்கம்—காஞ்சீபுரம்—மண்
- (5) ஆகாச விங்கம்—சிதம்பரம்—ஆகாசம்

ஸம்யமி

புவியில் எல்லோரும் 'யமன்' என்றால் அடக்கி ஒடுங்கி விடுகிறார்கள்! அவ்வளவு பயம். இறந்த பிறகு எல்லாம் அடங்குவதுபோல் இந்திரியங்கள், தூக்கத்திலும் அடங்கி விடுகிறது. தூங்கும்போது அடங்குவது ஸ்வாதீன மல்ல. ஆனால் 'யமி' என்பவன், இருக்கும்போதே எல்லா வற்றையும் அடக்கியவன். எல்லாவற்றையும் நிக்ரஹம் செய்தவன்—ஸம்யமி. பரமேஸ்வரன் சாந்த மூர்த்தியாக, யோகியாக இருக்கும் கோலத்தில் 'யமி' என்று அழைக்கப் படுகிறார்.

“ப்ரத்யக் ஜ்யோதிர் யமி ந : ஸ்பஷ்ட லலாட

மேத்ர

வ்யராஜ வ்யகதி க்ருதமிவ ஜகத்யாபி மந்த்ரார்த

மௌலே!”

(ப்ரபோத சந்த்ரோதயம்)

தபஸ் சக்தியினால் உள்நோக்கிய பார்வையோடு யோக நிஷ்டையில் இருக்கும் பரமன் ஆனந்தம் பொங்கி நடமிடும் கோலமே சிதம்பர நடராஜ தத்வம். ஸகல ஜீவராசி களும் ஓய்வில் துன்பம் நீங்கி இன்பம் எய்துகின்றன. பகலி

ஜாலங்கள் முதல் மனிதன் வரை சாயங்காலம் ஆனதும் வீட்டிற்குள் அல்லது கூட்டிற்குள் அடைகின்றதைக் காண்கிறோம். அன்றாட அலுவல்களும் இரை தேடுதலும் முடிந்து ஒய்வுகொள்ளும் அமைதியான நேரமாக இருக்கிறது. இது நித்யப்ரளயம். இரவில் எல்லோரும் இறந்ததுபோல் ஆகி விடுகிறோம். இரவும் பகலும் சந்திக்கும் நேரம்—சந்திய காலம், ப்ரதோஷகாலம் என்கிறோம். அந்த நேரத்தில் எப்படி வீட்டை நோக்கி உடல் செல்கிறதோ அதுபோல் வீட்டிற்குச் (வீடு — முக்தி) செல்ல, நாம் வந்த காரியத்தை உள் முகமாக நம்மை ஆராயும் வேலையில் ஈடுபடவேண்டிய நேரம் என்பதை ஞாபக மூட்டுகிறது.

திரயோதசி அன்று ஏற்படும் சந்தியாகாலத்தை 'ப்ரதோஷம்' என்கிறோம். வருடத்தில் மாசிமாதம் ஏற்படும் ப்ரதோஷம் 'மஹா சிவராத்ரி' எனப்படுகிறது. இந்த சத்தியா காலத்தில் 'ஸம்யமி' எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொள்கிறோம். மேகத்தோடு மேகம் மோதும் போது விஞ்ஞான ரீதியாக மின்சார சக்தி உண்டாகிறது. அதுபோல் பகலும் இரவும் சந்திக்கும் நேரத்தில் இயற்கையில் ஒருவித மின்சார சக்தி உலகெங்கும் பாய்கிறது. நம் தேகத்தில் ப்ராண சக்தியின் ஒடுக்கத் தால் மின்சாரம் பாய்கிறது. அந்தச் சக்தியின் குண்டலினி (பெரும் காந்தம் இரும்பைக் கவர்வதுபோல்) நம் உள்ளே எழுவதற்கு நம் முயற்சிக்கு சாதகமான சூழ்நிலையாக மாறுகிறது. இதைக் காட்டும் வகையில் நடராஜா விக்கிரகத்தை அமைத்து இடகலை வழியாகக் காற்றைத் தூக்கி (இடது காலைத் தூக்கி) சூரிய நாடியிலே மூச்சு சஞ்சரித்தால் பரப் ப்ரம்ம நிலையை எய்தலாம் என்பதை உணர்த்தினர் நம்பமம் பெரும் யோக சித்தர்கள். 'ஸம்யமி' (பரமசிவன்) யோகிகளுக்கெல்லாம் யோகியாகத் திகழ்வதை சைவம் தெளிவுறுத்திகிறது. காலைத் தூக்கிக் களி நடனம் புரியும் கனக சபாபதியின் அமைப்பில் சிவ யோக தத்துவத்தைப் பூரணமாகக் காண்கிறது சிவ பக்த உள்ளம்.

பிறணிப் பயன்

மனித ஜன்மம் உயர்ந்தது என்றும், அரிதரிது மானிட ராதல் அரிது என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் மற்றப் பிராணிகளுக்கும் நமக்கும் சாமான்ய தர்மமான ஆகாரம், நித்திரை, பயம், காமம் ஸமமாக இருக்க, மனித ஜன்மம் மட்டும் எப்படி உயர்ந்தது?

“ஆஹார நித்ரா பயம் மைதுனஞ்ச

ஸாமான்ய மேதத் பசுபிர் நராணாம்!

ஞானம் ஹிதேஷாம் அதிகோ ஹிசோபதே

ஞானே ந ஹிந: பசுபிஸ் ஸமான:!

இப்படி இந்த சாதாரணமான தர்மங்கள் ஒத்து இருந்தாலும் ‘ஞானம்’ அல்லது ‘உண்மை அறிவு’ ஏற்படாது போனால் மனிதனும் பசுவும் (மிருகமும்) சமம்தான் என்று ‘பர்த்ருஹரி’ சொல்கிறார். ஞானம் அல்லது அறிவு என்பது உலக மார்க்கத்தில் கைவேலை போன்றவையான அறிவு அல்ல. இவை விஞ்ஞானம் என்றும், பிறப்பு இறப்பற்ற நிலையை தன் இயல்பான நிலையை எய்துதலே, நம்மை நாம் அறிவதே ‘ஞானம்’ என்றும் “வடமொழிப் பொக்கிஷம்” எனும் அமர கோசம் கூறுகிறது.

“ரமாக்ஷே தீர் ஞானம் அன்யத்ர விஞ்ஞானம்

சிலப் சாஸ்த்ரயோ!”

இப்படிப்பட்ட ஜீவன் (பசு) பிறப்பிறப்பற்ற நிலையை அடைய, இறைவன் போல் சரீரமற்று இருக்கவேண்டும்.

“ததேத் அசரீரத்வம் மோக்ஷாக்யம்”

என்று ஸுத்திர பாஷ்யம் கூறுகிறது. நாம் சரீரம் இல்லை என்று தள்ளுவது கடினம். ஆனால் ‘நம் சரீரம்’ என்று பாவிக்காது ‘அனைத்தும் நாமே’ என்று எண்ணி, எல்லா சரீரமும் தமதாக பாவித்து வருவோமாயின் தனிப்பட்ட நமது உடலபிமானம் மறையும். அல்லது திருப்பிக் கூறினால் இந்த நமது உடல் பிறருடையது என்று பாவிக்க முயல் வேண்டும். பிறர் பொருளில், சுக துக்கங்களில் இயல்பாக

ஏற்படும் 'உதாசீன புத்தி' அப்போது ஏற்படும். தேகமே ஆத்மா என்ற 'தேகாபிமானம்' தாண்டியவனே சாதகன் ஆகிறான். உடல் இருக்கும்போதே அதை இறந்ததாக நினைத்து வாழ்பவனே ஞானியாகிறான். எல்லோரையும் நாமாக நினைப்பதே அத்வைத (இரண்டற்ற) நிலைக்கு வழி. நமக்குக் கெடுதல், வியாதி என்றால் அதற்கு நிவர்த்தி தேடுகிறோம். அதுபோல் பிறருக்கு ஏற்படும் சுகம் துக்கம் தனதாக பாவித்தல் வேண்டும். அப்போது பேதம் நீங்கி மனம் சாந்தி அடைகிறது. இந்த நிலை வருவதற்கு கலபமான வழி நிஷ்காம்யமான பக்தியே சாதனமாதலால் ஈச்வர உபாசனையே சிறந்தது. ஏனெனில் அரசன் எவ்வழி அவ்வழி குடிகள் என்பதுபோல்; ஸர்வ வியாபியான பரமன் ஆசையற்றவனாய், காமனை எரித்தவனாய், யோகியாய் இருப்பதாக பாவித்து நாமும் அந்நிலையை அடைந்துவிடுகிறோம். "யத் பாவம் தத் பவதி" எது ஒன்றை மனம் எப்போதும் நினைக்குமோ அதுவாகவே நாம் ஆவோம். கூட்டிற்குள் உள்ள புழு, வண்டை நினைத்து நினைத்துதான் வண்டாவதுபோல். குணங்குறி கடந்தவனை, ஆதி அந்தம் இல்லாதவனை, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவனை ஸச்சிதானந்த ரூபனை நினைத்து நினைத்து நாமும் தேக பாவனை அற்று, முடிவில் அந்த அகண்டானந்த ஸத், சித், ஆனந்த வஸ்து வாகிறோம். இதையே ஸ்ரீ சங்கர்,

“ஸச்சிதானந்த ரூபத்வாத் பவேத் ப்ரமர கீடவத்”
என்று ஆத்ம போதத்தில் எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

சண்டிகேசர் :—நந்திகேசர் :

சிவாலயத்துக்குள் நுழையுமுன் நாம் காண்பது ஒரு மாடு—நந்தி-பசு—இங்கு சென்று

“நந்திகேச்வர மஹா ப்ராக்ஞ சிவத்யான பராயண
உமா சங்கர சேவார்த்தம் அனுக்ஞாம் தாது

மர்ஹஸி”

‘மூச்சுக்காற்றால் சிவ கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மஹா பக்த நந்தியெம்பெருமானே, உமா சங்கரனைச் சேவிக்க எனக்கு அனுமதியளி’ என்று கேட்டுப் போக வேண்டும் என்பது வழக்கு. சிவன் யோகியாதலால் ஸதாகாலம் மூச்சுக்காற்றால் விசிறிக்கொண்டிருக்கும் வழிபடுதலைச் சொல்கிறார், பசு ரூபத்தில் உள்ள நந்தி. பிறகு சிவன் அம்பிகை முதலியவர்களை வணங்கி, கடைசியில் சண்டிகேச்வரனைத் தரிசித்து,

“நீலகண்ட பதாம்போஜ பரிஸ் புரித மாணஸ
சம்போ ஸேவா பலம் தேஹி சண்டிகேச

நமோஸ்துதே”

“நீலகண்டனின் பாதார விந்தத்தில் ஊன்றிய மனமுள்ள சண்டிகேச! சிவதரிசனத்தின் ஸேவையின் பலனை எனக்கு அளியும்’ என்று பிரார்த்திக்கிறோம். தத்துவரீதியாகவும் இது பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதைக் காணலாம். பசு (மிருகம்) போல் உள்ள ஜீவன்: ப்ராணயாமத்தினால் இறைவனை தன்னுள் புதைந்து கிடக்கும் கனலை விசிறி (சிவனுக்கு அக்ரி என்னும் பெயர் உண்டு) குண்டலினியைத் தூண்டித் தயான தாரண வழியாக ஸமாதியில் சண்டிகேச்வரனைப் போல் மனமிறந்து நிற்கவேண்டும் என்பதே சிவவழிபாட்டின் சிறப்பு என்பது புலனாகிறது.

பைரவர்

பைரவர் என்பவர் சிவகணங்களில் கேஷத்திரக் காவல் புரிபவர் என்பது வழக்கு. இவர்கள் எட்டு பைரவர்கள். காசி கேஷத்திரத்தைக் காவல் புரிபவர் கால பைரவர் என்பவர். காசியில் இவருக்குத் தனி ஆலயமும் உண்டு. அதுபோல் எல்லாச் சிவன் கோயில்களிலும் அர்த்தஜாம பூஜை ஆனதும் பைரவருக்கு பூஜை செய்து கோயிலைப் பூட்டி, சாவியை அவர் அருகே வைத்து வரும் வழக்கம் உண்டு.

கேஷத்திரம் என்ற பெயர் இந்த உடலுக்கும் உண்டு. இதைக் காவல் புரிந்து கேஷத்ரக்ஞன் என்ற ஆத்மாவை

அடைய இந்த க்ஷேத்திரமாகிய உடலை (இயம, நியம, ஆசன, ப்ராணாயாமம், ப்ரத்யாஹாரம், த்யான, தாரண, ஸமாதி) எட்டு (அஷ்டாங்கயோகம்) யோகப் படிகள் காவல் புரிகின்றன என்பதே சூக்ஷ்ம விஷயமாகும்.

தேங்காய் உடைத்தல் : ஸ்படிகம் : கற்பூர தத்துவம்:

முழு மட்டை, உள்ளே சிக்கலான நார், அதனுள் கடினமான ஓடு. அதற்குள் வெண்மையான தேங்காய்—மட்டையோடு சாக்கடை நீரில் அல்லது சுத்த ஜலத்தில் விழுந்தாலும் உள்ளிருக்கும் நிர்மலமான தேங்காய்க்கு எந்தவித மாறுதலும் ஏற்படுவதில்லை. அதுபோல ஆத்மா எந்த சரீரத்தில் இருந்தாலும் என்றும் பரிசுத்தமே. தேங்காயின் மேல் மட்டை, நார், ஓடு நீக்கி இறைவனுக்கு அர்ப்பணப்படுவது போல்; பற்று, பந்தம், பாசம் என்ற தளைகளை நீக்கினால் பரிபூரணமான நித்ய சுத்த வஸ்து ப்ரகாசிக்கும் என்பதே தேங்காய் உடைப்பதன் தத்துவம். இதுமாதிரியே ஸ்படிகம் என்ற நிறமற்ற கல்லில் சிவ லிங்கம் அமைப்பது வழக்கம். தனக்கென்று ஒரு நிறம் இல்லாத ஸ்படிகம் எந்த வர்ணப் புஷ்பங்கள் உள்ளனவோ அதனால் அந்த நிறமாகக் காணப்படுகிறதே ஓழிய, உண்மையில் ஸ்படிகத்துக்கு நிறமில்லை. அதுபோல் பரிசுத்தமான ஆத்மா பஞ்ச கோசங்களின் சேர்க்கையால் 'தேஹி' போல் தோன்றுகிறதே யொழிய ஆத்மா தேகமில்லை என்று தெரிவிக்கிறது.

“பஞ்சகோசதி யோககேந தத்தன்மய இவ ஸ்தித ! !

சுத்தாத்மா நீல வஸ்த்ராதி யோகேநஸ்படிகோ யதா!!”

என்று ஆத்ம போதம் என்ற நூலில் இக் கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார் ஸ்ரீ சங்கரர்.

ஸ்தூலமாக இருந்த கற்பூரம், எரிந்த பின் ஜோதி ஸ்வரூபமாக ஆகிவிடுகிறது. எஞ்சி நிற்பது எதுவுமில்லை. அப்படியே இந்த ஸ்தூல, சூக்ஷ்ம, காரண சரீரம் தாண்டி அதீதமான பரத்தில் லயமடைய வேண்டும் என்றும்,

எரியும்போது உருவாக தோன்றினாலும், இவ்வடிவம் என்று
 எரியும் நெருப்பிற்கு கூற முடியாதோ, அப்படியே இவ்
 வாத்மா உருவாகத் தோன்றினாலும் உண்மையில் அருவ
 மாகும்—என்று உணர்த்துகிறது சுற்பூர வழிபாடு

“வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
 வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
 ஆழ்க தீயதெல்லம் அரன் நாமமே
 சூழ்க, வையகம் துயர் தீர்க்கவே !”

கண்டறியாதன கண்டேன் !

அன்னை காவிரியின் அன்பு மடியில் ஆயிரமாயிரம் தெய்வீக நிகழ்ச்சிகள் நடந்துள்ளதை நமது புராணங்கள்; சொற்சுவை, பொருட்சுவை, பக்திச்சுவை ததும்ப எடுத்துக் கூறுகின்றன. இக்காலத்தை யொட்டி பகுத்தறிவு வாதிகளின் சுய நல வாதங்களுக்கு செவிசாய்ப் போரும், அவற்றை ஏற்போரும் கூட இந்தத் தெய்வீக நிகழ்ச்சி வரலாறுகளைப் படிக்கும்போது மெய் சிலிர்த்து உள்ளத்தில் - தெய்வ வழிபாட்டின் சிறப்பை உணருகிறார்கள். நமது புராதன இந்து மதத்திற்கு இரு ஆணிவேர்கள் உள்ளன. ஆரியம் என்றும் திராவிடம் என்றும் பெயர் சூட்டப்பட்டு, அவை இரண்டும் குமரி முதல் இமயம்வரை வியாபித்து நிற்கின்ற. பக்தி வாழ்க்கையின் மேன்மையை வேதங்கள் நேரிடையாக எடுத்துக் கூறுவிடினும், வேதவழி வந்த மகான்களும், அடியார்களும், வேத சாரமாகவே பக்தி வாழ்க்கையை நமக்கு அளித்துள்ளார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக இரத்தத்தோடு கலந்த உயர் பண்பாக வந்து கொண்டிருக்கும் இந்த பக்தி அம்சம் இப்போதைய பகுத்தறிவு வாதிகளிடம் மட்டும் இல்லை என்பதை நான் ஏற்கத்தயாரா யில்லை. அவர்கள் வெளிப்படையாக பெரும்பாலான ஜனங்களைப்போல் 'ஹர ஹர மகாதேவா' என்றும், 'கோவிந்தா' என்றும், 'தாயே! ஜகதம்பிகே!' என்றும், 'முருகா முருகா' என்றும் கூறிக்கொண்டு ஆலயவழிபாடு செய்யாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் உள்ளத்தில் தெய்வபக்தி நிறைந்து வழிகிறது என்றுதான் நான் நம்புகிறேன். நிற்க.

சைவம் பற்றி சில குறிப்புகள் எழுதத் தொடங்கி எங்கோ போவதைத் தடுத்து என்னை நேர்வழியில் அழைத்துச் செல்ல வந்தவர்போல், அருமை நண்பர் வாசஸ்பதி அறைக்குள் திடும் பிரவேசம் செய்தார். வணக்கம் செலுத்தி விட்டு, நடந்துவந்த களைப்புத் தீர அவருக்கு கொஞ்சம் மோர் கொண்டு வர எழுந்து சென்றேன். நான் திரும்பி வருவதற்குள் அறையும் குறையுமாக எழுதப்

பட்டிருந்ததை எடுத்துப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, நன்றாகத்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். சைவம் சிறப்பாக அமையும். அதையே தொடர்ந்து எழுதிக்கொண்டு போகலாம். ஆனால் இக்காலத்தில் பக்திக்குப் பஞ்சமும், போட்டியும், களங்கமும் அதிகமாகி விட்ட காரணத்தால், உங்கள் எண்ணம் வேறு திசையில் ஓடிவிட்டது. பரவாயில்லை எழுதுங்கள், நான் சிறிது நேரம் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்கிறேன்'' என்றார்.

‘நன்றாகத்தான் ஆரம்பித்திருக்கிறீர்கள். அதையே தொடர்ந்து எழுதலாம்’ என்று வாசஸ்பதி கூறிய வார்த்தைகள் என் கவனத்தை ஈர்த்தன. ‘எப்படித் தொடரலாம், அன்னை காவிரிக்கும் சைவத்துக்கும் என்ன சம்பந்தம்’ என்று நான் யோசித்தபோது, மலைக் கோட்டையிலிருந்து ஆலயமணி ‘ஓம் ஓம்’ என்று சாயங்கால பூஜை நடப்பதை அறிவித்தது. உடன் எண்ணம் மலைக் கோட்டையைப் புனிதமாக்கி, பெருமைப்படுத்தி, திருச்சி மாநகரவாசிகளையும், மற்ற இடங்களிலிருந்து வரும் யாத்ரிகர்களையும் தாயன்போடு ஏற்றுக் கருணை காட்டி ரட்சிக்கும் தாயுமான—தந்தையாகிய சிவபிரான் அன்னை காவிரியின் அன்பு மடியில் நிகழ்த்திய ஒரு திருவிளையாடல் மனத்திரையில் உருவெடுத்தது.

ஃ

ஃ

ஃ

‘‘அம்மா’’ என்று வலிபொறுக்க முடியாமல் பூரண கர்ப்பிணியான பெண் துடித்துக் கூவினாள்—பிரசவ—வலி! இந்த நிமிடமோ, அடுத்த நிமிடமோ சிசு ஜனனமாகப் போகிறது. வலி உபத்திரவம் கடலெனப் பொங்கி விடவே அவள் சிறிய இடையிலிருந்த அது அவள் தேகமெங்கும் பரவி விட்டது, ‘‘அம்மா, அம்மா’’ என்று கூவியவள் இப்போது அலறவே ஆரம்பித்துவிட்டாள். ஆனால் அவள் கூப்பிட்ட அவளுடைய பெற்ற தாய் அங்கு இல்லை. பெண்ணின் பிரசவ வேளையைத் தப்புக்கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தவளாதலால் மேலும் இரண்டொரு நாட்களுக்கு

அதைத்தள்ளிப் போட்டிருந்தாள். ஆகவே அவசர காரியமாக காவிரியாற்றைக் கடந்து அக்கறைக்குச் சென்றிருந்தாள். அங்கு வேலையை முடித்துக்கொண்டு திரும்பும்போது அன்னை காவிரியின் அகன்ற உடலில் இரு கரையையும் தொட்டுக் கொண்டு வெள்ளம் ஓடக் கண்டாள். திகைத்தாள்: துணுக்குற்றாள்! பயமும் பீதியும் மேலிட எண்ண அலைகளை ஆற்று அலைகளின் மீது செலுத்தி அக்கரையை மனக்கண்ணால் பார்த்தாள். அவ்வளவுதான்; உடல் சோர்வுற்றது. அக்கரையில் அன்னையாகப்போகும் அவள் அருமைப் பெண்ணின் நிலையை அவளால் நினைத்துப் பார்க்கவும் முடியவில்லை. “ஐயோ! அதோகதியாக அவளைத் தனியே விட்டு வந்தேனே? அவளைக் காப்பாற்றுவார் யார்? இறைவா! தாயெல்லாம் அனைய ஓர் தந்தையே! ஈசுவரா! ஜகதீசா! கருணையமுதே! என் மகளைக் காப்பாற்று...” என்று நெஞ்சருக வேண்டினாள்.

அதேசமயம் அவள் மனையில் மகள் பிரசவ வலியின் இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கியவள், ‘அம்மா! அம்மா! நீ எங்கே போய்விட்டாய்! அம்மா!’ என்று கூக்குரலிட்டாள்.

“இதோ வந்து விட்டேன், கண்ணே பயப்படாதே!” என்று தைரியம் கூறியவாறு, அவள் அன்னை பிரசவ அறையில் நுழைந்தாள். மறுகணமே சுகப்பிரவசம் நடந்தது. மகவைப் பெற்ற மகள் வலி நீங்கி ஆறுதல் பெற்று, ஆறுதல் கூறி ஆதரவளிக்க வந்த அன்னையின் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளாமல், “அம்மா! நீ எங்கேயோ போய்விட்டாய். நான் மிகவும் பயந்து விட்டேன்” என்று புன் முறுவலோடு கூறிய சமயம், வாசலைக் கடந்து பெற்ற தாய் பரப்பரப்போடு பிரசவ அறைக்கு ஓடிவந்தாள். தாயாக வந்த ஈசன் அவர்களுடைய அதிர்ச்சியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கொல்லைப் புறமாக நழுவினான். பெண்ணின் தாய் எல்லாவற்றையும் ஒருவாறு ஊகித்துக் கொண்டாள். உடனே பின் பக்கத்துக்கு ஓடினாள். அங்கே, விடையேறும் பெருமான் உமை

யோடு காட்சி தந்து மறைந்தார். தாயுமானவனான
பரமேஸ்வரனே சைவத்தின் நாயகன்; தலைவன்.

ஃ

ஃ

ஃ

வாசஸ்பதி களைப்பு நீங்கி எழுந்ததும் நான் எழுதி
யிருந்ததைப் படித்துவிட்டு, “மிகப் பொருத்தமாக இருக்
கிறது. சாக்தத்தில் ஞானசம்பந்தர் அப்பாவைக் காணாமல்
அலறிய போது அம்மா அங்கே தோன்றி ஆறுதலளித்த
தைக் குறிப்பிட்டீர்கள். இங்கு சைவத்தில் “அம்மா,
அம்மா” என்று அலறிய நிறை மாத கர்ப்பிணிக்கு அப்பன்
வந்து ஆறுதலளித்த வரலாறு—பேஷ்! சிவ-சக்தி ஐக்கியத்
திற்கு மிகமிகப் பொருத்தமான மேற்கோள்கள்” என்றார்.

அந்த இரண்டு மட்டுமல்ல, சுவாமி சக்தியைப் பற்றி
எழுதும்போது வந்துவிட்டீர்கள். இப்போது சைவத்திற்கும்
சொன்னபடி வந்து விட்டீர்கள். சாக்தமும் சைவமும்

அன்றில் முட்டாது அடையும் சோலை

ஆரூர் அகத்திரே,

கன்று முட்டி உண்ணச் சுரந்த

காலி அவைபோல,

என்றும் முட்டாப் பாடும் அடியார்

தம்கண் காணாது,

குன்றில் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால்,

வாழ்ந்து போதீரே.

3

துருத்தி உறைவீர்; பழனம் பதியாச்

சோற்றுத்துறை ஆள்வீர்;

இருக்கை திருஆரூரே உடையீர்;

மனனேன வேண்டா;

அருத்தி உடைய அடியார் தங்கள்

அல்லல் சொன்னக்கால்

வருத்தி வைத்து, மறுமை பணித்தால்,

வாழ்ந்து போதீரே.

4

தங்கள் வருகையால் ஒன்றுபட்டுத் திகழ்வதோடு, வாசகர்களுக்கும் சிவசக்தி ஐக்கியம் பற்றிய தங்களுடைய அருமையான கருத்துக்கள் பூரணமாகக் கிடைக்குமே!" என்று நான் கூறியதும் வாசஸ்பதி, "இந்தத் தடவை நானாக ஒன்றுமே சொல்லப் போவதில்லை... நீங்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு மட்டும் தான் பதில் சொல்லப் போகிறேன் உம், கேளுங்கள்" என்றார்.

"சிவபக்தியில் முழுமையாக ஈடுபட்டுள்ளவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் 'சிவம்' என்றதுமே அச்சமடைகிறார்களே, ஏன் முத்தொழிலில் சிவன் 'அழித்தல்' கடவுள் என்பதால்தானோ?"

"அழித்தலில் தானே படைத்தலும் காத்தலும் அடங்கியுள்ளன. அழித்தல் இல்லாவிட்டால் படைப்பு எங்ஙனம் செம்மையாக நடைபெறும்? படைப்புக்கு அவசிய மில்லாவிட்டால் காத்தல் எதற்கு?... ஆகவே, படைப்புக்கும் காத்தலுக்கும் காரணமாயிருப்பவன் அழித்தலை அவ்வப்போது செய்து வருகிறான். முத்தொழிலையும் செய்பவன் சிவன் என்ற தீர்ந்த கருத்துடையவர்கள் சிவனடியார்கள். அதனாலேயே அவர்கள் அச்சமேதுமின்றி விசேஷ பக்தி புண்டு சிவனை ஆராதிக்கிறார்கள்."

"நான் சாதாரண பக்தர்கள் நிலையைக் குறித்துத்தான் கேட்டேன். முதிர்ந்த சிவபக்தர்கள் வீர சைவர்கள் அல்லவா? சிவனைப் பரம்பொருளாக வழிபடுபவர்களுக்கு சிவகதியைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. அந்த நிலைக்கு சாதாரண மக்கள் ஒருபோதும் போக முடியாதே: சிவன் கோயிலுக்குப் போகும் என்போன்ற சாதாரண பக்தன் பயபக்தி, எச்சரிக்கையோடுதான் போகிறான். அதே பக்தன் விஷ்ணு கோயிலுக்குப் போகும்போது பயமற்று சொந்த வீட்டுக்குள் போவதுபோல் போகிறானே, ஏன்?"

"இதை அறியாமை என்று சிலர் உடனே சொல்லிவிடுவார்கள். ஆனால் நான் சொல்லமாட்டேன். சிவத்தின்

தன்மையை உணரும் அளவுக்கு மனப்பக்குவம் அடையாத வர்கள் பெரும்பாலோர், சர்வ மங்களத்தையும் கொடுப்பவன் சிவன்; சங்கரன்! சிவம் என்றாலே அன்பு என்று பொருள். அன்பைக் காட்டுபவன் சிவன் என்பதோடு அன்பு காட்டுபவர்களுக்கு அளவிடாத அருள் புரிபவன். சிவபக்தியில் மூழ்கினவர்களுக்கு, அன்பு காட்டுவதே மூச்சுக் காற்று; அன்பு வார்த்தை பேசுவதே ருத்ராட்ச்சனை. அன்பு வழி நடப்பதே சிவாலய பிரதட்சிணம். ஐந்தெழுத்தே— நமசிவாய — சகலமும், இத்தனை பெருமையோடு நம்மைக் காத்து ரட்சிக்கும் ஒரு தெய்வாம்சத்தை நமது முன்னோர்கள் அமைத்து அருளியுள்ளார்கள். தத்துவ ரீதியில் வேதாகமங்களை முற்றிலும் ஆராய்ந்து, பாஷ்யம் அருளிய ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர், சிவ-சக்தி ஐக்கியத்தை மூலாதாரமாக வைத்து ஷண்மத ஸ்தாபனத்தில் சாக்தத்தையும்—சைவத்தையும் தோற்றுவித்திருக்கிறார்கள். அவருக்குப் பின்னரும் முன்னரும் தோன்றிய சிவனடியார்களும் இதே கருத்தைத்தான் கொண்டிருந்தார்கள்.

‘சாதாரண பக்தன், ஹரஹர மகாதேவா’, ‘சிவாய நம:’ என்று கண்ணை மூடிக்கொண்டு பயந்து நடுங்கி சந்நிதியில் நின்று வேண்டிக்கொள்ளும்போது அவனுக்குக் காட்டும் அருளைத்தான், எல்லாமறிந்த சிவனடியார்களுக்கும் பரமன் காட்டுகிறான். இதில் பாரபட்சமோ, ஒரு அளவுகோலோ இல்லை. தாயின் பரிவை அறியாக் குழந்தை உண்டா? அந்தப் பரிவு தாயிடமிருந்து குழந்தை கேட்ட பிறகா வருகிறது? பரிவு காட்டுவதொன்றே தாய்மையின் தன்மையல்லவா? அம்மையப்பனாகிய பரமன் அருள், தாயின் பரிவு போலவே பக்தனை நாடி ஓடி வருகிறது. ‘நமசிவாய’ என்று ஒரு உள்ளத்தில் பக்தி வைத்துச் சொன்னாலே போதுமானது. இதை ஒவ்வொரு சிவ பக்தனும் உணரவேண்டும். தாயிடம் அன்பும், ஸிசுவாசமும் நன்றியும் காட்டுவதே குழந்தையின் இயல்பு. தாயிடம் அது பயப்படுவதேயில்லை. உலக மீதியில் குழந்தைக்கு

எல்லா இடங்களிலும் தொடர்பு உண்டென்றாலும். தாய்த் தொடர்பு ஒன்றில் மட்டிலும் அது பிரத்தியேக சலுகை எடுத்துக்கொள்கிறது. பரிவு கலந்த சலுகை! எதிர்பார்க்குமிடத்தில் பயமேன்! பரமன் கருணைக் கடல் : அன்பின் முழு உரு: அருளின் ஆதியும் அந்தமும்! இப்படி எல்லாவித தாய்க்குணங்களையும் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள ஈசுவரனைக் கண்டு பயப்படுவானேன்!''

“ரொம்ப சரி...ஆனால் ஈசன் கோயிலுக்குப் போகும் போது மேற்கொள்ளும் விரத, ஆசார, அனுஷ்டானங்களை விஷ்ணு கோயிலுக்குப் போகும்போது, பெரும்பாலோர் மேற்கொள்வதில்லை. இதைத்தான் நாம் நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். பக்தன் உள்ளத்தில் விஷ்ணுதான் சலுகை காட்டுபவர், மன்னிப்பவர், காத்து ரட்சிப்பவர் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி இருப்பதே இதற்குக் காரணம் என்று நான் கருதுகிறேன். தங்கள் அபிப்பிராயம் என்னவோ!?”

“வேத சாஸ்திரங்கள் வாயிலாக இந்த மூர்த்திகளை நாம் அறிகிறோம். சாஸ்திரங்களையும், ஆகமங்களையும் சிருஷ்டித்த மகான்கள், தெய்வ சந்நிதிகளை பேதப்படுத்தவில்லை. தெய்வராதாக்களைக்கான விதி முறைகளை ஒரே மாதிரியாகத்தான் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிவ விஷ்ணு, பேதமின்றியே அக்காலத்தில் வழிபாடுகள் இருந்து வந்தன. பின்னர் நாட்டின் ஜனத்தொகை பெருகி, அயல் நாட்டு நாகரிகமும், கருத்துக்களும் பெருமளவுக்கு ஜனங்களுடைய பரவி, நமது மதமும் பண்பும் ஆபத்துக் காளான சமயத்தில், மதாசாரியர்களும், சிவ, விஷ்ணு பக்தர்களும் தோன்றி, ஜனங்களின் மனப் போக்கிற்கேற்ப சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களை மாற்றியமைத்து, மதம், கலாசாரம், பண்பு எல்லாவற்றையும் நிலை குலையாமல் காப்பாற்றினார்கள். உலகில் எல்லா மதங்களுக்கும் காலப் போக்கில் இவ்வாறு சோதனைகள் ஏற்படுவது உண்டு, இன்று திரிந்து மாறி, வேற்று உருவோடு நமது வழிபாட்டு

முறைகள் இருந்து வருவதற்கு இத்தகைய சோதனைகள் தான் காரணம். வீர சைவர்கள், வீர வைஷ்ணவர்கள், வீர சாக்தர்கள், வீர முருக பக்தர்கள் என்றெல்லாம் மக்களிடையே பிளவுகள் இக்காலத்தில் ஏற்பட்டவைதாம்...

“அத்தை தத்துவத்தைப் பிரகடனம் செய்த ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர் தீர்க்க திருஷ்டியோடு பாரதத்தின் எதிர்காலத்தை ஊகித்து நிர்ணயம் செய்ததாலேயே, ஷண்மத ஸ்தாபனம் செய்தருளினார்கள். எவ்வுருளிலாவது பக்தி பூண்டு தூய பக்தி வாழ்க்கை வாழ்ந்து ஜீவன் நற்கதியடையட்டும் என்ற உயர்ந்த எண்ணம் அவர்கள் கொண்டிருந்ததாலேயே அறுவகை வழிபாட்டு முறையைத் தோற்றுவித்தார்கள். அந்த மகான் வழிவந்த பெரியோர்களும் சிந்தனையாளர்களும் அவர் வகுத்து அளித்த வழியையே பின்பற்றி பேதத்துக்கிடமின்றி பக்தியை வளர்த்து வருகிறார்கள். சிவ—விஷ்ணு பேதம் அத்தை வாதிகளிடம் இல்லை என்றே சொல்லலாம். ஹரியும் ஹரனும் அவர்களுக்கு ஒன்றுதான். ஸ்ரீ சங்கரருக்குப் பின்னர் தோன்றிய மத ஆசாரியர்களும், தத்துவ சாஸ்திர விற்பன்னர்களும் சுத்தாத்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், த்வைதம் என்று வெவ்வேறு சித்தாந்தங்களை ஸ்தாபிதம் செய்து, அந்தந்தக் கொள்கைகளுக்கேற்ப, சிவனையும், விஷ்ணுவையும் பேதப் படுத்தி தங்களது லட்சிய ஆராதனைத் தெய்வங்களாக மாற்றியமைத்தார்கள். தூய, எளிமையான பக்தி உள்ளங்களில் சிறிதளவு பேதம் ஏற்பட்டாலே போதுமல்லவா?”

“சுவாமி! தாங்கள் சொல்வது நியாயம்தான். ஆனாலும் இன்றைய பாரதத்தைப் பார்க்கும்போது நமது முன்னோர்கள் இந்த பேதங்களைக் கற்பித்ததன் மூலம் ஒரு விஷ வித்தை ஊன்றி விட்டார்களோ என்று கூட நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.”

“தவறு! அவர்கள் விஷ விதையை உணரவில்லை, வினாடிக்கு வினாடி வளர்ந்து பெருகி வரும் சமுதாயத்தை ஒரே சங்கிலியால் பிணைப்பது கடினம். தத்துவ ரீதியில்

எல்லோராலும் வாழ்க்கை நடத்தமுடியாது. பக்தி மார்க்கம் . நன்கு பரவினாலே சமூகம் சிறிதளவாவது, நேர்மை சத்தியம் முதலான தத்வ உண்மைகளைப் புரிந்து கொள்வது சாத்தியமாகும். உருவாயும் அருவாயும் உள்ள பரம்பொருளை மனம் எற்றாலும், குறுகிய காலகதியில் உழலும் ஜீவன் திருப்தியடைவதில்லை. அதனாலேயே பக்தி மார்க்கத்தை சிறப்புடன் வகுத்து பல்வேறு தெய்வங்களைக் கற்பித்து ஜீவனின் மனப்பாங்கிற்கேற்ப அது ஒரு தெய்வத்தை நாடி வழிபட்டும் என்ற தூய எண்ணத் தோடுதான் முன்னோர்கள் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள். சிவ விஷ்ணு பேதங்கள் எல்லாம் நமது பகுத்தறிவின் விபரீதப் போக்கு.

“பக்தி என்பது மனிதனிடத்துக் காணப்படும் ஒருவகை மனநிலையே! மனிதன் முதலில் தன்னைச் சுற்றியுள்ள பொருள்களைக் கண்டாணந்திக்கிறான். புல் பூண்டில் ஆரம்பித்து மனிதனில் முடிவு பெறும் இப்பரந்த உலகத் தின் கண் உள்ள ஜீவராசிகள் வேறுபாடு நிறைந்துள்ளதை. ஒன்றைப்போல் ஒன்று நூற்றுக்கு நூறு சதவிகிதம் ஒற்றுமையோடு படைப்பில் எதுவுமேயில்லை. அதில் ஒரு சிறிதளவாவது வேற்றுமை காணப்படுகிறது. ஆனால் இந்த வேறுபாடுகளிடையே ஓர் ஒற்றுமைத் தன்மையைக் காண்பவன் எவனோ அவனே உண்மை பக்தன். ஆகவே, இவ்வளவு வேறுபாடுகளுடைய பொருள்களையெல்லாம் சிருஷ்டித்து, காப்பாற்றி இறுதியில் அழித்து, மறுபடியும் தோன்றச் செய்யும் ஒரு சக்தி இருந்தே தீரவேண்டுமல்லவா? அப்படியொரு சக்தி—தனக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒரு சக்தி—இருப்பதை எந்த மனிதனும் உணரத் தவறுவதில்லை. ஆனால் அந்த சக்தி எனும் பரம்பொருளை உணரும் மனிதன் அதற்குப் பல்வேறு உருக்கொடுத்து, பல்வேறு நாமங்கள் சூட்டி, பல்வேறு லட்சணங்களைக் கற்பித்து, தன்னைப் படைத்து, காத்து, ரட்சிக்கும் கடவுள் எனப் போற்றி பக்தி செலுத்தி பண்போடு வாழ்கிறான்

நமது முன்னோர்கள். இந்த சாதாரண மனிதனின் மன நிலையை நன்கு உணர்ந்தவர்களாதலால்; எளிய, சுலபமான வழிபாட்டு முறைகளை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.”

“தங்களுக்கு நான் மிகவும், கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்... என்னைப் பொறுத்தமட்டில் எனக்கு சிவனும் விஷ்ணுவும் ஒன்றுதான். சில தீவிர சிவ—விஷ்ணு பக்தர்கள் பேதம் காட்டி இறைவழிபாடு நடத்துவதையும், தனது லட்சிய தெய்வமின்றி மற்றத் தெய்வங்களை நிந்திப்பதையும் உண்டு மனம் வெதும்புவேன். அப்போதெல்லாம் இந்தப் பேதங்களைத் தோற்றுவித்த நமது முன்னோர்கள் சமுதாயத்துக்குப் பெருந் தீங்கு செய்துவிட்டார்கள் என்று எண்ணி மனம் குமுறுவேன். இப்போது ஓரளவுக்குத் தெளிவு கண்டு விட்டேன் எனலாம். தங்கள் நிலையும் என் போன்றதாகத் தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் தங்களைப் போன்ற உபாசகர்கள், உபாசிக்கும் தெய்வத்தை யல்லாமல் வேறு எதையும் வழிபட மாட்டார்கள் அல்லவா?”

“நான் தீவிர வைஷ்ணவ குடும்பத்தில் பிறந்தவன், அந்த உண்மை தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். தானோ சக்தியை உபாசனைத் தெய்வமாகக் கொண்டிருக்கிறேன். சக்தியில் சிவனையும் விஷ்ணுவையும் சேர்த்தே நான் பார்த்து வருகிறேன்; பேதம் பாராட்டுவதில்லை. ‘கோவிந்தா’ கோவிந்தா! நாராயண! நாராயண! சம்போ மகாதேவா! என்றெல்லாம் அந்தந்த ஆலயங்களுக்கேற்ப பக்தியோடு வழிபட்டு வந்தாலும், என் உள்ளம் பூராவிலும் என் உபாசனைத் தெய்வம் வியாபித்திருக்கும். ஆகவே என்னைப் போன்றுதான் உபாசனைக்காரர்கள் அனைவரும் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்...”

“சிவபூஜையை மேற்கொண்டிருப்பவர்கள் விஷ்ணுவை ஆராதிக்கிறார்களா?”

“பெரும்பாலான சிவபக்தர்கள் விஷ்ணுவை ஆராதிக்கிறார்கள், பேதம் காட்டுவதில்லை. ஆனால் வைஷ்ணவர்களில்

பெரும்பாலோர் சிவனை ஆராதிப்பதில்லை. நடைமுறையில் நாம் காணும் உண்மை இதுதான்”

“அதற்கான காரணத்தைக் கொஞ்சம் சொல்ல முடியுமா, சுவாமி?”

“சொல்லலாம். ஆனால் அதற்குப் போதிய அவகாசம் இப்போதில்லை. வைஷ்ணவத்தைப் பிரகடனப்படுத்தி அதைச் பரவச் செய்த ஆழ்வாராதிகளும் ஆசாரியர்களும் அவர்கள் வாழ்ந்த கால நிலையையொட்டி சித்தாந்தங்களைத் தோற்றுவித்து பிரசாரங்களைச் செய்தார்கள். சிவ விஷ்ணு பேதத்தின் அடிப்படையிலே அந்தப் பிரசாரங்கள் இருந்தமையால்; ஆதி வைஷ்ணவர்களின் கோட்பாடுகளும், வழிபாட்டு முறைகளும் மாறுதலடைந்தன. பரம்பரை பரம்பரையாக வரும் சொத்து தானே பக்தி வாழ்க்கையும்? அதனாலேயே இன்றும் வைஷ்ணவர்களிடம் அந்த பேதம் சற்று அதிகமாகவே இருந்து வருகிறது...”

“சைவர்கள் நிலையும் இதுவேதானே? நீங்கள் ஏன் சைவர்களிடம் இந்தக் குறை அதிகமில்லை என்று சொல்கிறீர்கள்? அப்போது ஆழ்வாராதிகள் வைஷ்ணவத்தைப் பிரசாரம் செய்ததுபோல், நாயன்மார்கள், சிவநேசச் செல்வர்கள் சைவப் பிரசாரம் செய்திருக்கிறார்களே?”

“சரியான கேள்வி கேட்டீர்கள்...இந்த விஷயத்தை விவாதிக்கப்போனால் ஆயிரமாயிரம் கேள்விகள் எழும் என்பதால்; நான் ஆரம்பத்திலேயே ‘அவகாசமில்லை’ என்று கூறினேன். பின்னொரு சமயம் இதை விஸ்தாரமாகப் பேசலாம். சைவத்தின் சிறப்பைப் பற்றி சில உண்மைகளை எழுதித் தருகிறேன். அவற்றையும் உமது கட்டுரையில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறிவிட்டு, சிறிது நேரம் கழித்து வாசஸ்பதி ஏதோ எழுதத் தொடங்கினார்.

அவர் விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்றபோது என்னிடம் இரண்டொரு கையெழுத்துக் காகிதங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, “ஏதோ பிதற்றியிருக்கிறேன்...தேவையானால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லாவிட்டால் மடித்து

மாடத்தில் வையுங்கள். நான் மறுபடியும் வரும்போது எடுத்துக் கொள்கிறேன் '' என்று சொல்லிவிட்டு, ''மகாதேவ ஜயம் மகாதேவ ஜயம்'' என்று உரக்கக் கூவிக் கொண்டே தெருவில் நடந்தார். அவர் எழுதியிருந்த குறிப்பை உரக்கப் படிக்கிறேன் கேளுங்கள்:—
நண்பரே !

என்ன யோசிக்கிறீர்கள்? 'மகாதேவ ஜயம்' என்று மெய்மறந்து கூவிக்கொண்டு போகிறேனே என்று யோசிக்கிறீரா? கேளுங்கள் கதையை!

'மகாதேவ விஜயம்' தான் 'மகாதேவ ஜய'மாகியிருக்கிறது. மேலைக் கடலோரத்தில், அதாவது இன்றைய கன்னட ராஜ்யத்தில் (மங்களூர்—உடுப்பி) சுமார் கி. பி. 14-ம் நூற்றாண்டில் தீவிர வைஷ்ணவம் தோன்றலாயிற்று. த்வைத சித்தாந்த சிற்பியான ஸ்ரீமத்வர், 'மத்வ சம்பிரதாயத்தை'த் தோற்றுவித்தார். அந்த சம்பிரதாயத்தில் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே முழுமுதற் கடவுள்; வேறு தெய்வம் எதுவுமில்லை. ஸ்ரீமத்வரின் சிஷ்ய பரம்பரையினரின் எளிய, சீல வாழ்க்கையும், சாஸ்திரஞ்ஞானமும் சாதாரண மக்களை வசீகரித்தன. ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் அத்வைத சித்தாந்தத்தை ஏற்றிருந்த குடும்பங்கள் பல மத்வ சம்பிரதாயத்திற்கு மாறின. காலம் உருண்டோடியது. அத்வைதம் அப்பிரதேசத்திலிருந்து அறவே மறைந்தது. ஆனால் அத்வைத தத்வ ரீதியில் சிவ—விஷ்ணு பேதமின்றி பக்தி வாழ்க்கை நடத்தி வந்த குடும்பங்கள் அந்நிலையிலிருந்து மாறவில்லை: மாற முடியவுமில்லை. இன்றும் அங்கே சிவவிஷ்ணு பேதம் பெயரளவுக்குத்தான் இருக்கிறதே யொழிய, உள் மனத்தில் யாரிடமும் களங்கம் ஏற்படவில்லை, மத்வ சம்பிரதாயத்தையொட்டி ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு ஆராதனையை பக்தி சிரத்தையோடு செய்து வருபவர்கள், கூடவே சிவராதனையையும் செய்கிறார்கள். இரத்தத்தில் ஊறிப்போன இப்பழக்கம் காரணமாக அங்குள்ள பெரியோர்கள் பலர் சிவனை மனத்தின் அடித்

தளத்தில் நிலைத்திருக்கச் செய்து, எந்தக் காரியம் செய்ய முற்பட்டாலும், எத்தகைய ஆபத்து நேரிடினும், எவ்வித மனச்சோர்வு ஏற்பட்டாலும் “மகாதேவ விஜயம்” என்று உரக்கக் கூவி, சர்வ மங்களத்தை மட்டுமே அளிக்கும் எனையாளும் ஜகதீசனைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொள்கிறார்கள். அந்த மகாதேவன் வந்து விட்டால் அங்கு ஜயம் ஒன்றுதான் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்கள் இருப்பதாலேயே ‘மகாதேவ விஜயம், மகாதேவ ஜய’ மாக மாறிவிட்டது! ‘ஓம் நமசிவாய’ என்று தமிழகத்திலும், ‘ஹர ஹர ஹர மகாதேவா’ என்று வடநாட்டிலும் பக்தர்கள் கோஷமிடும் ஈசுவரன் அங்கே மத்வர்களிடையே ‘மகாதேவ ஜய’ மாகக் களி நடனம் புரிகிறான்.

“பாரத புனித பூமி இந்தப் பரந்த உலகின் கண் ஒரு பாகமே என்றாலும், பாரத கலாசாரமும், பண்பும் தனித்து மிளிர்வதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அக்காரணங்களில் மிக மிக முக்கியமானது, நமது சாஸ்திரங்களும், வேத இதிகாசங்களும், புராணங்களும் இடைவிடாது அறை கூவி அறிவுறுத்தும் யோக சாதனைதான். பாரதத்தில் யோக சாஸ்திரம் மேலை நாடுகளிலும், கீழ்த்திசை நாடுகளிலும் பெருமை பெற்று விளங்குகிறது. இதர மதத்தினர்கள் பலரும் இந்த யோக வாழ்க்கையின் மேன்மையை அங்கீகரித்து அதை மேற்கொள்ள விழைகிறார்கள். இத்தகைய உலகப் புகழ் பெற்றிக்கும் நமது யோக சாஸ்திரத்தின் நாயகன் சிவன் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கும்போது சிவ சக்தியில் லயிக்காத மனம் ஒன்று இருப்பதற்கில்லை. சிவராஜ யோகத்தை அப்பியசித்து, சித்தி பெற்ற யோகிகள் பலர்! அவர்களைத் தெய்வமாக நாம் வழிபடுகிறோம்.

சிவ பஞ்சாட்சர மந்திரமே யோகிகளின் மூச்சு, ஆகாரம் எல்லாம். “நமசிவாய” என்ற சொல்லில் சகல தத்துவங்களும் அடங்கியுள்ளன. “வேத நான்கிலும் மெய்ப் பொருளாவது நாதநாம நமச்சிவாயவே” என்று ஞான

சம்பத்தைப் பூரணமாக அடைந்த திருஞானசம்பந்தர் கூறுகிறார்.

: நமசிவாய' என்னும் ஐந்து அக்ஷரங்களுக்கு 'ய' என்னும் அக்ஷரம் ஜீவனாகிறது. இந்த 'ய' என்னும் ஜீவனால் 'நம, சிவ' என்ற இரண்டு மந்திரங்களைச் சுவாசத்துடன் சேர்த்து உள்ளுக்கிழுத்து வெளியில் விட வேண்டும். இந்தப் பஞ்சாக்ஷரமே பிருத்தி, அப்பு, தேயு, வாயு ஆகாயங்கள். இவைதாம் பிரும்மா, விஷ்ணு, ருத்ரன், மஹேச்வரன், சதாசிவம்; இவ்வைந்துமே. சுவாதிஷ்டானம், மணியூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞா ஆகிய யோக நிலை இத்தகைய சிவத்தை உபாஸனா, யோக மூலமாக அறிந்து வழிபட உதவுகிறது பஞ்சாக்ஷரம் நாசித்துவாரங்களைச் சிவன் சக்தி (வலம்-இடம்) என்று யோக சாஸ்திரம் கூறுகிறது. பஞ்சாக்ஷரத்தில் 'நம' என்பதை உச்சரித்துக்கொண்டே மூச்சை சீராக உள்ளிழுத்து 'ஓம்' என்று சிறிது நேரம் நிறுத்தி, 'சிவ' என்று சொல்லி வெளியிடும் போது 'ய' என்ற அக்ஷரம் மந்திரத்தின் ஜீவனாக அமைந்து இந்த சுவாசத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறது. கர்மவினையால் ஏற்படும் பிறப்பு, இறப்புக் காலத்தைக் குறுக்கி ஜீவன் மோகத்தை அடைய சிவ, பஞ்சாக்ஷர ஜபம் பெரிதும் உதவுகிறது.

“அஞ்செழுத்திலே பிறந்து அஞ்செழுத்திலே வளர்ந்து

அஞ்செழுத்தை யோதுகின்ற பஞ்சபூத பானிகான் !

அஞ்செழுத்தி லோரெழுத்தை அறிந்து கூற வல்லீரேல்

அஞ்ச லஞ்ச லென்று நாதன் அம்பலத்தி லாடுமே.”

வாசஸ்பதியின் கையெழுத்துப் பிரதியில் காணப்பட்டதைப் படித்ததும், “இவர் சக்தி உபாசகரா, சிவ யோகியா!?? என்று எண்ணமிட்டேன். வெகு நேரம் இந்த யோசனையின் என் மனம் குழம்பிக் கிடந்தபோது என்னையு மறியாமல் ‘மகாதேவஜயம்’ என்று என் எண்ண அலைகளை அடக்கி எனக்கு ஜயம் தேடித் தந்தான் ஈசுவரன்.

“சிவ பக்தி ஐக்யத்திற்கு நண்பர் வாசஸ்பதிதான் நான் கண்ட சிறந்த உண்மை” என்று தீர்மானித்தேன்.

ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர் அருளிய

திருப்பள்ளி எழுச்சி

போற்றி என் வாழ்முத லாகிய பொருளே !

புலர்ந்தது பூங்கழற்கிணை துணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் றிருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் றிருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்துழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடையாய் எனை யுடையாய் !
எம்பெருமான் ! பள்ளி எழுந்தருளாயே ! (1)

அருணன் இந்திரன் திசை அணுகினன் இருள்போய்

அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணுத்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தருளாயே ! (2)

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி

குருகுக ளியம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளி யொளியுதயத்து
ஒருப்படுகின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாயெமக் கெளியாய்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே ! (3)
இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்

துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர்
ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே ! (4)

பூதங்கள் தோறுநின் றுயெனின் அல்லாற்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுத லல்லால்
கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறி வாரை
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக்கும் அறியாய் எங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே ! (5)

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத்தார் அவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின்றார் அணங்கின் மணவாளா !
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்தூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை யாண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே ! (6)

அதுபழச் சுவையென அமுதென் அறிதற்கு
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இது அவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண்டிங்கெழுந் தருளும்

மதுவளர் பெர்ழில்திரு உத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னு
 எதுவெமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே! (7)

முந்திய முதனடு இறுதியு மானாய்
 மூவரு மறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியு நீயு நின்னடியார்
 பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே !
 செந்தழல் புரை திரு மேனியுங் காட்டி
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னுவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே! (8)

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவு மாட்டா
 விழுப்பொருளே உன தொழுப்படியோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமுதே கரும்பே விரும்படியார்
 எண்ணகத் தாய் உலகுக்குயி ரானாய்
 எம்பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே! (9)

புவனியிற் போய்ப்பி றவாமையில் நாள் நாம்
 போக்குகின்றோம் அவமே இந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாரென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறைவாய் திருமாலாம்
 அவன் விருப்பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமுதே பள்ளி எழுந்தருளாயே! (10)

சிவ த்யானம்

ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே மஹாதேவாய தீமஹி,
தந்நோ ருத்ர : ப்ரசோதயாத் ||

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ராய, பூர்வமுகாய நம : || 1

ஓம் அகோரேப்யோ தகோரேப்யோ கோர கோரதரேப்ய:
ஸர்வேப்ய: ஸர்வஸர்வேப்ய: நமஸ்தே > ஸ்துருத்ரரூபேப்ய:

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ராய, தக்ஷிணமுகாய நம : || 2

ஓம் ஸத்யோதஜாம் ப்ரபத்யாமி ஸத்யோஜாதாயவை
நமோ நம : |

பவே பவே நாதிபவே பவஸ்வ மாம் பவோத்பவாய நம : ||

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ராய, பச்சிமமுகாய நம : || 3

ஓம் வாமதேவாய நமோ ஜ்யேஷ்டாய நம : ச்ரேஷ்டாய
நமோ ருத்ராய நம : காலாய நம : கலவிகரணாய நமோ பல
விகரணாய நமோ பலாய நமோ பலப்ரமதநாய நம : ஸர்வ
பூத தமநாய நமோ மநோந்மநாய நம : ||

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ராய உத்தரமுகாய நம : || 4

ஓம் ஈசாந ஸர்வவித்யாநா மீச்வர : ஸர்வபூதாநாம் ப்ரஹ்
மாதிபதிர் ப்ரஹ்மணோதிபதிர் ப்ரஹ்மா சிவோ மே'அஸ்து
ஸதாசிவோம் ||

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ராய, ஊர்த்வமுகாய நம : || 5

ஓம் நமோ ஹிரண்ய பாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்ய
ரூபாய ஹிரண்யபதயே அம்'ரிகாபதயே உமாபதயே
பசுபதயே நமோ நம : ||

ஓம் நமோ பகவதே ருத்ராய —ஷஷ்டமுகாய நம : 6

□

ஓம் நிதநபதயே நம :

ஓம் நிதநபதாந்திகாய நம :

ஓம் ஊர்த்வாய நம :

ஓம் ஊர்த்வலிங்காய நம :

ஓம் ஹிரண்யாய நம

ஓம் ஹிரண்யலிங்காய நம :

ஓம் ஸுவர்ணாய நம :

ஓம் ஸுவர்ணலிங்காய நம :

ஓம் திவ்யாய நம :

ஓம் திவ்யலிங்காய நம :

ஓம் பலாய நம :

ஓம் பவலிங்காய நம :

ஓம் சர்வாய நம :

ஓம் சர்வலிங்காய நம :

ஓம் சிவாய நம :

ஓம் சிவலிங்காய நம :

ஓம் ஜ்வலாய நம :

ஓம் ஜ்வலலிங்காய நம :

ஓம் ஆத்மாய நம :

ஓம் ஆத்மலிங்காய நம :

ஓம் பரமாய நம :

ஓம் பரமலிங்காய நம :

ப்ராத ஸ்மரண ஸ்தோத்திரம்

ப்ராத : ஸ்மராமி பவபீதி ஹரம் ஸுரேசம்
கங்காதரம் வருஷப வாஹன மம்பிகேசம் |
கட்டாங்கசூல வரதாபய ஹஸ்தமீசம்
ஸம்ஸாரரோக ஹரமௌஷத மத்விதீயம் || 1

ப்ராதர்நமாமி கிரிசம் கிரிஜார்த்ததேஹம்
ஸாகஸ்திதி ப்ரலயகாரண மாதிரேவம் |
விச்வேச்வரம் விஜித விச்வ மனோபிராமம்
ஸம்ஸாரரோக ஹரமௌஷதம் த்விதீயம் || 2

ப்ராதர்பஜாமி சிவமேகம் அநநந்தமாத்யம்
வேதாந்த வேத்யமனகம் புருஷம் மஹாந்தம் |
நாமாதிபேத ரஹிதம் ஷட்பாவ சூன்யம்
ஸம்ஸாரரோகஹர மௌஷத மத்விதீயம் || 3

செந்தண் பவளம் திகழும் சோலை
இதுவோ திரு ஆரூர்?
எந்தன் அடிகேள், இதுவே ஆம் ஆறு,
உமக்கு ஆட்பட்டோர்க்கு?
சந்தம் பலவும் பாடும் அடியார்
தம் கண் காணாது
வந்து. “எம்பெருமான் முறையோ?”
என்றால், வாழ்ந்து போதீரே. 5

தினைத்தாள் அன்ன செங்கால்
நாரை சேரும் திருஆரூர்ப்
புனைத்தார் கொன்றைப் பொன்போல்
மாலைப் புரிபுன் சடையீரே,

தனத்தால் இன்றித் தாம் தாம்
மெலிந்து, தம்கண் காணாது.
மனத்தால் வாடி, அடியார்
இருந்தால், வாழ்ந்து போதீரே. 6

சிவபஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்திரம்

நாகேந்திர ஹாராய த்ரிலோசனாய
பஸ்மாங்க ராகாய மஹேச்வராய
ரித்யாய சுத்தாய திகம்பராய
தஸ்மை நகாராய நம : சிவாய || 1

மந்தாகினிஸலில சந்தன சர்ச்சிதாய
நந்தீச்வர ப்ரமதநாத மஹேச்வராய
மந்தாரபுஷ்ப பஹுபுஷ்ப ஸுபூஜிதாய
தஸ்மை மகாராய நம : சிவாய || 2

சிவாய கௌரீ வதனாபஜ ப்ருந்த
ஸூர்யாய தக்ஷாத்வர நாசகாய |
ஸ்ரீ நீலகண்டாய விருஷத்வஜாய
தஸ்மை சிகாராய நம : சிவாய || 3

வசிஷ்ட கும்போத்பவ கௌத மார்ய
முனீந்திர தேவார்ச்சித சேகராய |
சந்த்ரார்க்க வைச்வானர லோசனாய
தஸ்மை வகாராய நம : சிவாய | 4

யக்ஷஸ்வரூபாய ஜடாதராய
பிநாக ஹஸ்தாய ஸனாதனாய
திவ்யாய தேவாய திகம்பராய
தஸ்மை யகாராய நம : சிவாய || 5

பஞ்சாக்ஷரமிதம் புண்யம்ய: பதேச்சிவஸந்நிதௌ
சிவலோக மவாப்னோதி சிவேன ஸஹமோததே||

வேதஸார சிவ ஸ்தோத்ரம்

- பஞ்ஞம் பதம் பாபநாசம் பரேசம்
கஜேந்தரஸ்ய க்ருத்திம் வஸானம் வரேண்யம்
ஜடாஜுடமத்யே ஸ்புரத்காங்கவாரிம்
மஹாதேவமேகம் ஸ்மராமி ஸ்மராரிஃ || (1)
- மஹேசம் ஸுரேசம் ஸுராராதிநாசம்
விபும் விச்வநாதம் விபூத்யங்கபூஷம்
விருபாக்ஷி மிந்த்வர்க்க வஹ்னி த்ரிநேத்ரம்
ஸதானந்தமீடே ப்ரபும் பஞ்சவக்த்ரம் || (2)
- கிரீசம் கணேசம் கலே நீலவர்ணம்
கவேந்த்ராதிருடம் குணாதீத ரூபம் |
பவம் பாஸ்வரம் பஸ்மனா பூஷிதாங்கம்
பவாநீகலத்ரம் பஜே பஞ்சவக்த்ரம் || (3)
- சிவாகாந்த சம்போ சசாங்கார்த்த மௌலே
மஹேசான குலின் ஜடாஜுடதாரின் |
த்வமேகோ ஜகத் வ்யாபகோ விச்வரூப
ப்ரஸீத ப்ரஸீத ப்ரபோ பூர்ணரூப || (4)
- பராத்மானமேகம் ஜகத்பீஜமாத்யம்
நிரீஹம் நிராகார மோங்கார வேத்யம் |
யதோ ஜாயதே பால்யதே யேன விச்வம்
தமீசம் பஜே லீயதே யத்ர விச்வம் || (5)
- ந பூமிர்ந சாபோ ந வஹ்னிர் ந வாயுர்
ந சாகாசமா ஸ்தே ந தந்தா ந நித்ரா |
ந க்ரீஷ்மோ ந சீதம் ந தேசோ ந வேசோ
ந யஸ்யாஸ்தி மூர்த்திஸ் த்ரிமூர்த்திம் தமீடே || (6)
- அஹம் சாச்வதம் காரணம் காரணநாம்
சிவம் கேவலம் பாஸகம் பாஸகாநாம்
துரியம் தம: பாரமாத்யந்த ஹீநம்
ப்ரபத்யே பரம் பாவநம் த்வைத ஹீநம் (7)

நமஸ்தே நமஸ்தே விபோ விச்வமூர்த்தே
 நமஸ்தே நமஸ்தே சிதாநந்த மூர்த்தே
 நமஸ்தே நமஸ்தே தபோயோக கம்ய
 நமஸ்தே நமஸ்தே ச்ருதிஞ்ஞான கம்ய ! (8)

ப்ரபோ சூலபாணே விபோ ! யக்ஞமூர்த்தே
 மஹாதேவ சம்போ மஹேச த்ரிநேத்ர
 சிவாகாந்த சாந்த ஸ்மராரே புராரே
 த்வதந்யோ வரேண்யோ நமான்யோ ந கண்ய : (9)

சம்போ மஹேச கருணாகர சூலபாணே
 கௌரீபதே பசுபதே பசுபாசநாசிந்
 காசீபதே கருணயா ஜகதேததேகஸ்
 த்வம் ஹம்ஸி பாஸி விததாஸி மஹேச்வரோஸி (10)

த்வத்தோ ஜகத்பவதி தேவபவ ஸ்மராரே
 த்வய்யேவ திஷ்ட்டதி ஜகந் ம்ருட விச்வநாத
 த்வய்யேவ கச்சதி லயம் ஜகதேததீச
 விங்காத்மகே ஹர சராசர விச்வ ருபிந் || (11)

ஆயம் பேடை அடையும் சோலை
 ஆரூர் அகத்தீரே,
 ஏ, எம்பெருமான், இதுவே ஆம் ஆறு,
 உமக்கு ஆட்டப்பட்டோர்க்கு?
 மாயம் கட்டிப் பிறவி காட்டிக்
 மறவா. மனம் காட்டிக்,
 காயம் காட்டிக் கண், நீர் கொண்டால்,
 வாழ்ந்து போதீரே.

7

கழிஆய், கடல்ஆய், கலன்ஆய்,
 நிலன்ஆய், கலந்த சொல் ஆகி,
 இழியாக் குலத்தில் பிறந்தோம்;
 உம்மை இகழாது எத்துவோம்
 பழிதான் ஆவது அறியீர்,
 அடிகேள்பாடும் பத்தரோம்;
 வழிதான் காணாது, அலமந்து
 இருந்தால், வாழ்ந்து போதீரே.

8

விச்வநாதாஷ்டகம்

கங்காதரங்க ரமணீய ஜடாகலாபம்
கௌரீ நிரந்தரவிபூஷித வாம்பாகம்
நாராயணப்ரியமனங்க மதாபஹாரம்
வாராணஸீபுரபதிம் பஜ விச்வநாதம் ! (1)

வாசாமகோசரம் அனேக குணஸ்வரூபம்
வாகீசவிஷ்ணு ஸுரஸேவித பாதபீடம்
வாமேன விக்ரஹ வரேண கலத்ர வந்தம்
வாராணஸீ புரபதிம் பஜவிச்வநாதம் ! (2)

பூதாதிபம் புஜகபூஷண பூஷிதாங்கம்
வ்யாக்ராஜினும்பர தரம் ஜடிலம் த்ரிநேத்ரம்
பாசாங்குசாபயலர ப்ரத சூலபாணிம்
வாராணஸீ புரபதிம் பஜவிச்வநாதம் (3)

சீதாங்கசோபித கிரீடவிராஜமானம்
பாலேக்ஷணநல விசோஷித பஞ்சபாணம்
நாகாதிபார சிதபாஸுர கர்ணபூரம்
வாராணஸீ புரபதிம் பஜவிச்வநாதம் (4)

பஞ்சானனம் துரிதமத்த மதங்க ஜானம்
நாகாந்தகம் தனுஜ புங்கவ பன்னகாஹம்
தாவானலம் மரணசோக ஜராடவீனம்
வாராணஸீ புரபதிம் பஜவிச்வநாதம் (5)

தேஜோமயம் ஸகுணநிர்குண மத்விதீயம்
ஆனந்தகந்த மபராஜிதமப்ர மேயம்
நாகாத்மக ஸகலநிஷ்கல மாந்மரூபம்
வாராணஸீ புரபதிம் பஜவிச்வநாதம் (6)

ஆசாம் விஹாய பரிஹ்ருத்ய பரஸ்ய
நிந்தாம் பாபே ரதிம்ச ஸுநிவாரீய மன : ஸமாதௌ

ஆதாய ஹ்ருத்ஃமல மத்ய கதம் பரேசம்
வாராணஸீ புரபதிம் பஜ விச்வநாதம் (7)

ராகாதி தோஷ ரஹிதம் ஸ்வஜ்ஞான ராக
வைராக்ய சாந்தி நிலயம் கிரிஜா ஸஹாயம்
மாதூர்யதாதர்ய ஸுபகம் கரலா பிராமம்
வாராணஸீ புரபதிம் பஜ விச்வநாதம் (8)

வாராணஸீ புரபதே ! ஸ்தவனம் சிவஸ்ய
வ்யாக்யாத மஷ்டகமிதம் பதே மனுஷ்ய:
வித்யாம் ச்ரியம் விபுல ஸௌபக்ஷமனந்த கீர்த்திம்
ஸம்ப்ராப்ய தேஹவிலயே லபதே ச மோக்ஷம்

விச்வநாதாஷ்டகமிதம் ய: படேச் சிவஸந்திதௌ
சிவலோக மவாப்னோதி சிவேன ஸஹ மோதே ! (9)

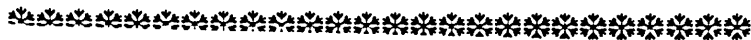
சிவநாமாவல்யஷ்டகம்

- ஹே ! சந்த்ர சூட மதனாந்தக சூலபானே
ஸ்தானே கிரிச கிரிஜேச மஹேச சம்போ
பூதேச பீதிபயஸூதன மாமனாதம்
ஸம்ஸார துக்க கஹனாஜ் ஜகதீச ரக்ஷ ! (1)
- ஹே ! பார்வதி ஹ்ருதயவல்லப சந்த்ர மௌலே
பூதாதிப ப்ரமதநாத கிரீசஜாப
ஹே ! வாமதேவ பவருத்ர பினாகபானே
ஸம்ஸார துக்க கஹனாஜ் ஜகதீச ரக்ஷ ! (2)
- ஹே ! நீலகண்ட வ்ருஷபத்வஜ பஞ்சவக்த்ர
லோகேச சேஷவலய ப்ரமதேச ஸர்வ
ஹே ! தூர்ஜடே பசுபதே கிரிஜாபதே மாம்
ஸம்ஸார துக்க கஹனாஜ் ஜகதீச ரக்ஷ ! (3)
- ஹே ! விச்வனாத சிவசங்கர தேவதேவ
கங்காதர ப்ரமதநாயக நந்திகேச
பானேச்வராந்தக ரீபோ ஹரலோகநாத
ஸம்ஸார துக்க கஹனாஜ் ஜகதீச ரக்ஷ ! (4)
- வாரணஸீ புரபதே மணிகர்ணிகேச
வீரேச தக்ஷமககால விபோ கணேச
ஸர்வக்ரு ஸர்வ ஹ்ருதயைக நிவாஸநாத
ஸம்ஸார துக்க கஹனாஜ் ஜகதீச ரக்ஷ ! (5)
- ஸ்ரீமன் மஹேச்வர க்ருபாமய ஹே தயாலோ
ஹே வ்யோமகேச சிதிகண்ட கருணாதிநாத
பஸ்மாங்கராக ந்ருகபால கலாபமால
ஸம்ஸார துக்க கஹனாஜ் ஜகதீச ரக்ஷ ! (6)
- கைலாஸசைல விநிவாஸ வ்ருஷாகபே
ஹே ம்ருத்யுஞ்ஜய த்ரீநயன த்ரீஜகந்நிநிவாஸ

நாராயணப்ரிய மதாபஹ சக்திநாத
ஸம்ஸார துக்க கஹஞ்ஜ ஜகதீச ரக்ஷ ! (7)

விச்வேச விச்வ பவநாசித விச்வரூப
விச்வாத்மக த்ரிபுவணைக குணாபிவேச
ஹே விச்வ வந்த்ய கருணாமய தீனபந்தோ
ஸம்ஸார துக்க கஹஞ்ஜ ஜகதீச ரக்ஷ ! (8)

கௌரீவிலாஸ புவனாய மஹேச்வராய
பஞ்சானனாய சரணாகத கல்பகாய
ஸர்வாய ஸர்வஜகதா மதிபாய தஸ்மை
தாரித்ரிய துக்கதஹனாய நம : சிவாய ! (9)

மார்க்கபந்து ஸ்தோத்ரம்

சம்போ மஹாதேவ தேவ
சிவ சம்போ மஹாதேவ
தேவேச சம்போ,

சம்போ மஹாதேவ தேவ !! 1

பாலாவநம்ரத்திரீடம், பாலநேத்ரார்சிஷா தக்த
பஞ்சேஷு கீடம்

சூலாஹதாராதி கூடம், சுந்தமர்த்தேந்து சூடம்
பஜேமார்க்க பந்தும் !! (சம்போ !!) 2

அங்கே விராஜத்புஜங்கம். அப்ரகங்கா தரங்காபி
ராமோத்தமாங்கம்,

ஓங்கார வாடி குரங்கம், ஸித்தஸம்ஸேவிதாங்க்ரிம்
பஜேமார்க்க பந்தும் !! (சம்போ !!) 3

நித்யம் சிதானந்த ரூபம், நின்னுதா சேஷ
லோகேச வைரிப்ரதாபம்
கார்த்த ஸ்வராகேந்த்ர சாபம், க்ருத்தி

வாஸம் பஜே,
திவ்ய ஸன் மார்க்க பந்தும் (சம்போ !!) 4

கந்தர்ப்ப தர்ப்பக்ன மீசம்; கால கண்டம்
மஹேசம் மஹாவ்யோம கேசம்,

குந்தாபதந்தம் ஸுரேசம், கோடி சூர்யப்ரகாசம்
பஜேமார்க்க பந்தும் !! (சம்போ !!) 5

மந்தார பூதேருதாரம், மந்தார கேந்த்ரஸாரம்
மஹா கௌர்ய தூரம்

ஸிந் தூர தூரப்ரசாரப் ஸிந்து ராஜாதி தீரம்
பஜேமார்க்க பந்தும் !! (சம்போ !!) 6

அப்பய்ய யஜ்வேந்த்ர கீதம், ஸ்தோத்திர ராஜம்
படேத்யஸ்து பக்த்யா ப்ரயானே

தஸ்யார்த்த ஸித்தம் விதத்தே, மார்க்க மத்யேச
பயம் சாது தோஷோ மஹச : !! (சம்போ !!) 7

ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸ்தோத்ரம்

- ருத்ரம் பசுபதம் ஸ்தாணும் நீலகண்ட முபாதம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 1
- காலகண்டம் காலமுர்த்தம் காலாக்நிம் காலநாசனம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 2
- நீலகண்டம் விருபாக்ஷம் நிர்மலம் நிருபத்ரவம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 3
- வாமதேவம் மஹாதேவம் லோகநாதம் ஜகத் குரும்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 4
- தேவதேவம் ஜகந்நாதம் தேவேசம் வருஷபத்வஜம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 5
- த்ரயக்ஷம் சதுர்புஜம் சாந்தம் ஜடாமகுட தாரிணம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 6
- பஸ்மோத்தூளித ஸர்வாங்கம் நாகாபரண பூஷிதம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! ! 7
- அநந்த மவ்யயம் சாந்தம் அக்ஷ மாலாதரம் ஹரம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! ! 8
- ஆநந்தம் பரமம் நித்யம் கைவல்ய பததாயினம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! ! 9
- அர்த்த நாரிச்வரம் தேவம் பார்வதீ ப்ராணநாயகம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 10
- ப்ரளயஸ்திதி கர்த்தாரம் ஆதிகர்த்தார மீச்வரம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 11
- வ்யோமகேசம் விருபாக்ஷம் சந்த்ரார்த்த க்ருத சேகரம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 12
- கங்காதரம் சசிதரம் சங்கரம் சூலபாணிநம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு : கரிஷ்யதி ! 13

ஸ்வர்க்கா பவர்க்க தாதாரம் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதித்யந்த

காரிணம்

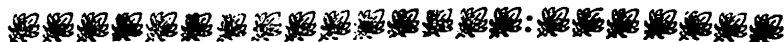
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு: கரிஷ்யதி! 14

கல்பாயுர் தேஹிமே புண்யம் யாவதாயுர ரோகதாம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு: கரிஷ்யதி! 15

சிவேசானம் மஹாதேவம் வாமதேவம் ஸதாசிவம்
நமாமி சிரஸா தேவம் கிந்நோ ம்ருத்யு: கரிஷ்யதி! 16

மார்க்கண்டேய க்ருதம் ஸ்தோத்ரம் ய: பட்டேத்
சிவஸந்நிதௌ,
தஸ்ய ம்ருத்யு பயம் நாஸ்தி ஸத்யம் ஸத்யம் |
வதாம்யஹம். 17

ஸத்யம் ஸத்யம் புனஸ் ஸத்யம் உத்ருத்ய புஜமுச்வதே
வேதாசாஸ்த்ராத் பரந்நாஸ்தி நதைவம் சங்கராத்தபரம் 18

நிர்வாண ஷட்கம்

மனோபுத்தயஹங்கார சித்தானி நாஹம்
ந ச ச்ரோத்ர ஜிஹ்வே ந ச க்ராண நேத்ரே
ந ச வ்யேர்ம பூமிர் நதேஜோ ந வாயுஸ்
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

1

ந ச ப்ராண ஸம்ஞே ந வை பஞ்சவாயுர்
ந வா ஸப்த தாதூர் ந வா பஞ்சகோச:
ந வாக்பாணி பாதம் ந சோபஸ்த பாயு
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

2

ந மே த்வேஷராகௌ நமே லோபமோஹௌ
ந மே வை மதோ நைவ மாத்ஸர்ய பாவ:
ந தர்மோ ந சார்த்தோ ந காமோ நமோக்ஷ:
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

3

ந புண்யம் ந பாபம் ந ஸௌக்யம் ந துக்கம்
ந மந்த்ரோ ந தீர்த்தம் ந வேதா யக்ஞா:
அஹம் போஜனம் நைவ போஜ்யம் ந போக்தா
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

4

ந ம்ருத்யுர்ந சங்கா ந மே ஜாதிபேத
பிதா நைவ மே நைவ மாதா ந ஜன்ம
ந பந்தூர் ந மித்ரம் குருர்நைவ சிஷ்ய
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

5

அஹம் நிர்விகல்போ நிராகார ரூபோ
விபுத் வாச்ச ஸர்வத்ர ஸர்வேந்த்ரியாணாம்
ந வா ஸங்க தம் நைவ முக்திர் ந மேயே
சிதானந்த ரூப: சிவோஹம் சிவோஹம்.

6

(ஸ்ரீ ஆதிசங்கரர்)

சிவ மாநஸ பூஜை

ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர்

ஆராதயாமி மணி ஸந்நிபம் ஆத்மலிங்கம்
மாயாபுரி ஹ்ருதய பங்கஜ ஸந்நிவிஷ்டம்
ச்ரத்தா நதீ நிமல சித்த ஜலாபிஷேகை:!
நித்யம் ஸமாதிகுஸுமை; அபுநர்பவாய

மாயாபுரி என்னும் இந்த உடலிலுள்ள ஹ்ருதய கமலத்தில் ஸ்படிகம் போல் வெண்மையாகப் பிரகாசிக்கும் ஆத்மலிங்கத்தை, ச்ரத்தை என்னும் நதியிலிருந்து நிர்மலமான சித்தம் என்னும் ஜலத்தினால் அபிஷேகம் செய்து ஸமாதி என்னும் புஷ்பங்களால், மீண்டும் பிறவா வரமருள பூஜிக்கின்றேன்.

ரத்நை: கல்பிதமாஸநம் ஹிமஜலை:
ஸநாநம் ச திவ்யாம்பரம்
நாநா ரத்ந விபூஷிதம் ம்ருகமதா
மோதாங்கிதம் சந்தனம்
ஜாதீ சம்பக பில்வ பத்ர ரசிதம்
புஷ்பம் ச தூபம் ததா
தீபம் தேவ தயானிதே பசுபதே
ஹ்ருத்கல்பிதம் க்ருஹ்யதாம்

கருணைக்கடலே! பசுபதே! நவரத்தினங்கள் இழைத்த ஆஸனமும், பன்னீரால் திருமஞ்சனமும், பட்டாடையும், திவ்ய ஆபரணங்களும், கஸ்தூரி கமழும் சந்தனமும், ஜாதி சம்பகம், பில்வபத்ரம் முதலிய புஷ்பங்களும், தூப தீபங்களும் என் மனத்தாலே ஸங்கல்பித்து அளிக்கிறேன். அன்புடன் இவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸௌவர்ணே நவரத்த கண்டரசிதே
 பாத்ரே க்ருதம் பாயஸம்
 பக்ஷயம் பஞ்சவிதம் பயோ ததி யுதம்
 ரம்பாபலம் பாநகம்
 சாகா நாமாயுதம் ஜலம் ருசிகரம்
 கர்பூர கண்டோஜ்வலம்
 தாம்பூலம் மநஸா மயா விரசிதம்
 பக்த்யா ப்ரபோ ஸவீகுரு

பிரபுவே! உயர்ந்த ரத்தினங்கள் இழைத்த தங்கமய
 மான பாத்திரத்தில் நெய்யும், பாயஸமும் பஞ்ச பக்ஷணங்
 களும், பால், தயிர், வாழைப்பழம், பானகம், பற்பல காய்
 கறிகள் ஆகியவையும், ருசியுள்ள சுத்தமான ஜலமும்
 பச்சைக் கற்பூரம் கலந்த தாம்பூலமும் பக்தியுடன் மனத்
 தால் ஸமர்ப்பிக்கின்றேன். அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்.

சத்ரம் சாமரயோர் யுகம் வ்யஜநகம்
 சாதர்சகம் நிர்மலம்
 வீணு பேரி ம்ருதங்க காஹலகலா கீதம்
 ச ந்ருத்யம் ததா
 ஸாஷ்டாங்கம் ப்ரணதி : ஸ்துதிர்
 பஹுவிதாச ஏதத் ஸமஸ்தம் மயா
 ஸங்கல்பேந ஸமர்ப்பிதம் தவ விபோ
 பூஜாம் க்ருஹாண ப்ரபோ

குடையும், சாமரங்களும், விசிறியும், நிர்மலமான
 கண்ணாடிகளும், வீணை, பேரி, ம்ருதங்கம் எக்காளம் முதலிய
 வாத்ய கோஷங்களுடனும், ஆடல் பாடல்களுடனும் பல
 ஸ்தோத்திரங்களுடனும் ஸாஷ்டங்க நமஸ்காரமும் மனத்
 தில் சங்கல்பித்து அளிக்கின்றேன். பிரபோ என் பூஜை
 யைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

ஆத்மா த்வம் கிரிஜா மதி: ஸஹசரா;
 ப்ராண : சரீரம் க்ருஹம்
 பூஜா தே விஷயோப போகரசநா
 நித்ரா ஸமாதி ஸ்திதி :

ஸஞ்சார : பதயோ : ப்ரதக்ஷிணவிதி ;

ஸ்தோத்ராணி ஸர்வா கிரோ

யத் யத்கர்ம கரோமி தத்த தகிலம்

சம்போ தவாராதநம் ||

ஆத்மாவே தாங்கள், புத்தியே பார்வதி அம்மையார். பஞ்ச ப்ராணன்கள் பணியாட்கள், என் உடலே உமது திருக்கோயில், நான் நுகரும் விஷயாதிகளே செய்விக்கும் பூஜை. உறங்குவதே சமதி நிலை. காலால் நடப்பதே உமக்குப் பிரதக்ஷிணமாகும். பேசுவதெல்லாம் உமது தோத்திரமாகுக. சம்போ ! என்னென்ன காரியங்கள் செய்கின்றேனோ அவை அனைத்தும் தங்கள் ஆராதனையே

கர சரண க்ருதம் வாக் காயஜம் கர்மஜம் வா

ச்ரவண நயநஜம் வா மாநஸம் வாபராதம் ||

விஹிதம் அவிஹிதம் வா ஸர்வமேதத் க்ஷமஸ்வ

சிவசிவ கருணாப்தே ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ ||

மங்கள் ஸ்வரூபரான கருணைக்கடலே ! மகாதேவ சம்போ ! அடியேன் கைகளாலும், கால்களாலும், வாக் காலும், உடலாலும், காதுகளாலும், கண்களாலும், மனத் தாலும், விதிப்படியும், விதிப்படி இல்லாமலும், எவ்வித குற்றங்கள் செய்திருந்தாலும் அவற்றைப் பொருட் படுத்தாமல் அடியேனை மன்னித்து ஆட்கொள்வீராக என்று தங்களை மிகுந்த பரிவுடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

லிங்காஷ்டகம்

- ப்ரஹ்ம-முராரி ஸுரார்ச்சித-லிங்கம்
நிர்மலபாஷித சோபித-லிங்கம் |
ஜன்மஜ-துக்க-விநாசக-லிங்கம்
தத்ப்ரணமாமி ஸதாசிவ லிங்கம் 1
- தேவ-முனி-ப்ரவரார்ச்சித லிங்கம்
காமதஹன கருணாகர லிங்கம் |
ராவணதர்ப்ப-விநாசன-லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ,, 2
- ஸர்வஸுகந்தி-ஸுலேபித-லிங்கம்
புத்தி-விவர்த்தன-காரண-லிங்கம் |
ஸித்த-ஸுராஸுர-வந்தித-லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ,, 3
- கனகமஹாமணி-பூஷித-லிங்கம்
பணிபதி-வேஷ்டித-சோபித லிங்கம் |
தக்ஷஸுயஜ்ஞ-விநாசன-லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ,, 4
- குங்கும-சந்தன-லேபித லிங்கம்
பங்கஜஹார-ஸுசோபித லிங்கம் |
ஸஞ்சிதபாப-விநாசன-லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ,, 5
- தேவகணூர்ச்சித-ஸேவித-லிங்கம்
பாவைர்ப் பக்திபி-ரேவச லிங்கம் |
தினகரகோடி-ப்ரபாகர-லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ,, 6
- அஷ்டதளோபரி-வேஷ்டித-லிங்கம்
ஸர்வ-ஸமுத்பவகாரண-லிங்கம்
அஷ்டதரித்ர-விநாசித-லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ,, 7
- ஸுரகுரு-ஸுரவர-பூஜித-லிங்கம்
ஸுரவன-புஷ்ப-ஸதார்ச்சித லிங்கம் |
பராத்தபரம் பரமாத்மக-லிங்கம் தத்ப்ரணமாமி ,, 8
- லிங்காஷ்டக மிதம்புண்யம்
ய: படேச் சிவஸந்நிதௌ
சிவலோக மவாப்நோதி சிவேன ஸஹமோததே | 9

மாணிக்க வாசகப் பெருமான் அருளிய

சிவபுராணம் (திருவாசகம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க ! நாதன்தாள் வாழ்க !
இமைப்பொழுதும் என்ரெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க !
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க !
ஆகம மாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க !
ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க ! 5

வேகங் கெடுதாண்ட வேந்தனடி வெல்க !
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க !
புறத்தார்க்குச் சேயான்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க !
கரங்குவிவார் உண்மகிடும் கோன்கழல்கள் வெல்க !
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கம் சீரோன் கழல்வெல்க ! 10

ஈச னடிபோற்றி ! எந்தையடி போற்றி !
தேச னடிபோற்றி ; சிவன்சே வடிபோற்றி !
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி !
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி ! 15

ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி !
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20

கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து தெல்லை யிலாதனே ! நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன் 25

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிப்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான் ! 30

மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஒங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா ! விமலா ! விடைப்பாகா ! வேதங்கள்
 ஐயா ! எனஒங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே ! 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமான னும்விமலா !
 பொய்யா யினஎல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான,மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே !
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்வறிவே ! 40

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய்அருள் தருவாய்
 போக்குவாய்என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நனியானே !
 மாற்றம் மனம்கழிய நின்ற மறையோனே ! 45

கறந்தபால் கன்னலோடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம் பெருமான் ! வல்லினையேன்
 தன்னை 50

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாலம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற்குடிலை
 மலங்கப் புல்லைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா ! உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் னுருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

60

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே !
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே !
தேசனே ! தேனார் அமுதே ! சிவபுரனே !
பாசமும் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே !
நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்

65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே !
ஆரா அமுதே ! அளவிலாப் பெம்மானே !
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே !
நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே !
இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே !

70

அன்பருக்கு அன்பனே ! யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே ! தோன்றாய் பெருமையனே !
ஆதியனே ! அந்தம் நடுவாகி அல்லானே !
ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தைபெருமானே !
ஈர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார்

தங்கருத்தின்

75

நோக்கரிய நோக்கே ! நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே !
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே !
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே !
ஆற்றின்ப வெள்ளமே ! அத்தா ! மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத

நுண்ணுணர்வாய்

80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே ! தேற்றத தெளிவே ! என் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணுரமுதே ! உடையானே !

வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம்ஐயா ! அரணையோ என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டுங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டிழிக்க வல்லானே !
நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடு நாதனே !
தில்லையுட் கூத்தனே ! தென்பர்ண்டி நாட்டானே ! 90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ! ஓ வென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லு வார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என்மனத்தே
வழுவாதிருக்க வரந்தரல் வேண்டும்—இவ்வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி இருந்தருள்செய் பாதிரிப்புலியூர்
செழுநீர் புணல்கங்கை செஞ்சடைமேல் வைத்த

தீவண்ணனே

(அப்பர்)

ஞானத்தாழிசை

தாயுமானார் யோகானுபவ முடிவில் 'ஆனந்தக் களிப்பு' பாடியதுபோல், தமது யோக சாதனையின் சாரத்தைப் பன்னிரண்டு பாடல்களில், தன்மன மிறந்த நிலையில் பெற்ற ஆனந்தத்தை வடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார் மாணிக்கவாசகப் பெருமான். இதுவே 'ஞானத் தாழிசை' யாகும்.

சுழியாகிய முனைகண்டபின் உற்றருற வற்றாய்
சூதும்பல பொய்பேசிய தொழிலும் பிறர்க்கிட்டாய்
வழியாகிய துறைகண்டபின் அனுட்டானமு மற்றாய்
வழங்கும் பலநூல்கற்றிடு நினைவும் பிறர்க்கிட்டாய்
விழியாகிய மலர்கண்டபின் உயரர்ச்சனை யற்றாய்
மெய்நீறிடு திருமந்திரம் விட்டாய் சிவமுற்றாய்
அழியாப்பதி குடியேறினே அச்சம்பல வற்றாய்
யாரொப்பவர் நிலையுற்றவர் அலைவற்றிரு மனமே.

1

நெஞ்சிற் பொருளடி கண்டபின் நெஞ்சிற் பகையற்றாய்
நேசத்தொடு பார்மங்கையர் மேலும் நினைவற்றாய்
மிஞ்சிச்சொலு முரையாண்மையும் வீம்பும் இடும்பற்றாய்
விரதங்களும் வேதங்களும் வீணாக மறந்தாய்
அஞ்சும் உடலாய்க் கண்டபின் ஆசைத்தொடர் பற்றாய்
ஆருந்திருக்கோயில் சிவம் அதுவும்தனில் உற்றாய்
தஞ்சம்எனும் ஞானக்கடல் மூழ்குந் திற மாகித்
தாள் சேர்ந்தனை குறைவேதினி சலியாதிரு மனமே.

2

நாசிநுனி நடுவேதிருக் கூத்தாகிய நடனம்
 ஞானக்கண் ணாலதனை நாடிச்செயல் கண்டு
 சீசியெனு முரையற்றனை சினமற்றனை உயிர்கள்
 செய்யுமந் நினைவற்றனை நேசத்துடன் கூடிக்
 கூசிக்கூல வரவற்றனை கோளற்றனை பாவக்
 குடியற்றனை நலமுற்றனை குடியேறினை மேலாங்
 காசிப்புனல் தனில் மூழ்கினை கரையேறினை காட்சி
 கண்டாய் அரன் கொலுவாகிய சபை மேவினை மனமே. 3

வெளிபெற்றிடு சொருபப்பொருள் வெளியாகிய ஒளியில்
 விளையாகிய நாதத் தொனி விந்தின் செயல்கண்டு
 களிபெற்றனை தயவுற்றனை பிறவிக்கட லென்னும்
 தளையற்றனை உலகத்தினில் வரவற்றனை காணு
 ஒளிபெற்றனை மயலற்றனை ஒழிவற்றனை ஓதும்
 உரையற்றனை களிபெற்றனை பயனற்றனை ஊறல்
 குளிபெற்றனை அரனுற்றிடு கொலுவுற்றனை கோமான்
 கொடைபெற்றனை அறிவுற்றனை கோளற்றனை மனமே. 4

பத்தோ டிரு கலையாகிய பனிரெண்டினில் நாலும்
 பாழ்போகிட மீண்டேவரும் பதியின்கலை நாலும்
 பெற்றோடி வந்திங்கேறிய பேர்மைந்தனை கண்டு
 பேசும்நிலையோடும் உறவாகிப் பிணக்க ற்றாய்
 சுற்றோருடன் சுற்றோமெனும் வித்தாரமு மற்றாய்
 கானற்புன லோகப்பிடி மானத்தையுமற்றாய்
 சித்தோடிரு சித்தாகிய சிற்றம்பல மீதே
 சேர்ந்தாய் குறை தீர்ந்தாய் இனி வாழ்வாயிரு மனமே. 5

அல்லற்படு மோரொன்பது வாயில் பெருவாசல்
 ஆருமறி வார்கள் அறியார்க ளொருவாசல்
 சொல்லப்படு தில்லைச்சிறு வாசற்படி மீதே
 குழும்பல கரணதிகள் வாழும் மணிவாசல்
 தில்லைப்பதி யருகே யடையாள மெனலாகும்
 சேருங்கனி காணும்பசி தீரும் பறந்தோடும்
 சொல்லப்படு மல்லற்பல நூற்கற் றதனாலே
 சின்னஞ்சிறு வாசல்புக லாமோசொலு மனமே. 6

விண்டு மொருவர்க்கும் உரையாடப் பொருள்தானும்
பீஜாட்சர வீதித்தெருக் கோடிமுடிந் திடத்தே
கண்டு மிருந்தார்க்குள் ளிருபன் ளிருகாலாற்
காணுமது தானும் பனிரெண்டங் குலம்பாயும்
பிண்டம்புகு மண்டம்புகு மெங்கும் விளையாடிப்
பீடமெனும் நிலைசேர்ந்திடு பெருமைதனைக் காண்பாய்
என்றும் மொழியற்றார் பரத்தோடும் உறவாகி
ஏதும் உரையாமல் இருப்பார்க ளறிமனமே.

7

முப்பாழ் கடந்தப்பாலொரு முகப்புண்டதி னடுவே
முச்சந்திகள் கூடும்அது தானும்முதற் பாழாம்
அப்பாழ் கடந்தப்பா லொரு கணவாயதன் பெருமை
அறுகுருனி யிடமுமென அறிவார் பெரியோர்கள்
செப்பாதது தானுமறிந் தப்பாற் கடந்திட்டால்
சேருங்கலை நாலும்வரு திசையுமறிந்திட்டால்
ஒப்பாரினி இப்பாரினில் ஒப்பாருமே யில்லை
ஒன்றைப்பிடி தன்மைப்படு மெண்ணப்படு மனமே.

8

நாதமெழுந் தெழுந்தோடி வந்துறையும் திருக்கூத்து
ஞானக்கண் ணுலுமதை நாடிச்செயல் கண்டு
பூதமெனும் பயமற்றந் பொறியற்றனை மெய்யிற்
பூசும்பரி மளமற்றனை பூவற்றனை லோகஞ்
சூதமென வரவற்றனை சுசியற்றனை எச்சிற்
சுத்தஞ்செயு நினைவற்றனை சுவையற்றனை ஞானப்
பாதம்முடி மேல்வைத்தனை பற்றற்றனை யுற்று
பதிபெற்றனை இகலற்றனை பதையாதிரு மனமே.

9

ஆயும்பல நூல் சாந் ரெ வேதத்தொடு புராணம்
ஆய்வந்திடு வழிகண்டறி யாாகள் அதுதானும்
பாயுங்கலை பனிரெண்டினி லுண்டாகிய பருவம்
பாரும்அறி யாதுபலி ரெண்டின்செயல் கண்டு
நாயின்கடை கெட்டாய் வழிபாடும்முதற் பெற்றாய்
நாள்கோள் பலவற்றாய் கொலைகளவென்றது மற்றாய்
வாயும்வல தற்றாய்உயிர் வீடும்நெறி யற்றாய்
மண்ணின் வரவற்றாய் இனிபொன்னம் பலமனமே.

10

கலையாகிய பிறவிக்கடல் அலையாம லுழன்றேன்
கற்கும்பல சமயங்களும் தர்க்கங்களும் விட்டேன்
நிலையாதெனப் பொருள்செல் வழம்நினைவும்

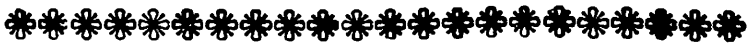
பிறர்க்கிட்டேன்

நித்தம் செய்யும் நியமங்களும் நேமங்களு மற்றேன்
தொலையாத உறக்கத்தொடு ககதுக்கமு மற்றேன்
துணையாகிய ஞானக்கடல் மூழ்குந்துறை கண்டேன்
அலையாமலிருக்கும்மன மதிலேசூடி கொண்டேன்
ஆனந்தம் வெளிப்பட்டபின் நானென்றறியேனே

11

உருவானது விந்தின்பெயர் குருவானது ஞானம்
உடலுக்குமி ரீரூரதி லொருநான்க னுள்முதலும்
குருவானது முனைமீதினி லணுவாகிய வெளியிற்
குடியாகிய பதிகண்டவர் அருள் வாத லுராரே
ஒருவாசக திருவாசகம் புவிமீதில் மகிழ்ந்தே
உரைசெய்தனர் தமிழ்த்தாழிசை நெறியின்படி நின்றோர்
கருவாசலி லணுகாமலே பிறவாநெறி பெறுவார்
கடவுட் செய லறியாதவர் கருவாசலிற் புகுவார்.

12

“குறைவிலா மங்கலக்
குணத்தன் ஆதலின்
நிறைமலம் அநாதியின் நீங்கி
நிற்றலின்
அறைகுவர் சிவனென அறிவின்
மேலவர்”

(காஞ்சி புராணம்)

பட்டினத்தார் பாடல்

ஒன்றென் றிருதெய்வ முண்டென் றிருவுயர்

செல்வமெல்லாம்

அன்றென் றிருபசித் தோர்முகம் பார்நல் லறமுநட்பும்
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென் றிருமன மேயுனக் கேயுப தேசமிதே.

நாட்டமொன் றேயிரு சற்குரு பாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென் றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சந்தைக்
கூட்டமென் றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீர்
ஒட்டமென் றேயிரு நெஞ்சே யுனக்குப தேசமிதே.

வாதுற்ற திண்புய ரண்ணு மலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற் றெப்போதும் புகலுநெஞ்சே யிந்தப் பூதலத்தில்
தீதுற்ற செல்வமென் தேடிப் புதைத்த திரவியமென்
காதற்ற லுசியும் வராது காணுங் கடைவழிக்கே.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்துமட் டேவிழி யம்பொழுக்
மெத்திய மாதரும் வீதிமட்டே விம்மி விம்மியிரு
கைத்தல மேல்வைத் தழுமைந்த ருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ் சதமல்ல பெண்டர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதங் கச்சி ஏகம்பனே.

நல்லார் இணக்கமும் நின் பூஜைநேயமும் ஞானமுமே
அல்லாது வேறு நிலையுளதோ அகமும் பொருளும்
இல்லாளுஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வர்ப்பும் எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக்கே இறைவா கச்சி ஏகம்பனே.

பொல்லா தவன்நெறி நில்லா தவன்ஐம் புலன்கள் தமை
வெல்லா தவன்கல்வி கல்லா தவன்மெய் யடியவர்பார்
செல்லாத தவனுண்மை சொல்லா தவநின் றிருவடிக்கன்பு
இல்லாத வன்மண்ணி லேன்பிறந் தேன்கச்சி ஏகம்பனே.

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லைப் பிறந்துமண்மேல்
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை இடைநடுவிற
குறிக்குமிச் செல்வஞ் சிவன் தந்ததென்று கொடுக்கறியாது
இறக்குங் குலாமருக் கென் சொல்லுகேன் கச்சி ஏகம்பனே

அன்ன விசாரம் அதுவே விசாரம் அதுவொழிந்தாற்
சொன்ன விசாரம் பலகால் விசாரம்நல் தோகையரைப்
பன்ன விசாரம் பலகால் விசாரமிப் பாழுநெஞ்சுக்கு
என்ன விசாரம்வைத் தாயிறை வாகச்சி ஏகம்பனே.

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாப் பிழையுநின் னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையுந்துதியாப் பிழையுந்தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொருத்தருள்வாய் கச்சி ஏகம்பனே.

உளியிட்ட கல்லையு வொப்பிட்ட சாந்தையும் ஊத்தையறப்
புளியிட்ட செம்பையும் போற்றுகி லேனுயர் பொன்

னெனவே

ஒளியிட்ட தாளிரண் டுள்ளே யிருத்துவ துண்மை யென்று
வெளியிட்ட டடைந்துவைத் தேனினி மேலொன்றும்

வேண்டிலனே

தாயும் பகைகொண்ட பெண்டிர் பெரும்பகை தன்னுடைய
சேயும் பகையற வோரும் பகையிச் செகழும்பகை
ஆயும் பொழுதி லருஞ்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினால்
தேயு நெஞ்சே மருதீசர்பொற் பாதஞ் சுதந்திரமே.

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலி கொண்டிந்த ஐம்புலனும்
வஞ்சகப் புலகட்டை வேரறவெட்டி வளங்கன்செய்து
விஞ்சத் திருத்திச் சதாசிவ மென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புஞ்சக் களைபறித்தேன் வளர்த்தேன் சிவ! போகத்தையே.

மாதா வுடல் சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே—நாதா

இருப்பைபூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை

கருப்பைபூர் வாராமற் கா.

பொன்னாற் பிரயோசனம் பொன்படைத் தாற்குண்டப்

பொன் படைத்தோன்

தன்னாற் பிரயோசனம் பொன்னுக்கங் கேதுண்டத்

தன்மையைப்போல்

உன்னாற் பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண் டுனைப்பணியும்
என்னாற் பிரயோசன மேதுண்டு காளத்தி யீச்சுரனே.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே

பாலுண் கடைவாய்ப் படுமுன்னே—மேல் விழுந்தே

உற்று ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே

குற்றாலத் தானையே கூறு.

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டுவுட னேயுடலைச்

சுட்டுவிடப் போகிறார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்

டெந்நேர முஞ்சிவனை யேற்றுங்கள் போற்றுங்கள்

சொன்னே னிதுவே சுகம்.

என்பெற்ற தாயரு மென்னைப் பிணமென் றிகழ்ந்து

விட்டாரா

பொன் பெற்ற மாதரும் போவென்று சொல்லிப் புலம்பி

விட்டார்

கொன்பெற்ற மைந்தரும் பின்வலம் வந்து

குடமுடைத்தார்

உன்புற் றெழிய வொருபற்று மில்லை யுடையவனே.

கையொன்றும் செய்ய விழியொன்று நாடக் கருத்தொன்

றெண்ண

பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழும்

மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்

செய்கின்ற பூசையெவ் வாறுகொள்வாய் வினைதீர்த்தவனே

கிணந்தனை யற்றுப் பிரியமுந் தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்தது மற்று நினையாமையு மற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனி யேயிருந் தானந்த நித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனி லென்றிருப் பேனத்த னே கயிலாயத்தனே.

நீரூர்த்த மேனி யுரோமஞ் சிலிர்த்துள்ள நெக்குநெக்குச்
சேரூய்க் கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின் சீரடிக்கே
மாறாத் தியானமுற்றானந்த மேற்கொண்டு மார்பிற்கண்ணீர்
ஆரூய்ப் பெருகக் கிடப்பதென் றோகயி லாயத்தனே.

“ஊற்றைச் சரீரத்தை ஆபாசக் கொட்டிலை ஊன்பொதிந்த
பீற்றற் துருத்தியைச் சோறிடுந் தோற்பையைப் பேசரிய
காற்றிற் பொதிந்த நிலையற்ற பாண்டத்தைக் காதல்
செய்தே
ஏற்றுத் திரிந்து விட்டேனிறைவா கச்சி யேகம்பனே.”

“பேய்போற் திரிந்து பிணம்போற் கிடந்திட்ட பிச்சை
யெல்லாம்
நாய் போல் அருந்தி நரிபோலுழன்று நன் மங்கையரைத்
தாய் போற் கருதித் தமர்போலனைவர்க்குந் தாழ்வை
சொல்லிச்
சேய் போலிருப்பர் கண்மர் உண்மைஞானந்தெளிந்தவரே.”

செல்வரைப் பின்சென்று சங்கடம் பேசித் தினந்தினம்
பல்லினைக் காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தின்
எலையிற்ற் புக்கிடவே காந்தமாய் எனக்காமிடத்தே
அல்லலற் றென்றிருப் பேனத்தானே கயிலாயத்தனே.

வள்ளலார் அருளிய பாடல்கள்

- ஒற்றி யூரணைப் பற்றி நெஞ்சமே
நிற்றி நீயருட் பெற்றி சேரவே. 1
- முத்தி வேண்டுமேல் பத்தி வேண்டுமால்
சத்தி யம்மிது புத்தி நெஞ்சமே. 2
- அழுத பிள்ளைக்கே பாலுண வளிப்பாள்
அன்னை என்பார்கள் அழவலி யில்லாக்
கொழுது நேர்சிறு குழவிக்கும் கொடுப்பாள்
குற்ற மன்றது மற்றவள் செயலே
கொழுது நின்னடி துதிக்கின்றோர்க் கெனவே
துட்ட னேனுக்கும் சூழ்ந்தருள் செயலாம்
செழுது மாதவி மலர்திசை மணக்கத்
திகழும் ஒற்றியூர்த் தியாகமா மணியே. 3
- துன்னு மாமருந் தேசுடரே அருள்
மன்னு மாணிக்க மேவல்லி கேசரே
துன்னு கந்தையைச் சுற்றிநிற்பீரெனில்
என்ன நீர்எமக் கீயும் பரிசுதே. 4
- நில்லா உடம்பை நிலையென்றே நேசிக்கும்
பொல்லாத நெஞ்சப் புலையனேன் இவ்வுலகில்
சொல்லா மனநோயால் சோர்வுற்(று) அலையும்ல்லல்
எல்லாம் அறிவாய் எழுத்தறியும் பெருமானே 5
- செய்யும் வண்ணம்நீ தேறி நெஞ்சமே
உய்யும் வண்ணமாம் ஒற்றி யூர்க்குளே
மெய்யும் வண்ணமா ணிக்க வெற்பருள்
பெய்யும் வண்ணமே பெறுதல் வேண்டுமே 6
- ஆதி யேதில்லை அம்பலத் தாடல் செய்
சோதி யேதிருத் தோணிபு ரத்தனே!
ஓதி யேதரும் ஒற்றியப் பாஇது
நீதி யோளனை நீமரு வாததே. 7

மன்னு ருத்திரர் வாழ்வைவேண் டினையோ
மால யன்பெறும் வாழ்வுவேண் டினையோ
அன்ன ஊர்திபோல் ஆகவேண் டினையோ
அமையும் இந்திர னாகவேண் டினையோ
என்ன வேண்டினும் தடையிலே நெஞ்சே
இன்று வாங்கிநான் ஈகுவன் உனக்கே
வன்னி றஞ்சடை எம்பிரான் ஒற்றி
வளங்கொள் ஊரிடை வருதி என் னுடனே.

8

பற்றும் செழுந்தமிழால்
பாடுகின்றோர் செய்தபெருங்
குற்றம் குணமாகக்
கொள்ளும் குணக்கடலே
மற்றங்கும் எண்ணோள்
மலையே மரகதமே
பெற்றிங் கடியேன்
பிணிகெடுத்தால் ஆகாதோ.

9

அன்பர் தம் மனத்தே இன்பமுற் றவைகள்
அளித்தவர்க் களித்திடப் புரியும்
பொன்பொலி மேனிக் கருணையங் கடலே
பொய்யனேன் பொய்மைகண் டின்னும்
துன்பமுற் றலையச் செய்திடேல் அருளேத்
தொன்னக ரிடத்துன(து) எழில் கண்(டு)
என்புளம் உருகத் துதித்திடல் வேண்டும்
இவ்வரம் எனக்கிவண் அருளே.

10

நான்செயும் பிழைகள் பலவும்நீ பொறுத்து
நலந்தரல் வேண்டுவன் போற்றி
ஏன்செய்தாய் என்பார் இல்லைமற் றெனக்குன்
இன்னருள் நோக்கம்செய் போற்றி
ஊன்செய்நா வால்உன் ஐந்தெழுத்(து) எளியேன்
ஓதந் உவந்தருள் போற்றி
மான்செயும் நெடுங்கண் மலைமகள் இடங்கொள்
வள்ளலே போற்றிநின் அருளே.

11

கல்லையும் உருக்கலாம் நாருரித் திடலாம்
 கனிந்தகனி யாச்செய் யலாம்
 கடுவிடம் உண்ணலாம் அமுதாக்க லாங்கொடுங்
 கரடிபுலி சிங்க முதலா
 வெல்லுமிரு கங்களையும் வசமாக்க லாமன்றி
 வித்தையும் கற்பிக் கலாம்
 மிக்கவாழைத் தண்டை விறகாக்க லாம்மணலை
 மேவுதேர் வடமாக்க கலாம்
 இல்லையொரு தெய்வமவே நிலையெம் பால்இன்பம்
 ஈகின்ற பெண்கள் குறியே
 எங்களுக்கு தெய்வமென்னும் மூடரைத் தேற்றஎனில்
 எத்துணையும் அரிதரிது காண்
 வல்லையவர் உணர்கிற மருந்தருள்க தவசிகா
 மணியுலக நாத வள்ளல்
 மகிழ்வரு வேளூரில் அன்பர்பவ ரோகமற
 வளர்வயித் தியநாதனே.

12

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே
 அன்பெனும் குடில்புகும் அரகே
 அன்பெனும் வலைக்குள் படுபரம் பொருளே
 அன்பெனும் கரத்தமர் அமுதே
 அன்பெனும் உயிர்ஒளிர் அறவே
 அன்பெனும் அணுவுள் அமைந்தபேர் ஒளியே
 அன்புரு வாம்பர சிவமே.

13

சாதிமதம் சமயமெனும் சங்கடம்விட் டறியேன்
 சாத்திரச்சே ருடுகின்ற சஞ்சலம்விட் டறியேன்
 ஆதியந்த நிலையறியேன் அலையறியாக் கடல்போல்
 ஆனந்தப் பெரும்போகத் தமர்ந்திடவும் அறியேன்
 நீதிநெறி நடந்தறியேன் சோதிமணிப் பொதுவில்
 நிருத்தமிடும் ஒருத்தர்திருக் கருத்தை யறிவேனோ

ஏதிலர்சா ரீஉலகினிடை எங்ஙனம்நான் புகுவேன்
யார்க்குரைப்பேன் என்னசெய்வேன் ஏதுமறிந்
திலனே. 14

தடித்தவோர் மகனைத் தந்தையிண் டடித்தால்
தாயுடன் அணைப்பள் தாய் அடித்தால்
பிடித்தொரு தந்தை அணைப்பன்இங் கெனக்குப்
பேசிய தந்தையும் தாயும்
பொடித்திரு மேனி அம்பலத் தாடும்
புனிதநீ யாதலால் என்னை
அடித்தது போதும் அணைத்திடல் வேண்டும்
அம்மையப் பாஇனி ஆற்றேன். 15

அப்பாநான் வேண்டுதல்கேட் டருள்புரிதல் வேண்டும்
ஆருயிர்கட் கெல்லாம்நான் அன்புசெயல் வேண்டும்
எப்பாரும் எப்பதமும் எங்கணும்நான் சென்றே
எந்தைநின் தருட்புகழை இயம்பிடல் வேண்டும்
செப்பாத மேனிலைமேல் சுத்தசிவ மார்க்கம்
திகழ்ந்தோங்க அருட்சோதி செலுத்தியிடல் வேண்டும்
தப்பேது நான்செயினும் நீபொறுத்தல் வேண்டும்
தலைவநினைப் பிரியாத நிலைமையும் வேண்டுவனே. 16

படமுடியா தினித்துயரம் படமுடியா தரசே
பட்டதெலாம் போதுமிந்தப் பயந்தீர்ந்திப்பொழுதென்
உடல்உயிரா தியவெல்லாம் நீயெடுத்துக் கொண்டுன்
உடல்உயிரா தியவெல்லாம்உவந்தெனக்கே அளிப்பாய்
வடலுறுசிறி றம்பலத்தே வாழ்வாய்என் கண்ணுன்
மணியேஎன் குருமணியே மாணிக்க மணியே
நடனசிகா மணியேஎன் நவமணியே ஞான
நன்மணியே பொன்மணியே நடராஜ மணியே. 17

வாழையடி வாழை என வந்ததிருக் கூட்ட
மரபினில்யான் ஒருவனன்றோ வகையறியே னிந்த
ஏழைபடும் பாடுனக்குத் திருவுளச்சம் மதமோ
இதுதகுமோ? இதுமுறையோ? இதுதருமந் தானே

மாழைமணிப் பொதுநடஞ்செய் வள்ளால் யான்உனக்கு
மகனலனோ நீஎனக்கு வாய்த்த தந்தைஅலையோ
கோழைஉல குயிர்த்துயரம் இனிப்பொறுக்க மாட்டேன்
கொடுத்தருள்நின் அருளொளியைக் கொடுத்தரு
ளிப்பொழுதே 18

கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும்வகை கிடைத்த
குளிர் தருவே தருநிழலே நிழல்கனிந்த கனியே
ஓடையிலே வீசுகின்ற மெல்லியபூங் காற்றே
மென்காற்றில் விளைசுகமே சுகத்திலுறும் பயனே
ஆடையிலே எனைமணந்த மணவாளா பொதுவில்
ஆடுகின்ற அரசே என் அலங்கல் அணிந்தருளே. 19

கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே
காணார்க்கும் கண்டவர்க்கும் கண்ணளிக்கும் கண்ணே
வல்லார்க்கும் மாட்டார்க்கும் வரமளிக்கும் வரமே
மதியார்க்கும் மதிப்பவர்க்கும் மதிக்கொடுக்கும் மதியே
நல்லார்க்கும் பொல்லார்க்கும் நடுவினின்ற நடுவே
நரர்களுக்கும் சுரர்களுக்கும் நலம்கொடுக்கும் நலமே
எல்லார்க்கும் பொதுவில்நடம் இடுகின்ற சிவமே
என்னரசே யான்புகலும் இசையுமணிந் தருளே. 20

வாழியென் ஆண்டவன் வாழிஎங்
கோனருள் வாய்மையென்றும்
வாழியெம் மான்புகழ் வாழியென்
நாதன் மலர்ப்பதங்கள்
வாழிமெய்ச் சுத்தசன் மார்க்கப்
பெருநெறி மாண்புகொண்டு
வாழியிவ் வையமும் வானமும்
மற்றவும் வாழியவே. 21

[அன்பில் உதித்தது சிவ வழிபாடு என்ற கொள்கையை
நரம்பு ஸ்தானமாக அமைத்து, உலகியலில் உழலும் மாந்த
ரின் அகக்கண்ணைத் தமது தேன்சொரியும் தீந்தமிழ்ப்
பாடல்களால் திறந்தவர், வள்ளலார் பெருமான்.]

தாயுமானவர் பாடல்கள்

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலையோ கொடிய
ஆலமழு தாகவிலையோ ?
அக்கடலின் மீதுவட வனல்நிற்க விலையோ ?
அந்தரத் தகிலகோடி
தாழாமல் நிலைநிற்க விலையோ ? மேருவும்
தனுவாக வளையவிலையோ ?
சத்தமே கங்களும் வச்ரதரன் ஆணையின்
சஞ்சரித் திடவிலையோ ;
வாழாது வாழவே இராமனடி யாற்சிலையும்
மடமங்கை யாகவிலையோ ?
மணிமந்திர மாதியால் வேண்டுசித்திகள் உலக
மார்க்கத்தில் வைக்கவிலையோ ?
பாழான என்மனம் குவியஒரு தந்திரம்
பண்ணுவ துனக்கருமையோ ?
பார்க்குமிடம் எங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர னானந்தமே.

ஆசைக்கோர் அளவில்லை அகிலமெல் லாங்கட்டி
யாளினும் கடல்மீதிலே
ஆணைசெல வேறினைவர் அளகேசன் நிகராக
அம்பொன்மிக வைத்தபேரும்
நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்
நெடுநாள் இருந்தபேரும்
நிலையாக வேயினும் காயகற் பந்தேடி
நெஞ்சுபுண் ணாவர் எல்லாம்
யோசிக்கும் வேளையில் பசிதீர உண்பதும்
உறங்குவது மாகமுடியும்
உள்ளதே போதும்நான் நான்எனக்
குளறியே ஒன்றைவிட் டொன்று பற்றிப்

பாசக் கடற்குளே வீழாமல் மனதற்ற
 பரிசுத்த நிலையை யருள்வாய்
 பார்க்குமிடம் எங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூரணனந்தமே.

உடல்குழைய என்பெலாம் நெக்குருக்
 விழிநீர்கள் ஊற்றென வெதும்பியூற்ற
 ஊசிகாந் தத்தினைக் கண்டணுகல் போலவே
 ஒருறவு முன்னியுன்னிப்
 பபபடென நெஞ்சம் பதைத்துள் நடுக்குறப்
 பாடியா டிக்குதித்துப்
 பனிமதி முகத்திலே நிலவனைய புன்னகை
 பரப்பி ஆர்த் தார்த்தெழுந்து
 மடலவிழும் மலரனைய கைவிரித் துக்கூப்பி
 வானே அவானிலின்ப
 மழையே மழைத்தாரை வெள்ளமே நீடுழி
 வாழிஎன வாழ்த்தியேத்தும்
 கடல்மடை திறந்தனைய அன்பரன் புக்கெளியை
 கன்னெஞ்ச னுக்கெளியையோ ?
 கருதரிய சிற்சபையில் ஆனந்த நிர்த்தமிடு
 கருணாகரக் கடவுளே !

ஆணிலே பெண்ணிலே என்போல ஒருபேதை
 அகிலத்தின் மிசையுள்ளதோ ?
 ஆடிய கறங்குபோல் ஓடியுழல் சிந்தையை
 அடக்கியொரு கணமேனுப் யான்
 காணிலேன் திருவருளை அல்லாது மெளனியாய்க்
 கண்முடி ஓடுமூச்சைக்
 கட்டிக் கலாமதியை முட்டவே மூலவெங்
 கனவினை எழுப்ப நினைவும்
 பூணிலேன் இற்றைநாள் கற்றதும் கேட்டதும்
 போக்கிலே போகவிட்டுப்

பொய்யுலக னாயினேன் நாயினும் கடையான
 புன்மையேன் இன்னமின்னம்
 வீணிலே அலையாமல் மலையிலக் காகநீர்
 வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
 வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
 வித்தகச் சித்தர் கணமே

கண்ணூர நீர்மல்கி உள்ளம்நெக் குருகாத
 கள்ளனேன் ஆனாலுமோ
 கைகுவித் தாடியும் பாடியும் விடாமலே
 கண்பனித் தாரைகாட்டி
 அண்ணு பரஞ்சோதி அப்பா உனக்கடிமை
 யானெனவும் மேலெழுந்த
 அன்பாகி நாடகம் நடித்ததோ குறைவில்லை
 அகிலமும் சிறிதறியுமேல்
 தண்ணூரும் நின்னதருள் அறியாத தல்லவே ?
 சற்றேனும் இனிதிரங்கிச்
 சாசுவத முத்திநிலை ஈதென் றுணர்த்தியே
 சகசநிலை தந்துவேறென்று
 எண்ணாமல் உள்ளபடி சுகமாய் இருக்கவே
 ஏழையேற் கருள்செய்கண்டாய்
 இகபரம் இரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்கும்நிறை கின்றபொருளே !

காகமா னவைகோடி கூடிநின் றுனும்ஒரு
 கல்லின்முன் எதிர்நிற்குமோ ?
 கர்மமா னவைகோடி முன்னேசெய் தாலும்நின்
 கருணைப்ர வாகஅருளைத்
 தாகமாய் நாடினரே வாதிக்க வல்லவோ
 தமிழனேற்கு அருள்தாகமோ
 சற்றுமிலை என்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாம்
 சங்கேத மாய்க் கூடியே

தேகமா னதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்
 சேராமல் யோகமார்க்க
 சித்தியோ வரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
 சிந்தைக்கும் வெகுதூரம்நான்
 ஏகமாய் நின்னொடு இருக்கும்நாள் எத்தநாள்
 இந்நாளின் முற்றுறுதோ ?
 இகபரம் இரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
 எங்கும்நிறை கின்ற பொருளே !

கந்துக மதக்கரீயை வசமா நடத்தலாம்
 கரடிவெம் புலிவாயையும்
 கட்டலாம் ஒருசிங்க முதுகின்மேல் கொள்ளலாம்
 கட்செவி எடுத்தாட்டலாம்
 வெந்தழவின் இரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
 வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
 வேரெருவர் காணாமல் உலகத் துலாவலாம்
 விண்ணவரை ஏவல்கொளலாம்
 சந்ததமும் இளமையோ டிருக்கலாம் மற்றொரு
 சரீரத் தினும்புகுதலாம்
 சலமேல் நடக்கலாம் கனல்மேல் இருக்கலாம்
 தன்னிகரில் சித்திபெறலாம்
 சிந்தையை அடக்கியே சும்மா இருக்கின்ற
 திறமரிது சத்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே !

எல்லாம் அறிந்தவரும் ஏதுமறி யாதவரும்
 இல்லையெனும் இவ்வுலகமீது
 ஏதுமறி யாதவன் எனப்பெயர் தரித்துமிக
 ஏழைக்கு ளேழையாகிக்
 கல்லாத அறிவில் கடைபட்ட நான்அன்று
 கையினால் உண்மை ஞானம்

கற்பித்த நின்னருளி னுக்கென்ன கைம்மாறு !
 காட்டுவேன் குற்றவேல்நான்
 அல்லார்ந்த மேனியொடு குண்டுகண் பிறையெயிற்று
 ஆபாச வடிவமான
 அந்தகா நீயொரு பகட்டால் பகட்டுவ
 தடாதடா காசுநம்பால்
 செல்லா தடாஎன்று பேசவா யதுதந்த
 செல்வமே சத்தாகியென்
 சித்தமிசை குடிகொண்ட அறிவான தெய்வமே
 தேசோ மயானந்தமே !

“தந்தைநீ தாயும்நீ என்னுயிர்த் துணையும்நீ
 சஞ்சல மதுதிர்க்க
 வந்த தேசிக வடிவுநீ உனை அலால்
 மற்றொரு துணை காணேன்
 அந்த மாதியும் அளப்பருஞ் சோதியே
 ஆதியே அடியார்தம்
 சிந்தை மேனிய தாயுமா னவெனும்
 சிரகிரிப் பெருமானே.”

கால பயம் போக்கும் காலபாசத் திருப்பதிகம்

கண்டு கொள்ளரியானைக் கனிவித்துப்
பண்டு நான் செய்த பாழிமை கேட்டிரேல்
கொண்டபாணி கொடுகொட்டி தாளங்கைக்
கொண்ட தொண்டரைத் துன்னிலும் சூழலே.

1

நடுக்கத் துள்ளும் நசையுளும் நம்பர்க்குக்
கடுக்கக்கல்ல வடம் இடுவார் கட்டுக்
கொடுக்கக் கொள்க என உரைப்பார்களை
இடுக்கண் செய்யப் பெறீர் இங்கு நீங்குமே.

2

கார்கொள் கொன்றைக் கடிமலர்க் கண்ணியான்
சீர்கொள் நாமம் சிவன் என்று அரற்றுவார்
ஆர்களாகிலும் ஆக அவர்களை
நீர்கள் சாரப் பெறீர் இங்கு நீங்குமே.

3

சாற்றினேன் சடை நீண்முடிச் சங்கரன்
சீற்றம் காமன்கண் வைத்தவன் சேவடி
ஆற்றவும் களிப்பட்ட மனத்தராய்ப்
போற்றி என்று உரைப்பார்புடை போகலே.

4

இறை என்சொல் மறவேல் நமன் தூதுவீர்
பிறையும் பாம்பையும் உடைப்பெருமான் தமர்
நறவும் நாரிய நல்நறும் சாந்திலும்
நிறைய நிறணிவார் எதிர்செல்லலே.

5

வாமதேவன் வளநகர் வைகலும்
காமம் ஒன்றிலராய்க் கைவிளக்கோடு
தாமம் தூபமும் தண்நறும் சாந்தமும்
ஏமமும் புனைவார் எதிர் செல்லலே.

6

படையும் பாசமும் பற்றிய கையினீர்
அடையன்மின் நமதீசன் அடியரை
விடைகொள் ஊர்தியினான் அடியார் குழாம்
படைபு காது நீர் போற்றியே போமினே.

7

விச்சை ஆவதும் வேட்கைமை யாவதும்
 நிச்சல் நீறணிவாரை நினைப்பதே
 அச்சம் எய்தி அருகணை யாதுநீர்
 பிச்சை புக்கவன் அன்பரைப் பேணுமே

8

இன்னன் கேண்மின் இளம் பிறைசூடிய
 மன்னன் பாதம் மனத்துடன் ஏத்துவார்
 மன்னும் அஞ்செழுத்தாகிய மந்திரம்
 தன்னில் ஒன்று வல்லாரையும் சாரலே.

9

மற்றும் கேண்மின் மனப்பரிப்பு ஒன்றின்றிச்
 சுற்றும் பூசிய நீற்றொடு கோவணம்
 ஒற்றை ஏறுடையான் அடியேன் அலால்
 பற்று ஒன்றில்லிகள் மேற்படை போகலே.

10

அரக்கன் ஈரைந்தலையும் ஓர் தாளினால்
 நெருக்கி ஊன்றி இட்டான் தமர் நிற்கிலும்
 சுருக்கெனது அங்குப் பேர்மின்கண் மற்றுநீர்
 சுருக்கெனில் சுடரான் கழல் குடுமே.

11

“ஐயுணர்வு எய்திக் கண்ணும் பயமின்றே
 மெய்யுணர்வு இல்லாதவர்க்கு”

உலகம் ஒரு தத்துவம் படைத்த இறைவனே அதைவிடப் பெரிய தத்துவம். இதை மறுப்பார் இல்லை. ஞானிகள் தத்துவங்களை ஆராய்ந்து சாத்திரங்களை வகுத்தார்கள். சாத்திரங்களிலிருந்து இறைவழி பாடு தோன்றியது : இறை வழிபாட்டைச் சிறப்பிக்க பக்தியினிரும் தோத்திரங்களை இயற்றினார்கள், பக்தியில் தினைத்த பெரியோர். சைவ நெறியைப் பின்பற்று வோருக்குத் திருமுறைகள், தோத்திரங்கள், சிவஞான போதம் சாஸ்திரம். மெய்கண்டதேவ நாயனார் அருளியிருக்கும் சிவஞானபோதம் சிவாத்வைத்தின் சாரம் : சிவனடியார்களின் சாஸ்திரப் பொக்கிஷம். எனிய, இனிய சொற்களைக் கொண்டு ரத்தினச் சுருக்கமாக சிவதத்துவத்தின் சிறப்பைக் காட்டியருளியுள்ளார் மெய்கண்டதேவர். 'ஓம் நமசிவாய' என்ற பஞ்சாட்சரத்தை இமைகளுக்கு இடையே, லிங்க சொருபத்தில் வைத்து, உலகச் சூழ்நிலைகளை மனித்தினின்று அகற்றி, வைராக்கியமாக ஜபம் செய்வது உத்தமம்.

சிவஞான போதம்

(மங்கல வாழ்த்து)

கல்லால் நிழன்மலை
வில்லார் அருளிய
பொல்லார் இணைமலர்
நல்லார் புனைவரே

முதற் சூத்திரம்

அவன் அவள் அதுவெனும் அவைமு வினைமையிற்
ரேற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்

இரண்டாம் சூத்திரம்

அவையே தானே யாய் இரு வினையிற்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே

மூன்றாம் சூத்திரம்

உளதில தென்றலின் எனதுட லென்றலின்
ஐம்புலன் ஒடுக்க மறிதலிற் கண்படில்
உண்டிவினை யின்மையின் உணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா

நான்காம் சூத்திரம்

அந்தக் காரணம் அவற்றிடுஞ் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகலமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சுவத் தைத்தே,

ஐந்தாம் சூத்திரம்

விளம்பிய உள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா ஆங்கவை போலத்
தாந்தம் உணர்வின் தமிழருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே

ஆறாம் சூத்திரம்

உணருரு அசத்தெனின உணரா தின்மையின்
இருதிற் னல்லது சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் னுலகே

ஏழாம் சூத்திரம்

யாவையும் சூனியம் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே அறியா தசத்தில தறியா
திருதிறன் அறிவுள திரண்டலா வான்மா

எட்டாம் சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினில் உணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையின் அரன்கழல் செலுமே

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்ணிழலாம் பதிவிதி எண்ணுமஞ் செழுத்தே

பத்தாம் சூத்திரம்

அவனே தானே யாகிய அந்நெறி
ஏக னாகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே

பதினொன்றாம் சூத்திரம்

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போல்
காண உள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே

பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்

செம்மலர் நோன்றாள் சேர லொட்டா
அம்மலங் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயம மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே

நடராஜப் பத்து

மண்ணாதி பூதமொடு விண்ணாதி அண்டம் நீ, மறை நான்கின் அடிமுடியும் நீ, மதியும் நீ, ரவியும் நீ, புனலும் நீ, அனலும் நீ, மண்டல மிரண்டேழும் நீ, பெண்ணும் நீ, ஆணும் நீ, பல்லுயிர்க்குயிரும் நீ, பிறவும் நீ, ஒருவன் நீயே, பேதாதி பேதம் நீ, பாதாதி கேசம் நீ, பெற்ற தாய் தந்தை நீயே, பொன்னும் நீ, பொருளும் நீ, இருளும் நீ, ஒளியும் நீ, போதிக்க வந்த குரு நீ, புகழொணுகிரகங்க ளொன்பதும் நீ, இந்த புவனங்கள் பெற்றவனும் நீ, எண்ணிரிய ஜீவகோடிக ளீன்றவப்பனே என் குறைகளார்க்குரைப்பேன்; ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 1

மாளுட மழுவாட மதியாட புனலாட மங்கை சிவகாமி யாட, மாலாட நூலாட மறையாட திரையாட மறைதந்த பிரமனாட, கோனாட வானுலகு கூட்டமெல்லா மாட குஞ்சர முகத்தனாட, குண்டல மிரண்டாட, தண்டைபுலி யுடையாட, குழந்தை முருகேசனாட, ஞானசம் பந்தரொடு இந்திரர் பதினெட்டு முனியட்டபாலகருமாட; நரை தும்பையறுகாட நந்திவாகனமாட நாட்டியப் பெண்க ளாட, வினையோட உனைப்பாட யெனைநாடி யிதுவேனை விருதோடு ஆடி வருவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 2

கடலென்ற புவிமீதில் அலையென்ற வருக்கொண்டுகன வென்ற வாழ்வை நம்பி, காற்றென்ற மூவாசை மாருதச் சுழலிலே கட்டுண்டு நித்தநித்தம், உடலென்ற கும்பிக்கு உணவென்ற யிரைதேடி ஓயாம விரவுபுகலும், உண்டுண் டுறங்குவதைக் கண்டதே யல்லாது ஒருபய னடைந்திலேனே, தடமென்ற மிழிகரையில் பந்தபாசங்க ளென்னும் தாபரம்

பின்னலிட்டுத் தாயென்று சேயென்று நீயென்று நானென்று
தமியேனை யிவ்வண்ணமாய், இடையென்று கடைநின்று
யெனென்று கேளாதிருப்பதுன் னழகாகுமோ, ஈசனே சிவ
காமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 3

பம்புகுனியமல்ல வைப்பல்ல மாரணந் தம்பனம் வசிய
மல்ல, பாதாள வஞ்சனம் பரகாயப்ரவேச மதுவல்ல சால
மல்ல, அம்பு குண்டுகள் விலகமொழியுமந் திரமல்ல ஆகாய
குளிகையல்ல, அன்பொடு செய்கின்ற வாத மோடிகளல்ல
அரிய மோகனமும்ல்ல, கும்பமுனி மச்சமுனி சட்டமுனி
பிரும்மரிஷி கொங்கணர் புலிப்பாணியும், கோரக்கர் வள்ளு
வர் போகமுனி யிவரெலாங் கூறிடும் வைத்தியமல்ல, என்
மனதுன் அடிவிட்டு நீங்காது நிலைநிற்க யேதுளவு புகல
வருவாய், ஈசனே சிவகர்மி நேசனே எனையின்ற தில்லைவாழ்
நடராஜனே. 4

நொந்துவந்தே னென்று ஆயிரஞ் சொல்லியும் செவி
யென்ன மந்தமுண்டோ, நுட்பநெறி யறியாத பிள்ளையைப்
பெற்ற பின் நோக்காத தந்தையுண்டோ, சந்ததமுந் தஞ்ச
மென் றடியைப் பிடித்தபின் தளராத நெஞ்சமுண்டோ,
தந்திமுக னறுமுகன் இருபிள்ளை யில்லையோ தந்தைநீ மலடு
தானோ, விந்தையும் ஜாலமும் உன்னிட மிருக்குதே வினை
யொன்று மறிகிலேனே, வேதமும் சாஸ்திரமும் உன்னையே
புகழுதே வேடிக்கை யிதுவல்லவோ, இவ்வுல கீரேழுமே
னளித்தாய் சொல்லு யினியுன்னை விடுவதில்லை, ஈசனே
சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 5

வழிகண்டு உன்னடியைத் துதியாதபோதிலும் வாஞ்சை
யில்லாத போதிலும், வாலயமாய்க் கோயில் சுற்றாதபோதி
லும் வஞ்சமே செய்தபோதிலும், மொழியெகளை மொகளை
யில்லாமலே பாடினும் மூர்க்கனே முகடாகினும், மோசமே
செய்யினும் தேசமே கவரினும் முமுகர்மியே யாகினும்
பழியெனக் கல்லவே தாய்தந்தைக் கல்லவோ பார்த்
தவர்கள் சொல்லுவார்கள், பாரறிய மனைவிக்கு பாதியுட
லீந்த நீ பாலனைக் காக்கொணாதோ, யெழில் பெரிய

அண்டங்க ளடுக்கா யமைத்த நீ யென்குறைகள் தீர்த்தல்
பெரிதோ, ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையின்ற தில்லைவாழ்
நடராஜனே. 6

அன்னை தந்தைக ளென்னை யின்றதற் கழுவனோ, அறிவி
லாததற் கழுவனோ, அல்லாமல் நான்முகனை நோவனோ,
ஆசை மூன்றுக் கழுவனோ, முன்பிறப் பென்னவினை செய்
தனென் றழுவனோ என் மூடவறிவுக் கழுவனோ, முன்னி
லென்வினை மூளுமென் றழுவனோ, முத்திவருமென் றுணர்
வனோ, தன்னைநொந் தழுவனோ, உன்னைநொந் தழுவனோ,
தவமென்னவென் றழுவனோ, தையலர்க் கழுவனோ, மெய்
வளர்க் கழுவனோ தரித்திரதிசைக் கழுவனோ, இன்னு
மென்ன பிறவி வருமோவென் றழுவனோ, யெல்லா
முரைக்க வருவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே எனையின்ற
தில்லைவாழ் நடராஜனே. 7

காயாமுன் மரமீது பூ பிஞ் சறுத்தனோ, கன்னியர்கள்
பழிகொண்டேனோ, கடனென்று பொருள் பறித்தே வயி
றெரித்தனோ, கிளைவழியில் முள்ளிட்டனோ, தயா ருடன்
பிறவிக் கென்னவினை செய்தனோ, தந்தபொரு ளில்லையென்
றனோ, தானென்று கெர்வித்து கொலைகளவு செய்தனோ,
தவசிகளை யேசினேனோ, வாயாரப் பொய்சொல்லி வீண்
பொருள் பறித்தனோ, வானவரைப் பழித்திட்டனோ, வடிவு
போலே பிறரைச் சேர்க்கா தடித்தனோ வந்தபின் என்செய்
தனோ, ஈயாத லோபியென் றேபெய ரெடுத்தனோ, எல்லாம்
பொறுத் தருளுவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனை
யின்ற தில்லைவாழ் நடராஜனே. 8

தாயா ரிருந்தென்ன தந்தையு மிருந்தென்ன, தன்
பிறவியுறவுகோடி, தனமலை குவித்தென்ன கனபெய ரெடுத்
தென்ன, தாரணியை யாண்டுமென்ன, சேயர்க ளிருந்
தென்ன, குருவாயிருந்ததென்ன சீடர்க ளிருந்துமென்ன,
சித்துபல கற்றென்ன, நித்தமும் விரதங்கள் செய்தென்ன
நதிகளெல்லாம் ஓயாது மூழ்கினும் யென்ன பலன்

எமனோஹை ஒன்றைக் கண்டு தடுக்க, உதவுமோ யிதுவெல்
லாம் சந்தையுறவென்று தான் உன்னிரு பாதம் பிடித்தேன்,
யார்மீது உன்மன மிருந்தாலு முன்கடைப் கண்பார்வை
யதுபோதுமே, ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற
தில்லைவாழ் நடராஜனே. 9

இன்னமுஞ் சொல்லவோ உன்மனங் கல்லோ இரும்போ
பெரும் பாறையோ, யிருசெவியு மந்தமோ கேளாது
அந்தமோ யிதுவுனக் கழுகுதானோ, என்னன்னை மோகமோ
யிதுவென்ன கோபமோ யிதுவோவுன் செய்கைதானோ,
இருபின்னை தாபமோ யார்மீது கோபமோ யானாலும் நான்
விடுவனோ, உன்னைவிட் டெங்கு சென்றாலும் விழலாவனே
நான் உனை யடுத்துங் கெடுவனோ ஓகோவிது உன்குற்ற
மென் குற்றமென்றுமிகை யுற்றுப்பார் மாபெற்றவையா,
என்குற்ற மாயினும் உன்குற்ற மாயினு மினியரு ளளிக்க
வருவாய், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற
தில்லைவாழ் நடராஜனே. 10

சனிராகு கேதுபுதன் சுக்கிரன் செவ்வாய் குரு சந்திரன்
சூரியன் வரை, சற்றெனக் குள்ளாக்கி ராசிபனி ரெண்டை
யும் சமமாய் நிறுத்தியுடனே, பனியொத்த நட்சத்திரங்க
ளிருபத்தேழும், பக்குவப் படுத்திப் பின்னால் பகர்கின்ற
காரணங்கள் பதினொன்றையும் வெட்டிப் பலரையும் அதட்டி
யென்முன், கனிபோலவே பேசிகெடு நினைவு நினைக்கின்ற
சேடர்கனையும் கசக்கி, கர்த்தனின் தொண்டராம் தொண்
டர்க்குத் தொண்டரின் தொண்டராம் தொழும்பனாக்கி,
சிறியவளமருவுசிறு மணவைமுனி சாமியெனை யாள்வதினி
உன்கடன்காண், ஈசனே சிவகாமி நேசனே யெனையின்ற
தில்லைவாழ் நடராஜனே. 11

துயர் களையும் திருப்பதிகங்கள்

இகவாழ்வில் நாள், கிரகம், நோய், மரணம் போன்ற பல இன்னல்களினால் உயிர் துன்பமடைகின்றது. இத்துன்பம் நீங்கி, உயிர் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து நற்கதியுடைய வேண்டி, சிவனருட் செல்வர் இயற்றியுள்ள துதிபாடல்கள் இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை சைவர்களின் நித்ய பாராயணத்தில் விசேஷ இடம் பெற்றுள்ளன.

கோளறு பதிகம்

வேயுறுதோளிபங்கள் விடம் உண்ட கண்டன்

மிக நல்ல வீணை தடவி

மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி

சனி பரம்பு இரண்டும் உடனே

ஆசறுநல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

என்பொடுகொம் பொடாமை இவைமார் பிலங்க

எருதேறி ஏழையுடனே

பொன்பொதிமத்தமாலே புனல் குடிவந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

ஒன்பதொடு ஒன்றொடு ஏழு பதினெட்டொடு ஆறும்

உடனாய நாள்கள் அவை தாம்

அன்பொடுநல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல

அடியாரவர்த்குமிகவே.

2

உருவனர் பவளமேனி ஒளி நீ றணிந்து

உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்

முருகலர் கொன்றை திங்கள் முடிமேலணிந்தென்

உளமே புகுந்த அதனால்

திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி
 திசைதெய்வமானபலவும்
 அருநெதிநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே

3

மதிநுதல் மங்கையோடு வடஆலிருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியொடுகொன்றைமலை முடிமேலணிந்தென்
 உளமேபுகுந்த அதனால்
 கொதியுறுகாலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்கள் ஆனபலவும்
 அதிகுணநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சணிகண்டன் எந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமே லணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுணரோடும் உருமிடியும் மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்
 அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவைநல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

5

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 நாண் மலர்வன்னி கொன்றை நதிசூழுவந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையாண கேழல்
 கொடுநா கமோடு கரடி
 ஆளரிநல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பிளமுலைநன் மங்கை ஒருபாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவான்
 ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்படவிழி செய்தன்று விடை மேலிருந்து
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாண்மதிவன்னி கொன்றை மலர்குடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ்இலங்கை அரையன் தனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே

8

பலபலவேடமாகும் பரனார்பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமகளோடு எருக்கு முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும் மாலும் மறையோடுதேவர்
 வருகாலமான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேடவிகிர்தன்
 மத்தமும் மதியுநாகம் முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரொடு அமணைவாதிற் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவை நல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர்பொழில்கொள் ஆலைவிளைசெந்நெல்துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்கும் நிகழ
 நான்புகன் ஆதியாய பிரமாபுரத்து
 மறைஞான ஞானமுனிவன்
 தானுறு கோளு நாளும் அடியாரைவந்து
 நலியாதவண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொன்மலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

(திருஞான சம்பந்தர்)

ஒன்றுகொலாம் அவர்சிந்தை உயரவரை
 ஒன்றுகொலாம் உயரும் மதிசூடுவர்
 ஒன்றுகொலாம் இடுவண்டலை கையது
 ஒன்றுகொலாம் அவர் ஊர்வது தானே.

1

இரண்டு கொலாம் இமையோர் தொழுபாதம்!
 இரண்டு கொலாம் இலங்கும் குழை பெண் ஆண்
 இரண்டு கொலாம் உருவம்சிறு மான்மழு
 இரண்டு கொலாம் அவர் எம்நினதாமே.

2

மூன்று கொலாம் அவர் கண்நுதல் ஆவன
 மூன்று கொலாம் அவர் சூலத்தின் மொய்யிலை
 மூன்று கொலாங்களை கையது வில்நான்
 மூன்று கொலாம்புரம் எய்தனர் தாமே.

3

நாலு கொலாம் அவர் தம்முகம் ஆவன
 நாலு கொலாம் சனனம் முதல் தோற்றமும்
 நாலு கொலாம் அவர் ஊர்தியின் பாதங்கள்
 நாலு கொலாம் மறைபாடின தாமே.

4

அஞ்சு கொலாம் அவர் ஆடரவின்படம்
 அஞ்சு கொலாம் அவர் வெல்புலன் ஆவன
 அஞ்சு கொலாம் அவர் காயப்பட்டான் களை
 அஞ்சு கொலாம் அவர் ஆடினதாமே.

5

ஆறு கொலாம் அவர் அங்கம்படைத்தன
 ஆறு கொலாம் அவர் தம்மகனார்முகம்
 ஆறு கொலாம் அவர் தார்மிசை வண்டின்கால்
 ஆறு கொலாம் சுவை ஆக்கினதாமே.

6

ஏழு கொலாம் அவர் ஊழிபடைத்தன
 ஏழு கொலாம் அவர் கண்ட இருங்கடல்
 ஏழு கொலாம் அவர் ஆளும் உலகங்கள்
 ஏழு கொலாம் இசை ஆக்கினதாமே.

7

எட்டுக்கொலாம் அவர் ஈறில் பெருங்குணம்
 எட்டுக்கொலாம் அவர் குடும் இனமலர்
 எட்டுக்கொலாம் அவர் தோளினை ஆவன
 எட்டுக்கொலாம் திசை ஆக்கினதாமே.

8

ஒன்பது போலவர் வாசல் வகுத்தன
 ஒன்பது போலவர் மார்பினில் நூலிழை
 ஒன்பது போலவர் கோலக் குழற்சடை
 ஒன்பது போலவர் பாரிடம் தானே.

9

பத்துக் கொலாம் அவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
 பத்துக் கொலாம் எயிறும் நெரிந்துக்கன
 பத்துக் கொலாம் அவர் காய்ப்பட் டான் தலை
 பத்துக் கொலாம் அடியார் செய்கை தானே.

10

(திருநாவுக்கரசர்)

சுந்தரர்

திருவும் மெய்ப்பொருளும் செல்வமும் எனக்கு உன்
 சீருடைக் கழல்கள் என்று எண்ணி
 ஒருவரை மதியாது உருமைகள் செய்தும்
 ஊடியும் உறைப்பனய்த் திரிவேன்
 முருகமர் சோலைசூழ் திருமுல்லை
 வாயிலாய் வாயினால் உன்னைப்
 பரவிடும் அடியேன் படுதுயர் களையாய்
 பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

1

கூடிய இலயம் சதிபிழை யாமைக்
 கொடியிடை உமையவள் காண
 ஆடிய அழகா அருமறைப் பொருளே
 அங்கணை எங்குற்றாய் என்று
 தேடிய வானோர் சேர்திரு முல்லை
 வாயிலாய் திருப்புகழ் விருப்பால்
 பாடிய அடியேன் படுதுயர் களையாய்
 பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

2

விண்பணிந்து ஏத்தும் வேதியா மாதர்
 வெருவிட வேழம்அன் றுரித்தாய்
 செண்பகச் சோலை சூழ்திரு முல்லை
 வாயிலாய் தேவர்தம் அரசே
 தண்பொழில் ஒற்றி மாநகர் உடையாய்
 சங்கிலிக்காஎன் கண் கொண்ட
 பண்பநின் அடியேன் படுதுயர் களையாய்
 பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

3

பொன்னலம் கழனிப் புதுவிரை மருவிப்
 பொறிவரி வண்டிசைபாட
 அந்நலம் கமலத் தவிசின்மேல் உறங்கும்
 அலவன்வந்துவந்து உலவிட அள்ளல்

செந்நெலம் கழனி சூழ்திரு முல்லை
வாயிலாய் திருப்புகழ் விருப்பால்
பன்னலம் தமிழால் பாடுவேற் கருளாய்
பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

4

சந்தன வேரும் காரகிற் குறடும்
தண்மயிற் பீலியும் கரியின்
தந்தமும் தரளக் குவைகளும் பவளக்
கொடிகளும் சுமந்துகொண் டந்தி
வந்திழி பாவி வடகரை முல்லை
வாயிலாய் மாசிலா மணியே
பந்தனை கெடுத்தென் படுதுயர் களையாய்
பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

5

மற்றுநான் பெற்றது ஆர்பெற வல்லார்
வள்ளலே கள்ளமே பேசிக்
குற்றமே செயினும் குணமெனக் கொள்ளும்
கொள்கையால் மிகைபல செய்தேன்
செற்றும் தோடும் திரிபுரம் எரித்த
திருமுல்லை வாயிலாய் அடியேன்
பற்றிலேன் உற்ற படுதுயர் களையாய்
பாசுபதா பரஞ்சுடரே,

6

மணிகெழு செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய
வார்குழல் மாமயிற் சாயல்
அகல கெழு கொங்கை அங்கயற் கண்ணார்
அருநடம் ஆடல் அருத
திணிபொழில் தழுவு திருமுல்லை வாயில்
செல்வனே எல்லியும் பகலும்
பணியது செய்வேன் படுதுயர் களையாய்
பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

7

நம்பனே அன்று வெண்ணெய்நல் லூரில்
 நாயினேன் தன்னை ஆட் கொண்ட
 சம்புவே உம்ப ரார்தொழு தேத்தும்
 தடங்கடல் நஞ்சுண்ட கண்டா
 செம்பொன்மா ளிகைசூழ் திருமுல்லை வாயில்
 தேடி யான் திரிதர்வேன் கண்ட
 பைம்பொனே அடியேன் படுதுயர் களையாய்
 பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

8

மட்டுலாம் மலர்கொண்டு அடியினை வணங்கும்
 மாணிதன்மேல் மதி யாதே
 சுட்டுவான வந்த காலனை மாளக்
 காலினால் ஆருயிர் செகுத்த
 சிட்டனே செல்வத் திருமுல்லை வாயில்
 செல்வனே செழுமறை பகர்ந்த
 பட்டனே அடியேன் படுதுயர் களையாய்
 பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

9

சொல்லரும் புகழான் தொண்டைமான் களிற்றைச்
 சூழ்கொடி முல்லையாற் கட்டிட்டு
 எல்லையில்இன்பம் அவன்பெற வெளிப்பட்டு
 அருளிய இறைவனே என்றும்
 நல்லவர் பரவும் திருமுல்லை வாயில்
 நாதனே நரைவிட ஏறி
 பல்கலைப் பொருளே படுதுயர் களையாய்
 பாசுபதா பரஞ்சுடரே.

10

விரைதரு மலர்மேல் அயனொடு மாலும்
 வெருவிட நீண்டளம் மாணத்
 திரைதரு புனல்கூழ் திருமுல்லை வாயில்
 செல்வனை நாவலா ருரன்

உரைதரு மாலையோர் அஞ்சினோடு அஞ்சும்
உள்குளிர்ந்து ஏத்தவல் லார்கள்
நரைதிரை மூப்பும் நடலையும் இன்றி
நண்ணுவர் விண்ணவர்க்கு அரசே.

11

பன்னெடும் காலம் பணிசெய்து
பழையோர் தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
என்றெடுங் கோயில் நெஞ்சவீற்றிருந்த
எளிமையை என்றும் நான் மறக்கேன்
மின்னெடும் புருவத்து இளமயிலனையார்
விலங்கல் செய் நாடக சாலை
இன் நடம் பயிலும் இஞ்சி சூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

12

சித்தனே அருளாய் செங்கண அருளாய்
சிவபுர நகருள் வீற்றிருந்த
அத்தனே அருளாய் அரனே அருளாய்
அமரர்கள் அதிபனே அருளாய்
தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழல்
சாட்டியக் குடியுள ஏழிருக்கை
முத்தனே அருளாய் முதல்வனே அருளாய்
முன்னவா துயர் கெடுத்தெனக்கே.

13

(கருவூர்த்தேவர்)

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக்குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே

அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே

அம்பலம் ஆடரங்காக

வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந்தாயைத்

தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

(திருமாளிகைத்தேவர்)

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்

பாற்கடல் ஈந்த பிரான்

மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்

மன்னிய தில்லை தன்னுள்

ஆவிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற

சிற்றம்பலமே இடமாகப்

பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே

பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேலும் கயலும் திளைக்கும் கண்ணூர்

இளங் கொங்கையில் செங்குங்குமழம்

போலும் பொடியணி மார்பிலங்கும்

என்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப

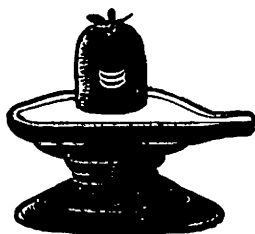
மாலும் அயனும் அறியா நெறிதந்து

தந்ததுஎன் மனத்தகத்தே

பாலும் அமுதமும் ஒத்து நின்றானுக்கே

பல்லாண்டு கூறுதுமே.

(சேந்தனார்)

திருஞான சம்பம்பந்தர் சமணர்களை வெல்லும் பொருட்டு மதுரைக்குச் சென்று இப்பாடல்களைப் பாடி கூன் பாண்டியனின் வெப்பு நோயை நீக்கி, சைவத்தின் பெருமையை மீனக் கொடியோன் உணரச் செய்தார்.

திருநீற்றுப் பதிகம்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயன் திருநீறே. 1

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பதுநீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையிலுள்ளது நீறு
சீதப் புனல் வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயன் திருநீறே. 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்தியமாவது நீறு தக்கேரர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயன் திருநீறே. 3

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணத் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவால வாயன் திருநீறே. 4

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவால வாயன் திருநீறே. 5

அருத்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வர்ன மளிப்பது நீறு
பொருத்தம மாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தரு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயன் திருநீறே. 6

எயிலது வட்டம் நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கியமாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தால வாயன் திருநீறே. 7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயன் திருநீறே; 8

மாலோ டயனறியாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம் பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் மால வாயன் திருநீறே. 9

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
எண்டிகைப் பட்டபொருளா டிரேத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயன் திருநீறே. 10

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மால வாயன் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகனி நிலாவும் பூசிரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

திருவாலவா யுடையான் அருளிய பாசுரம்

கதிமலி புரிசை மாடக் கூடற்
 பதிமிசை நிலவும் பால்நிற வரிச்சிற
 கன்னம் பயில்பொழில் ஆல வாயின்
 மன்னிய சிவன்யான் பொழிதரு மாற்றம்
 பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க்
 கொருமையின் உரிமையின் உதவி ஒளிதிகழ்
 குருமா மதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச்
 செருமா உகைக்குஞ் சேரலன் காண்க
 பண்பா வியாழ்பயில் பாண பத்திரன்
 தன்போல் என்பால் அன்பன் தன்பால்
 காண்பது கருதப் போந்தனன்
 மாண்பொருள் கொடுத்து வரவிடுப் பதுவே.

திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகங்கள்

கொங்கை திரங்கி நரம்பெ முந்து
 குண்டுகண் வெண்பற் குழிவ யிற்றுப்
 பங்கி சிவந்திரு பற்கள் நீண்டு
 பரடுயர் நீள் கணைக் காலோர் பெண்பேய்
 தங்கி யலறி யுலறு காட்டில்
 தாழ்சடை எட்டுத் திசையும் வீசி
 அங்கங் குளிர்ந்தனல் ஆடும் எங்கள்
 அப்ப னிடந்திரு ஆலங்காடே

களளிக் கவட்டிடைக் காலே நீட்டிக்
 கடைக்கொள்ளி வாங்கி மசித்து மையை
 விள்ள எழுதி வெடுவெ டென்ன
 நக்கு வெருண்டு விலங்கு பார்த்துத்

துள்ளிச் சுடலைச் சுடுபி ணத்தீச்
 சுட்டிட முற்றுஞ் சுளிந்து பூழ்தி
 அள்ளி அவிக்கநின் றூடும் எங்கள்
 அப்ப னிடந்திரு ஆலங் காடே.

குண்டிலோ மக்குழிச் சோற்றை வாங்கிக்
 குறுநரி தின்ன அதனை முன்னே
 கண்டிலோ மென்று கனன்று பேய்கள்
 கையடித் தோடிடு காட ரங்கா
 மண்டலம் நின் றங்கு ளாள மிட்டு
 வாதித்து வீசி எடுத்த பாதம்
 அண்ட முறநிமிர்ந் தாடும் எங்கள்
 அப்ப னிடத்திரு ஆலங் காடே.

விழுது நிணத்தை விழுங்கி யிட்டு
 வெண்டலை மாலை விரவப் பூட்டிக்
 கழுதுதன் பிள்ளையைக் காளி யென்று
 பேரிட்டுச் சீருடைக் தாவ ளர்த்துப்
 புழுதி துடைத்து முலைகொடுத்துப்
 போயின தாயை வரவு காணு
 தழுதுறங்கும் புறங் காட்டி வாடும்
 அப்ப னிடத்திரு ஆலங் காடே.

பட்டடி நெட்டுகிர்ப் பாறுகாற் பேய்
 பருந்தொடு கூகை பகண்டை ஆந்தை
 குட்டி யிடமுட்டை கூகை பேய்கள்
 குறுநரி சென்றணங் காடு காட்டிற்
 பிட்டடித் துப்புறங் காட்டி லிட்ட
 பிணத்தினைப் பேரப் புரட்டி ஆங்கே
 அட்டமே பாயநின் றூடும் எங்கள்
 அப்ப னிடந்திரு ஆலங் காடே

சுழலும் அழல்விழிக் கொள்ளி வாய்ப்பேய்
 சூழ்ந்து துணங்கையிட்டோடி ஆடித்
 தழலு ளெரியும் பிணத்தை வாங்கித்
 தான்றடி தின்றணங்காடு காட்டிற்
 கழலொலி யோசைச் சிலம்பொ லிப்பக்
 காலுயர் வட்டணை யிட்டு நட்டம்
 அழல் உமிழ்ந் தோரி கதிக்க ஆடும்
 அப்பனிடந்திரு ஆலங் காடே

நாடும் நகருந் திரிந்து சென்று
 நன்னெறி நாடி நயந்தவரை
 மூடி முது பிணது திட்ட மாடே
 முன்னிய பேய்க்கணஞ் சூழச் சூழக்
 காடுங் கடலும் மலையும் மண்ணும்
 விண்ணுஞ் சுழல அனல்கை ஏந்தி
 ஆடும் அரவப் புயங்கள் எங்கள்
 அப்ப னிடந்திரு ஆலங் காடே.

துத்தங்கைக் கிள்ளை வீளரிதாரம்
 உழைஇளி ஓசைபண் கெழுமப் பாடிச்
 சச்சரி கொக்கரை தக்கை யோடு
 தகுணிதந் துந்துபி தாளம் வீணை
 மத்தளங் கரடிகை வன்கை மென்றோல்
 தமருகங் குடமுழா மொந்தை வாசித்
 தத்தனை விரவினோ டாடும் எங்கள்
 அப்ப னிடந்திரு ஆலங் காடே

புந்தி கலங்கி மதி யங்கி
 இறந்தவ ரைப்புறங் காட்டி லிட்டுச்
 சந்தியில் வைத்துக் கடமை செய்து
 தக்கவ ரிட்டசெந் தீவி ளக்கா

முந்தி அமரர் முழவினோசை
 திசைகது வச்சிலம் பாரக்க ஆர்க்க
 அந்தியின் மாநடம் ஆடும் எங்கள்
 அப்ப னிடந்திரு ஆலங் கர்டே

ஒப்பினை யில்லவன் பேய்கள் கூடி
 ஒன்றினை யொன்றடித் தொக்கலித்துப்
 பப்பினை யிட்டுப் பகண்டை பாடப்
 பாடிருந் தந்தரி யாழ் மைப்ப
 அப்பனை அணிதிரு ஆலங் கர்ட்டுள்
 அடிகளைச் செடிதலைக் காரைக் காற்பேய்
 செப் பிய செந்தமிழ் பத்தும் வல்லார்
 சிவகதி சேர்ந்தின்பம் எய்துவாரே.

(காரைக்கால் அம்மையார்)

“உலகினை இறந்து நின்ற(து) அரன்உரு
 என்பதோரார்
 உலகவன் உருவில் தோன்றி ஒடுங்கிடும்
 என்றும் ஓரார்
 உலகினுக்கு உயிருமாகி உலகுமாய் நின்ற
 தோரார்
 உலகினில் ஒருவன் என்பர் உருவினை
 உணரார் எல்லாம்”
 (சிவஞான சித்தி)

சில பொறுக்கு மணிகள்

அருள்வாதலூரர் சொல அம்பலவர் தாமெழுதும்
திருவாசகத்தைத் தெளிந்தால்—கருவாம்
பவ கதியும் நீங்கிப் பரமரருளாலே
சிவகதியும் உண்டாம் சிவம்.

“மறுத்தனன் யானுன் னருளறி
யாமையி லென் மணியே
வெறுத்தெனை நீ விட்டிடுதி கண்
டர்ய வினையின் ரெகுதி
யொறுத்தெனை ஆண்டுகொள்—உத்தர
கோசமங் கைக் கரசே
பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறு
நாய் கடம் பொய்யினையே”

1

கண்ணப்ப னொப்ப தோர் அன்பின் மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்ட ருளி
வண்ணப்பணித்து என்னேவாவென்ற வரின் கருணைச்
சுண்ணம் பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 2

தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினில் தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசும் தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும்பு உள்நெக ஆனந்தத் தேன் சொரியும்
குனிப்பு உடையானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 3

“குறைவிலா நிறைவே கோதிலா வமுதே
ஈறுஇலா கொழும் சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறை பெருநீர் சிந்தை வாய்ப் பாயும்
திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீ என் உடல் இடம் கொண்டாய்
இனி உன்னை என் இரக்கேனே.”

4

தந்த துன் றன்னைக் கொண்டதென் றன்னைச்
 சங்கரா யார் கொலோ சதுரர்
 அந்த மொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
 யாது நீ பெற்ற தொன் றென்பால்
 சிந்தையே கோயில் கொண்ட எம்பெருமான்
 திருப்பெருந்துறை யுறை சிவனே
 எந்தையே ஈசர் உடலிடங் கொண்டாய்
 யானிதற்கு இலன் ஓர் கைம்மாறே.

5

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ
 வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
 வேண்டு மயன் மாற் கரியோய் நீ
 வேண் டி யென்னைப் பணி கொண்டாய்
 வேண்டி நீ யாது அருள் செய்தாய்
 யானு மதுவே வேண்டினல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
 அதுவும் உன்றன் விருப்பு அன்றே.

6

அன்றே என்றன் ஆவியும்
 உடலும் உடைமை எல்லாமும்
 குன்றே யனையாய் என்னை
 ஆட் கொண்டபோதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையூறு எனக்குண்டோ
 எண் தோள் முக்கண் எம்மானே
 நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
 நாளை இதற்கு நாயகமே.

7

உற்றாரை யான் வேண்டேன் ஊர் வேண்டேன்

பேர் வேண்டேன்

கற்றாரை யான் வேண்டேன் கற்பனவுமினியமையுங்
 குற்றலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தா வுன் குரை கழற்கே
 கற்றுவின் மனம் போலக் கசித்துருக வேண்டுவனே. 8

பானிநினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
 ஊனினே உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா வானந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவ பெருமானே !
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங் கெழுந்தருள்வது இனியே !

9

புன்புலால் யாக்கை புரை புரை கனியப்
 பொன் னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
 என் பெலா முருக்கி எளிமையாய் ஆண்ட
 ஈசனே மாசிலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
 தொடக் கெலா மறுத்த நற்சோதி
 இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்த ருள்வது இனியே.

10

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் வினைந்த ஆரமுதே
 பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத் தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே ! சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருள் வதினியே !

11

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
 வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
 கல்லைப்பிசைந்து கனியாக்கித் தன் கருணை
 வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
 தில்லை நகர் புக்குச் சிறல்மப்பலம் மன்னும்
 ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங் காண் அம்மானாய் ! 12

பொத்தை ஊன் சுவர் புழுப் பொதிந்து அசும்பு
 ஒழுகிய பொய்க் கூரை
 இத்தை மெய் எனக் கருதி நின்று இடர்க்கடல்
 சுழுத் தலைப் படுவேனை
 முத்து மர்மணி மாணிக்கம் வயிரத்த
 பவளத்தின் முழுச் சோதி
 அத்தன் ஆண்டு தன் அடியாரில் கூட்டிய
 அதிசயம் கண்டோமே !

13

முத்தி நெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேனைப்
 பத்தி நெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாரும் வண்ணம்
 சித்த மலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
 அத்த னெனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 14

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்
 பிறப்பினோ டிறப்பு மஞ்சேன்
 துணிநிலா அணியினான் தன்
 தொழும்பரோடு அழுந்தி அம்மால்
 திணிநிலா பிளந்தும் காணாச்
 சேவடி பரவி வெண்ணீறு
 அணி கிலர்தவரைக் கண்டால்
 அம்ம நரீம் அஞ்சுமாறே.

15

கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன்
 வாழ்வு குடிகெடினு
 நள்ளே னினதடி யாரொடல்
 லானர கம்புகினு
 மெள்ளேன் றிருவரு ளாலே
 யிருக்கப் பெறினிறைவா
 வுள்ளேன் பிறதெய்வ முன்னையல்
 லாதெங்க னுத்தமனே.

16

நாடகத்தா லுன்னடியார்
 போனடித்து நானடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான்
 மிகப் பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே
 யிடையறா வன்புனக்கென்
 ஊடகத்தே நின்றுருகத்
 தந்தருளெம் முடையானே.

17

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
 கண்ணினைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
 வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
 மணி வார்த்தைக் டுர்க்கி யைம்புலன்க ளார
 வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
 மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னேத்
 தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
 தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தனியே னேற்கே. 18

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய்
 விண்ணோர் பெருமானே யெனக்கேட்டு வெட்ட
 (நெஞ்சாய்ப்

பள்ளந்தா முறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
 பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னையாண்டாய்
 உள்ளந்தா ணின்றுச்சி யளவு நெஞ்சா
 யுருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணு யண்ணு
 வெள்ளந்தான் பாயாதா னெஞ்சங் கல்லாங்
 கண்ணினையு மரமாந் தீ வினையி னேற்கே. 19

ஆடு கின்றுலை கூத்துடை யான்கழற்
 கன்பிலை யென்புருகிப்
 பாடுகின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை
 பணிகிலை பாதமலர்

சூடுகின்றிலை சூட்டுகின்றதுமிலை
 துணையிலி பிணநெஞ்சே
 தேடுகின்றிலை தெருவுதோறலறிலை
 செய்வதொன் றறியேனே.

20

கட்டறுத்தெனை யாண்டு கண்ணார
 நீறிட்ட வன்பரொ டியாவருங் காணவே
 பட்டி மண்டப மேற்றினை யேற்றினை
 யெட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே

21

ஈச னேயென் னெம்மானே
 யெந்தை பெருமா னென்பிறவி
 நாச னேநான் யாதுமொன்
 றல்லாப் பொல்லா நாயான
 நீச னேனை யாண்டாய்க்கு
 நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
 தேச னேயம் பலனே
 செய்வ தொன்று மறியேனே.

22

போற்றியோ நமச்சி வாய
 புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றியோ நமச்சி வாய
 புகலிடம் பிறிதொன்றில்லை
 போற்றியோ நமச்சி வாய
 புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றியோ நமச்சி வாய
 சயசய போற்றி போற்றி.

23

இரும்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை
 யாண்டு கொண்ட நின்னதாட்
 கரும்பு மட்டு வாய்மடுத் தெ
 னைக்க லந்து போகவும்

நெருப்பு முண்டி யானு முண்டி

ருந்த துண்ட தாயினும்

விருப்பு முண்டு நின்க ணென்க

ணென்ப தென்ன விச்சையே.

24

யானே பொய்யென் னெஞ்சும் பொய்ணென் னன்பும் பொய்

யானால் வினையே னமுதா லுன்னைப் பெறலாமே

தேனே யமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்

மானே யருளா யடியே னுனைவந் துறுமாறே.

25

வான நாடரு மறியொ ணாதநீ

மறையி லீறுமுன் ரொடரொ ணாதநீ

யேனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ

யென்னை யின்னிதா யாண்டு கொண்டவா

ஐனை நாடக மாடு வித்தவா

வுருகி நானுனைப் பருக வைத்தவா

ஞான நாடக மாடு வித்தவா

நைய வையகத் துடைய விச்சையே.

26

பாட வேண்டுநான் போற்றி நின்னையே

பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்

காட வேண்டுநான் போற்றி யம்பலத்

தாடு நின்கழந் போது நாயினென்

கூடவேண்டுநான் போற்றியிப்புக்கழ்

கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்

வீட வேண்டுநான் போற்றி வீடுதந்

தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.

27

கடையவ னேனைக் கருணையி

ஹைகலந் தாண்டு கொண்ட

விடையவ னேவிட் டிடுதி கண்

டாய்விறல் வேங்கையின்றே

லுடையவ னேமன்னு முத்தர
கோசமங் கைக்கரசே
சுடையவனே தளர்ந் தேனெம்பிரான்
என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே

28

(திருவாசகம்)

ஃ

ஃ

ஃ

அன்னம்பாலிக்குத் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

1

நெய்யொப் பாணைநெய் யிற்சுடர் போல்வதோர்
மெய்யொப் பாணை விண் ணோரு மறிகிலார்,
ஐயொப் பாணை யாத்துறை மேவிய
கையொப் பாளைக்கண் டர்நாந் தொழுவதே.

2

வான னைம்மதி சூடிய மைந்தனைத்
தேன னைத்திரு வண்ண மலையனை
ஏன் னைமிகழ்ந் தார்புற மூன்றெய்த
ஆன னையடி யேன்மறந் துய்வனோ.

3

தேய்ந்த திங்கள் கமழ்சடை யன்கனல்
ஏந்தி யெல்லியு ளாடு மிறைவனார்
காய்ந்து காமனை நோக்கின கண்ணினார்
ஆய்ந்த நான்மறை யோதுமா ஞரரே.

4

பண்ணின் நேர்மொழி யாள் உமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலம் செய்மறைக் காடரோ
கண்ணி னாலுமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

5

தீண்டற்கரிய திருவடி யொன்றினால்
மீண்டற் கும்மிதித் தார்அரக் கன்தனை
வேண்டிக்கொண் டேன்திரு வாய்மூர் விளக்கினைத்
தூண்டிக் கொள்வன்நா னென்றலுந் தோன்றுமே.

6

புற்றில் ஆடரவோடு புனல்மதி
தெற்று செஞ்சடைத் தேவர்பி ரான்பதி
சுற்று மாடங்கள் சூழ்ந்திரு வாஞ்சியம்
பற்றிப் பாடுவார்க்குப் பாவ மில்லையே.

7

வைத்த மாடும் மனைவியும் மக்கள்நீர்
செத்த போது செறியார் பிரிவதே
நித்த நீலக் குடியர னைநினை
சித்தமாகிற் சிவகதி சேர்திரே.

8

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்த சொன்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யென்நெடுங்காலமே.

9

விறகில் தீயினன் பாலிற் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே.

10

வேத மோதிலென் வேள்விகள் செய்யிலென்
நீதி நூல்பல நித்தம் பயிற்றிலென்
ஓதி யங்கமோ ராறு முணரிலென்
ஈசையுள்கு வார்க்கன்றி யில்லையே.

11

நாறு கோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்
ஆறுகோடி நாராயண ரங்கனே
ஏறுகணிகை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறி லாதவன் ஈச னொருவனே.

12

நீ நாளு நன்னெஞ்சே நினைக்கண்டா யாரறிவார்
சாநாளும் வாழ்நாளஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே
பூநாளும் தலைசுமப்ப புகழ் நாமம் செவிகேட்ப
நா நாளு நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே.

1

மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடலாட்டுக் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
ஆடலானே நூறு மடிக ளடிபரவி
நடமாடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

2

வருந்திய மாதவத்தோர் வாளுரேனோர் வந்தீண்டிப்
பொருந்திய தைப்பூசமாடி யுலகம் பொலிவெய்தத்
திருந்திய நான் மறையோர் சீராலேத்த விடைமருதில்
பொருந்திய கோயிலே கோயிலாகப் புக்கீரே.

3

பொடியிலங்குந் திருமேனியாளர் புலியதனினர்
அடியிலங்குங் கழலார்க்கவாடும் மடிகள்ளிடம்
இடியிலங்குங் குரலோத மல்கவ் வெறிவார் திரைக்
கடியிலங்கும் புனன்முத் தலைக்குங் கடற்காழியே.

4

கோலத்தார் கொன்றையான் கொம்புலித் தோலாடையான்
நீலத்தார் கண்டத்தா னெற்றியோர் கண்ணினான்
ஞாலத்தார் சென்றேத்து நாலுர் மயாநத்தில்
சூலத்தா னென்பார் பாற்கூழாவாந் தொவினையே.

5

(ஞான சம்பந்தர்)

திருவெம்பாவை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அருட்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின் செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே என்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல் நாம்
பேசும்போ தெப்போதித் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ வினையாடி
ஏகமிடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்பார் யாமார் ஏலோர் எம்பாவாய் 2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந்தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளறித்
திக்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன்பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற்
பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும்வேண்டும் எமக்கேலார் எம்பாவாய் 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக் கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயன்றவமே காலத்தைப் போக்காதே

விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய் 4

மாலறியா நான்முகனும் காண மலையினை நாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளே பேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் பாடி கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணை பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே யென்று
ஓல மிடினும் உணராய் உணராய்காண்
எலக்குழவி பரிசேலோர் எம்பாவாய் 5

மானே நீ நென்னலை நாளை வந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலு நாணமே
போன நிசைபகராய் இன்னும் புலர்ந்தினரே
வானே நிலனை பிறவே அறிவரியான்
நானே வந்தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்மார்கழல் பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
எனனே உருகா உனக்கே உறுமெமக்கும்
எனோர்க்குத் தங்கோளைப் பாடேலோர் எம்பாவாய் 6

அன்னே மிலையுஞ் சிலவோபல அமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென் றேவாய்திறப்பாய்
தென்னு என்னு முன்னந் தீசேர் மெமுகொப்பாய்
என்னுனை யென்னையான் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னுங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல் வாளாகிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய் 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்

எழில்இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில், பரங்கருணை

கேழில்விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்

ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாரும் இவ்வாரோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை,

ஏழைப்பங் காள்ளையே பாடேலோர் எம்பாவாய்

8

முண்ணப்பழம்பொருட்டு முண்ணப் பழம் பொருளே

பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உண்ணப்பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்

உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே

பாங்காவோம்

அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து

சொன்னே பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்

என்ன குறையு மிலோமேலோர் எம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே.

பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளள்

கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற்பிணைப் பின்னாகாள்
ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்

ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னு

கையர்ற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி

ஐயாவழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல் போல்

செய்யா வெண்ணீரூடி செல்வா சிறுமருங்குல்

மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் வினையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பர்வாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன் நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ்செய்ய அணிசூழல் மேல்வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனை நீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்குமடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்தாடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி ஆந்தமாமாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை தன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங்களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்ப
 பாரொருகால் வந்தனையால் விண்ணோரைத்தான்
 பணியான்

பேரரையற் கிங்கனே பித்தொருவர் ஆமாவும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும்
 வித்தகர்தான்

வாருருவப் பூண்முலையிர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலார் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சருக்கியெழுந்துடையான்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
 பொன்னஞ்சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழனி நந்தம்மைக்கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதத் தந்தருளஞ் சேவகளை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமாளைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர்முடியின் மணித்தொகை வீற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்ப
 தண்ணார் ஒளி மழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்

பேரின்ப நிலை

நிலையற்ற வாழ்வில் கிட்டும் சிற்றின்பம்
ஓய்வற்று உழைத்தால் 'கிட்டும் பெருஞ்செல்வம்
குறைவற்று உடனே தொடரும் தேடாத துன்பம்
முடிவற்ற நிலையைக் கொண்டது தியானம்
தன்சுகம் தேட விலகவேண்டும் எண்ணம்
பிறவியற்ற பேரின்ப நிலைதான் பிரம்மம்

(ராமன்)

பிறவிப் பயன் இழந்தவன்

அமைதி	இல்லாத	வாழ்க்கை
எழில்	இல்லாத	இயற்கை
ஆண்டவன்	இல்லா	கோயில்
தோகை	இல்லா	மயில்
அன்பு	இல்லா	உள்ளம்
நீர்	இல்லா	குளம்
தாய்	இல்லா	சேய்
உயிர்	இல்லா	மெய்
பணம்	இல்லா	நிலை
ஓட்டை	விழுந்த	மீன்வலை
தன்சுகம்	அறியாதவன்	நிலை
இப்பிறவிப்	பயன்	இழந்தவன்

(ராமன்)

சிவாபராத சுஷமாபன ஸ்தோத்ரம்

ஆதெள கர்மப்ரஸங்காத் கலயதி க்ஷுஷம்
 மாத்ருகுக்ஷௌ ஸ்திதம் மாம்
 விண்முத்ராமேத்யமத்யே க்வதயதி நிதராம்
 ஜாடரோ ஜாதவேதா : |
 யத்யத்வை தத்ர து : க்கம் க்வதயதி நிதராம்
 சக்யதே கேன வக்தும்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவ சிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

1

பால்யே து : க்காதிரேகோ மல லுனிதவபு
 ஸ்தன்யபானே பிபாஸா
 நோசக்தச்சேந்த்ரியேப்யோ பவகுணஜனிதா
 ஜந்தவோ மாம் துதந்தி |
 நானுரோகாதி-து : க்காத்ருதன பரவச :
 சங்கரம் ந ஸ்மராமி
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

2

ப்ரௌடோஹம் யௌவனஸ்தோ விஷயவிஷதரை :
 பஞ்சபிர் மர்மஸந்தௌ
 ஷ்டோ நஷ்டோவிவேக : ஸுததனயுவதி
 ஸ்வாது ஸௌக்யே நிஷண்ண : |
 சைவீ சிந்தா-விஹீனம் மம ஹ்ருத்யமஹோ
 மானகர்வாதி-ரூடம்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

3

வார்த்தக்யே சேந்த்ரியாணாம் விகதகதிமதிச்-
 சாதிதைவர்தி-தாபை :
 பாபைரோகைர் வியோகைஸ் த்வனவஸிதவபு :
 ப்ரௌடிஹீனஞ்ச தீனம் |

4

மீத்யா-மோஹாதபிலாஷைப் ப்ரமதி மமமனோ
 தூர்ஜடேர்-த்யான-சூன்யம்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

4

நோ சக்யம் ஆமார்த்திகர்ம ப்ரதிபதகஹன-
 ப்ரத்யவாயாகுலாக்யம்
 ச்ரெளதே வார்த்தா கதம் மே த்வீஜ குல விஹிதே
 ப்ரஹ்ம மார்க்கே ஸுஸாரே—
 நாஸ்தா தர்மே விசார : ச்ரவணமனனயோ :
 கிம் நிதித்யாஸிதவ்யம்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

5

ஸநாத்வா ப்ரத்யூஷகாலே ஸநபன விதி-விதென
 நாஹ்ருதம் காங்கதோயம்
 பூஜார்த்ததம் வா கதாசித் பஹுதரகஹனாத்
 கண்டபில்வீ தலானி |
 நானீதா பத்மமாலா ஸரஸி விகஸிதா
 கந்தபுஷ்பே த்வதர்த்தம்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

6

துக்தைர் மத்வாஜ்யயுக்தைர் ததிஸிதஸஹிதை :
 ஸநாபிதம் னைவ லிங்கம்
 நோ லிப்தம் சந்த்ராத்யை : கனகவிரசிதை :
 பூஜிதம் ந ப்ரஸுணை : |
 தூபை : கர்ப்பூரதீபைர் விவித-ரஸயுக்தைர்-
 நைவ பக்யோபஹாரை :
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

7

த்யாத்வா சித்தே சிவாக்யம் ப்ரசுரதரதனம்
 நைவ தத்தம் த்விஜேப்யோ
 ஹவ்யம் தே லக்ஷஸங்க்யைர்-ஹுதவஹ்வதனே
 நார்ப்பிதம் பீஜ மந்த்ரை :
 நோ தப்தம் காங்கதீரே வ்ரதஜபநியமை-
 ருத்ரஜாப்பையர்-ந வேதை :
 ஷந்தவ்யோ மே஽பராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

8

ஸ்தித்வா ஸ்தான ஸரோஜே ப்ரணவமயமருத்
 குண்டலே ஸுக்ஷ்மமார்க்கே
 சாந்தே ஸ்வாந்தே ப்ரஸீனே ப்ரகடிதவிபவே
 ஜ்யோதிருபே பராக்யே
 விங்கஜ்ஞே ப்ரஹ்மவாக்யே ஸகலதனுதம்
 சங்கரம் ந ஸ்மராமி
 ஷந்தவ்யோ மே஽பராத - சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

9

நக்ஞே நிஸ்ஸங்க-சுத்தஸ் த்ரிகுணவிரஹிதோ
 த்வஸ்தமோ ஹாந்தகாரோ
 நாஸாக்ரே ந்யஸ்த-த்ருஷ்டிர்-விதித-பவகுணே
 நைவ த்ருஷ்ட : கதாசித் |
 உன்மன்யாவஸ்தயா த்வாம் விகத-கலிமலம்
 சங்கரம் ந ஸ்மராமி
 ஷந்தவ்யோ மே஽பராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

10

சந்த்ரோத்பாஸி-சேகரே ஸ்மரஹரே
 கங்காதரே சங்கரே
 ஸர்ப்பைர்ப்பூஷித கண்டகர்ணவிவரே
 நேதரோத்த வைச்வாநரே |

மித்யா-மோஹாதபிலாஷைப் ப்ரமதி மமமனோ
 தூர்ஜடேர்-த்யான-குன்யம்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

4

நோ சக்யம் ஆமார்த்திகர்ம ப்ரதிபதகஹன-
 ப்ரத்யவாயாகுலாக்யம்
 ச்ரௌதே வார்த்தா கதம் மே த்விஜ குல விஹிதே
 ப்ரஹ்ம மார்க்கே ஸுஸாரே—
 நாஸ்தா தர்மே விசார : ச்ரவணமனனயோ :
 கிம் நிதித்யாஸிதவ்யம்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

5

ஸ்நாத்வா ப்ரத்யூஷகாலே ஸ்நபன விதி-விதென
 நாஹ்ருதம் காங்கதோயம்
 பூஜார்த்ததம் வா கதாசித் பஹுதரகஹனாத்
 கண்டபில்வீ தலானி |
 நானீதா பத்மமாலா ஸரணி விக்ஸிதா
 கந்தபுஷ்பே த்வதர்த்தம்
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

6

துக்தைர் மத்வாஜ்யயுக்தைர் ததிஸிதஸஹிதை :
 ஸ்நாபிதம் நைவ விங்கம்
 நோ லிப்தம் சந்தனஞ்சயை : கனகவிரசிதை :
 பூஜிதம் ந ப்ரஸுனே : |
 தூபை : கர்ப்பூரதீபைர் விவித-ரஸயுக்தைர்-
 நைவ பக்ஷயோபஹாரை :
 கூந்தவ்யோ மேஃபராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

7

த்யாத்வா சித்தே சிவாக்யம் ப்ரசுரதரதனம்
 நைவ தத்தம் த்விஜேப்யோ
 ஹவ்யம் தே லக்ஷஸங்க்யர்-ஹுதவஹ்வதனே
 நார்ப்பிதம் பீஜ மந்த்ரை :
 நோ தப்தம் காங்கதிரே வ்ரதஜபநியமை-
 ருத்ரஜாப்பையர்-ந வேதை :
 ஷந்தவ்யோ மே஽பராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

8

ஸ்தித்வா ஸ்தான ஸரோஜே ப்ரணவமயமருத்
 குண்டலே ஸுக்ஷ்மமார்க்கே
 சாந்தே ஸ்வாந்தே ப்ரலீனே ப்ரகடிதவிபவே
 ஜ்யோதிரூபே பராக்க்யே
 விங்கஜ்ஞே ப்ரஹ்மவாக்யே ஸகலதனுக்ரதம்
 சங்கரம் ந ஸ்மராமி
 ஷந்தவ்யோ மே஽பராத - சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

9

நக்ஞே நிஸ்ஸங்க-சுத்தஸ் த்ரிகுணவிரஹிதோ
 த்வஸ்தமோ ஹாந்தகாரோ
 நாஸாக்ரே ந்யஸ்த-த்ருஷ்டிர்-விதித-பவகுஞ்
 நைவ த்ருஷ்ட : கதாசித் |
 உன்மன்யாவஸ்தயா த்வாம் விகத-கனிமலம்
 சங்கரம் ந ஸ்மராமி
 ஷந்தவ்யோ மே஽பராத : சிவசிவசிவபோ
 ஸ்ரீமஹாதேவ சம்போ

10

சந்த்ரோத்பாஸி-சேகரே ஸ்மரஹரே
 கங்காதரே சங்கரே
 ஸர்ப்பைர்ப்பூஷித கண்டகர்ணவிவரே
 நேதரோத்த வைச்வாநரே |

தந்தி-த்வக் க்ருத-ஸுந்தராதம்பரதரே
 த்ரைலோக்யஸாரே ஹரே
 மோக்ஷார்த்தம் குரு சித்தவ்ருத்திமகலா-
 மன்யைஸ்து கிம் கர்மபி;

11

கிம்வாஸனேன தனேன-வாஜிகரிபி:
 ப்ராப்தேன ஞாஜ்யேன கிம்
 கிம் வா புத்ர-களத்ர மித்ர-பகபிர்
 தேஹேன கேஹேன கிம் |
 ஜ்ஞாபித்வைதத் க்ஷணபங்குரம ஸபதி ரே
 த்யாஜ்யம் மனோதூரத:
 ஸ்வாத்மார்த்தம் ருருவாக்யதோ பஜ பஜ
 ஸ்ரீபார்வதிவல்லபம்

12

ஆயுர்-நச்யதி பச்யதாம் ப்ரதிதினம் யாதிக்ஷயம்யௌவனம்
 ப்ரத்யாயாந்தி கதா: புனர்-நதிவஸா: காலோஜகத்பக்ஷக: |
 லக்ஷ்மீஸ்-தோய தரங்காபங்க-சபலா வித்யுச்சலம் ஜீவிதம்
 தஸ்மான் மாம் சரணாகதம் சரணத த்வம் ரக்ஷ ரக்ஷாது ||

கரசரணக்ருதம் வாக்காயஜம் கர்மஜம் வா
 ச்ரவணநயனஜம் வா மானஸம் வாஸ்பராதம் |
 விஹித-மவிஹிதம் வா ஸர்வமேதத் க்ஷமஸ்வ
 ஜய ஜய கருணாப்தே ஸ்ரீ மஹாதேவசம்போ

14

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய-விரசிடம்
 சிவாபராத க்ஷமாபன-ஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ சரண-ச்ருங்க
ரஹித-நடராஜ
ஸ்தோத்ரம்

ஸதஞ்சித-முதஞ்சித-நிகுஞ்சிதபதம்
ஜலஜலஞ்சலித மஞ்ஜுகடகம்
பதஞ்ஜலி—த்ருகஞ்ஜன—மனஞ்சந—மசஞ்சல.
பதம் ஜனன—பஞ்ஜனகரம் |
கதம்பருசி—மம்பர—வஸம் பரமம்புத
கதம்பக—விடம்ப ககளம்
சிதம்புதிமணிம்—புதஹ்ருதம் புஜரவிம்
பரசிதம்பர—நடம் ஹ்ருதி பஜ

1

ஹரம் த்ரிபுர—பஞ்ஜன—மனந்த க்ருத—கங்கண—
மகண்டதய—மந்தரஹிதம்
விரிஞ்சிஸுர—ஸம்ஹதி—புரந்தர—விசிந்தித
பதம் தருணசந்த்ர—மகுடம் |
பரம் பத—விகண்டிதயமம் பஸிதமண்டித—
தனும் மதனவஞ்சனபரம்
சிரந்தன—மமும் ப்ரணவ ஸஞ்சித நிதிம் பர (சிதம்பர...)²

அவந்த—மகிலம் ஜகதபங்க—குண—துங்க
மமதம் த்ருதவிதும் ஸுரஸரித்—
தரங்க—நிகுரும்—த்ருதிலம் படஜடம்
சுமன—டம்ப ரஹரம் பவஹரம் |
சிவம் தசதிகந்தர—விஜ்ரும்பி தகரம்
கரலஸன்ருகசிகம் பகபதிம்
ஹரம் சசி—தனஞ்ஜய—பதங்க நயனம் பர—

3.

அனந்த—நவரதன விலஸத்—கடக—கிங்கிணி—
 ஜலஞ்ஜல—ஜலஞ்ஜல—ரவம்
 முகுந்தவிதி—ஹஸ்த—கத—மத்தள—வயத்வனி—
 திமித்திமத—நர்த்தன—பதம் |
 சகுந்தரத—வன்ஹிரத—நந்திமுக—தந்திமுக
 ப்ருங்கிரிடி—ஸங்க—நிகடம்
 ஸநந்த—ஸநக—ப்ரமுக—வந்தித பதம்பர

4

அனந்தமஹிமம் த்ரிதசுவந்த்யசரணம்
 முனிஹ்ருதந்தர—வஸந்த—மமலம்
 கபந்த—வியதிந்த்வவனி—கந்தவஹ—வஹ்னி—ம்க
 பந்து—ரவிமஞ்ஜு வபுஷம் |
 அனந்தவிபவம் த்ரிஜக தந்தரமணீம்
 த்ரிநயனம் த்ரிபுர—கண்டனபரம்
 ஸநந்தமுனி—வந்திதபதம் ஸகருணம்பர...

5

அசிந்த்ய மனிப்ருந்த—ருசிபந்துரள கலஸ்புரீத
 குந்த—நிகுரும்ப—நவளம்
 முகுந்த—ஸுரப்ருந்த பலஹந்த்ருத—க்ருத—வந்தன
 லஸந்த மஹி—குண்டலதரம் |
 அகம்ப—மனுகம்பிதரதம் ஸுஜன மங்கள—
 நிதிம் கஜஹரம் பசுபதிம்
 தனஞ்ஜயநுதம் ப்ரணதரஞ்ஜனபரம் பர...

6

பரம் ஸுரவரம் புரஹரம் பசுபதிம் ஜ்னித...
 தந்திமுக—ஷண்முக—மமும்
 ம்ருடம் கனக பிங்களஜடம் ஸனகபங்கஜ
 ரவிம் ஸுமனஸம் ஹிமருசிம் |
 அஸங்கமனஸம் ஜலதிஜன்ம கரளம்
 கபலயந்த—மதுலம் குணநிதிம்
 ஸநந்தவரதம் சமித—மிந்துவதனம் பர...

7

அஜம் க்ஷிதி ரதம் புஜகபுங்க வகுணம்
 கனகச்ருங்கி தனுஷம் கரலஸத்
 குரங்கப்ருது டங்க—பரகம் ருசிரகுங்கும—
 ருசிம் டமருகஞ்ச தததம்
 முகுந்த—விசிகம் நமதவந்த்ய பலதம்
 நீகமப்ருந்த—துரகம் நிருபமம் |
 ஸசண்டிகமமும் ஜடிதி—ஸம் ஹ்ருதபுரம் பர...

8

அனங்க—பரிபந்தின—மஜம் க்ஷிதி துரந்தர
 மலம் கருணயந்த மகிலம்
 ஜ்வலந்த—மனலம் து:த—மந்தகரிபும் ஸதத—
 மிந்த்ரஸுர—வந்துதபதம் |
 உதஞ்ச தரவிந்தகுல பந்துசை பிம்பருசி
 ஸம்ஹதி—ஸுகந்தி—வபுஷம்
 பதஞ்ஜவி—நுதம் ப்ரணவபஞ்ஜர சுகம் பர...

9

இதிஸ்தவ—மமும் புஜகபுங்கவ க்ருதம்
 ப்ரதிதினம் படதிய: க்ருத முக:
 ஸத: ப்ரபு—பததவிதய தர்சனபதம்
 ஸுலலிதம் சரணச்ருங்க: ரஹிதம் |
 ஸர: ப்ரபவ—ஸம்புவ—ஹரித்பதி—ஹரிப்ரமுக—
 திவ்யநுத—சங்கர—பதம்|
 ஸகச்சதி பரம் நதுஜனுர் ஜலநிதிம்பரம
 து: க்ஞனகம் துரிதம் தம்

10

திருமந்திரம்-சில பாடல்கள்

ஆர்கும் இடுமின் அவரிவர் என்னன்மின்
பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கையுடையீர் விரைந்தொல்லை உண்ணணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணும் காலம் அறிமினே.

1

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசவுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒருகைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கின்னுரை தானே

2

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவ மாவதாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவ மாவதாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

3

பற்றது பற்றின் பரமனைப் பற்றுமின்
முற்றது எல்லா முதல்வன் அருள்பெறில்
கிற்ற விரிகின் கிளரொளி வானவர்
கற்றவர் பேரின்பம் உற்று நின்றாரே.

4

இராப்பகல் அற்ற இடத்தே இருந்து
பராக்கற ஆனந்தத் தேறல் பருகார்
இராப்பகல் அற்ற இறையடி இன்பத்து
இராப்பகல் மாயை இரண்டிடத்தேனே.

5

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.

6

தானே புலனைந்தும் தன்வச மாயிடும்
தானே புலனைந்தும் தன் வசம் போயிடும்
தானே புலனைந்தும் தன்னில் மடைமாறும்
தானே தனித்தெம் பிரான் தனைச்சந்தித்தே.

7

திருவடியே சிவமாவது தேரின்
திருவடியே சிவலோகம் சிந்திக்கின்
திருவடியே செல்கதியது செப்பின்
திருவடியே தஞ்சம் உள்தெளிவார்க்கே.

8

சந்திப்பது நந்தி தன்திருத்தாளினே
சிந்திப்பது நந்தி தன் திருமேனி
வந்திப்பது நந்தி நாமம் என்வாய்மையால்
புந்திக்குள் நிற்பது நந்தி பொற்பாதமே.

9

தூங்கிக் கண்டார் சிலலோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக் கண்டார் சிவயோகமும் தம்உள்ளே
தூங்கிக் கண்டார் சிவபோகமும் தம்உள்ளே
காங்கிக் கண்டார் நிலைசொல்வ தெவ்வாறே

10

செருந்தி செம்பொன் மலரும் சோலை
இதுவோ, திருஆரூர்?
பொருந்தித் திருமூலட்டா னம்மே
இடமாக் கொண்டிரே;
இருந்தும். நின்றும் கிடந்தும், உம்மை
இகழாது ஏத்துவோம்;
வருந்தி வந்தும், உமக்கு ஒன்று
உரைத்தால், வாழ்ந்து போதீரே.

10

கார்ஊர் கண்டத்து எண்தோள் முக்கண்
கலைகள் பல ஆகி,
ஆரூர்த் திருமூ லட்டா னத்தே
அடிப்பேர் ஆரூரன்;
பார்ஊர் அறிய, எண்கண் கொண்டீர்,
நீரே பழிப்பட்டீர்,
வார்ஊர் முலையாள் பாகம் கொண்டீர்,
வாழ்ந்து போதீரே.

ஸ்ரீபரமசிவாக்ஷர மாலிகா

ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ
ஸாம்ப ஸதாசிவ ஸாம்ப ஸதாசிவ ||

அத்புத விக்ரஹ அமராதீச்வர அகணித குணகண அம்ருத சிவ	
ஆனந்தாம்ருத ஆச்ரீதரக்ஷக ஆத்மானந்த மஹேசசிவ	2
இந்துகலாதர இந்த்ராதி ப்ரிய ஸுந்தரரூப ஸுரேசசிவ	3
ஈச ஸுரேச மஹேச ஜனப்ரிய கேசவ ஸேவித கீர்த்திசிவ	4
உரகா திப்ரிய பூஷணசங்கர நரகவிஞ்ச நடேசசிவ	5
ஊர்ஜித தர்னவ நாச பராத்தபர ஆர்ஜித பாப விஞ்சசிவ	6
ருக்வேத ச்ருதி மௌளி விபூஷண ரவி சந்த்ராக்னி த்ரீநேத்ரசிவ	7
ரூபநாமாதி ப்ரபஞ்ச விலக்ஷண தாபநிவாரண தத்வசிவ	8
விங்கஸ்வரூப ஸபேச புதப்ரிய மங்களமூர்த்தி மஹேசசிவ	9
ஸுதாதீச்வர ரூப ப்ரிய சிவ வேதாந்த ப்ரிய வேத்ய சிவ	10
ஏகானேக ஸர்வேசஜனப்ரிய போகாதி ப்ரிய பூர்ணசிவ	11
ஐச்வர்யார்சித சின்மய சித்தகன ஸச்சிதானந்த மஹேசசிவ	12
ஓங்காராதிப உரக விபூஷண ஹரீங்கார ப்ரிய ஈசசிவ	13
ஒளரஸ லாலித அந்தக நாசன கௌரீச ஸஹித கிரீசசிவ	14
அம்பரவாஸ சிதம்பரநாயக தும்புரு நாரத ஸேவ்யசிவ	15

ஆஹார ப்ரிய ஆதிகிரீச்வர போகாதி ப்ரிய பூர்ணசிவ	16
கமலாஸனவர கைலாஸாதிப கருணாஸாகர சாந்தசிவ	17
கட்குலம்ருக டங்க தனுர்த்தர விக்ரமரூப விசேஷசிவ	18
கங்கா கிரிஜா வல்லப குணஹித சங்கர ஸர்வஜனேசசிவ	19
காதம்பஞ்ஜன பாதகநாசன போத ஸ்வரூப பூர்ணசிவ	20
ங்மாந்த ஸ்வரூபா நந்த வனாசர்ய வேதவேதாந்த ஸ்வரூபசிவ	21
சண்டவிஞ்சன ஸகலஜன ப்ரிய மண்டலா தீச மஹேசசிவ	22
பத்தகிரீடஸு குண்டலாதி ப்ரிய புத்ர ப்ரிய புவனேசசிவ	23
ஜன்ம ஜரா மரணாதி விஞ்சன கல்மஷ விரஹித ஸாசசிவ	24
ஜங்காராச்சரித ப்ருங்கிரிடர்வர ஓங்காரேச விசுவேசசிவ	25
ஜ்ஞானான விஞ்சக நிர்மல தினஜன ப்ரிய தீப்தசிவ	26
டங்கார்யா வ்ருத தாரண ஸத்வர கிங்கரஸேவ்ய கிரீடசிவ	27
டங்க ஸ்வரூப ஸஹஸ்ர கரோத்தம வாகீஸ்வர வரதேவசிவ	28
டம்ப விஞ்சன தாடிம பூஷண அம்பர வாஸ சிதேகசிவ	29
டம் டம் டமருக தர்ணீ நிசசல துண்டி விஞயக சேவ்யசிவ	30
நளின விலோசன நடன மனோஹர அளிகுலபூஷண அம்ருதசிவ	31
தத்வமஸ்யாதி வாக்யார்த்த ஸ்வரூப நித்ய ஸுரூப நிஜேசசிவ	32
ஸ்தாவர ஜங்கம புவன விலக்ஷண வ்யாபக வரமுனி ஸேவ்யசிவ	33

தந்தி வீனாசன நளின மனோஹர சந்தனலேபன சரணசிவ	34
தரணி தர தர தவள விபாஸித தானாதிபஸக வரதசிவ	35
நானாமணிகண பூஷண நிர்குண நதஜனபோஷண நர்தசிவ	36
பார்வதி நாயக பன்னகபூஷண பரமானந்த பரேசசிவ	37
பாலவிடேலாசன பானுகோடி ப்ரப ஹாவா ஹலதர அம்ருதசிவ	38
பந்தவிமோசன த்ருத சர்மாப் பர ஸகந்தாதி ப்ரிய கணகசிவ	39
பஸ்மவிடேபன பவபய பஞ்ஜன விஸ்மயரூப விசேஷசிவ	40
மன்மத நாசன மதுராநாயக சர்மவிபூஷண ஸாக்ஷிசிவ	41
யதிஜனஹ்ருதய நிவாஸித ஈச்வர விதி வ்ஷணவாதி ஸுரேசசிவ	42
ராமேச்வர ரமண் ய முகாம்புஜ ஸோமேச்வர ஸுக்ருதேசசிவ	43
லங்காதீச்வர ஸேவித ஸுகசர லாவண்யாம்ருத ரஸிதசிவ	44
வனஜானனவர வாஸுகி பூஷண வனமாலாதி விபூஷசிவ	45
சாந்திஸ்வரூபா஽ திப்ரியஸுந்தர கர்ந்திமதிப்ரிய காசிசிவ	46
ஷண்முகஜனக ஸுரேந்த்ர முனிப்ரிய ஷாட்குண்யாதி ஸமேதசிவ	47
ஸம்ஸாரார்ணவ நாசன சாச்வத ஸாதுஹ்ருதிப்ரிய வாசசிவ	48
ஹரபுருஷோத்தம ஆனந்தாம்ருத முரரிபுஸேவ்ய ம்ருடேசசிவ	49
ளாளிதபக்த ஜனேச நிஜேச்வர காளிநடேச்வர காமசிவ	50
க்ஷரரூபாதீப்ரியான்ஸித ஸுந்தர ஸாக்ஷிஜகத்ரய ஸ்வாமிசிவ	51

திருவாசக போற்றித் திரு அகவல்

1. ஆடக மதுரை யரசே	போற்றி
2. கூட லிலங்கு குருமணி	”
3. தென்றில்லை மன்றினு ளாடி	”
4. இன்றெனக் காரமு தானாய்	”
5. மூவா நான்மறை முதல்வா	”
6. சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே	”
7. மின்னா ருருவ விகிர் தா	”
8. கன்னா ருரித்த கனியே	”
9. காவாய் கனகக் குன்றே	”
10. ஆவா வென்றனக் கருளாய்	”
11. படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய்	”
12. இடரைக் களையு மெந்தாய்	”
13. ஈச போற்றி இறைவ	”
14. தேசப் பளிங்கின் திரளே	”
15. அரைசே போற்றி யமுதே	”
16. விரைசேர் சரண விகிர் தா	”
17. வேதி போற்றி விமலா	”
18. ஆதி போற்றி யறிவே	”
19. கதியே போற்றி கனியே	”
20. நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா	”
21. உடையாய் போற்றி உணர்வே	”
22. கடையே னடிமை கண்டாய்	”
23. ஐயா போற்றி யணுவே	”
24. சைவா போற்றி தலைவா	”
25. குறியே போற்றி குணமே	”
26. நெறியே போற்றி திகைவே	”
27. வானோர் கரிய மருந்தே	”
28. ஏனோர் கெளிய விறைவா	”
29. மூவேழ் சுற்ற முரணுறுநரகிடை	”
யாழாமே யரு ளரசே	”

30. தோழா போற்றி துணைவா	போற்றி
31. வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே	„
32. முத்தா போற்றி முதல்வா	„
33. அத்தா போற்றி யரனே	„
34. உரையுணர் விறந்த வெருவ	„
35. விரிகடலுலகின் வினாவே	„
36. அருமையி லெளிய அழகே	„
37. கருமுகி வாகிய கண்ணே	„
38. மன்னிய திருவருண் மலையே	„
39. என்னையு மொருவனாக்கி இருங்குழற்	
சென்னியில் வைத்த சேவக	„
40. தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய்	„
41. அழிவிலா வானந்த வாரி	„
42. அழிவது மாவதுங் கடந்தாய்	„
43. முழுவது மிறந்த முதல்வா	„
44. மாணேர் நோக்கி மணாளா	„
45. வானகத் தமரர் தாயே	„
46. பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய்	„
47. நீரிடை நான்காய் நிழந்தாய்	„
48. தீயிடை மூன்றாய்த் திகழந்தாய்	„
49. வளியிடை யிரண்டாய் மகிழந்தாய்	„
50. வெளியிடை யொன்றாய் வினந்தாய்	„
51. அளிபவ ருள்ளறத் தழுதே	„
52. கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய்	„
53. நனவிலு நாயேற் கருளினே	„
54. இடைமரு துறையு மெந்தாய்	„
55. சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய்	„
56. ஆரு ரமர்ந்த வரசே	„
57. சீரார் திருவை யார	„
58. அண்ணாமலை யெம் மண்ணு	„
59. கண்ணு ரமுதக் கடலே	„
60. ஏகம் பத்துறை யெந்தாய்	„
61. பாகம் பெண்ணுரு வானாய்	„

62.	பராய்த்துறை மேவிய பரனே	
63.	சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே	”
64.	மற்றோர் பற்றிங் கறியேன்	”
65.	குற்றாலத் தெங் கூத்தா	”
66.	கோகழி மேவிய கோவே	”
67.	ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய்	”
68.	பாங்கார் பழனத் தழகா	”
69.	கடம் பூர்மேவிய விடங்கா	”
70.	அடைந்தவர்க் கருளு மப்பா	”
71.	அத்திக் கருளிய வரசே	”
72.	தென்னு டுடைய சிவனே	”
73.	எந்நாட் டவர்க்கு மிறைவா	”
74.	ஏனக் குருளைக் கருளினே	”
75.	மானக் கயிலை மலையாய்	”
76.	அருளிட வேண்டு மம்மான்	”
77.	இருள்கெட வருளு மிறைவா	”
78.	தளர்ந்தேன் னடியேன் றமியேன்	”
79.	கடங்கொளக் கருத வருளாய்	”
80.	அஞ்சே லென்றிங் கருளாய்	”
81.	நஞ்சே யமுதே நயந்தாய்	”
82.	அத்தா போற்றி ஐயா	”
83.	நித்தா போற்றி ந்மலா	”
84.	பத்தா போற்றி பவனே	”
85.	பெரியாய் போற்றி பிரானே	”
86.	அரியாய் போற்றி ய்மலா	”
87.	மறையோர் கோல் தெறியே	”
88.	முறையோ தரியேன் முதல்வா	”
89.	உறவா போற்றி யுயிரே	”
90.	சிறவே போற்றி சிவமே	”
91.	மஞ்சா போற்றி மணுளா	”
92.	பஞ்சே ரடியாள் பங்கா	”
93.	அலந்தே னாயே னடியேன்	”
94.	இலங்கு சுடரெம் மீசா	”
95.	கவைத்தலை மேவிய கண்ணே	”
96.	குவைப்பதி மலிந்த கோவே	”
97.	மலைநா டுடைய மன்னே	”

98. கலையா ரரிகே சரியாய்
99. திருக்கமுகுக் குன்றிற் செல்வா
100. பொருப்பமர் பூவணத் தானே
101. அருவமு முருவமு மானாய்
102. மருவிய கருணை மலையே
103. துரியமு மிறந்த சுடரே
104. தெரிவரி தாகிய தெளிவே
105. தோளா முத்தச் சுடரே
106. ஆளா னவர்கட் கன்பா
107. ஆரா வமுதே யருளே
108. பேரா யிரமுடைப் பெம்மான்
109. தாளி யறுகின் றுராய்
110. நீளொளி யாகிய நிருத்தா
111. சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர
112. சிந்தனைக் கரிய சிவமே
113. மந்திர மாமலை மேயாய்
114. யெந்தவம யுய்யக் கொள்வாய்
115. புலிமுலை புல்லாய்க் கருளினே
116. அலைகடல் மீயிசை நடந்தாய்
117. கருங்குரு விக்கன் றருளினே
118. இரும்புலன் புலர விசைந்தனை
119. படியுறப் பயின்ற பாவக
120. அடியொடு நடுவீ ருனாய்
121. நரகொடு சுவர்க்க நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினே
122. ஒழிவற நிறைந்த வொருவ
123. செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே
124. கழுநீர் மாலைக் கடவுள்
125. தொழுவார் மையல் துணிப்பாய்
126. பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள்
127. புரம்பல வெரித்த புராண
128. பரம்பரஞ் சோதிப் பரணே
129. போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி !

ஸ்ரீ சிவாஷ்டோத்தர சத நாமாவளி

அங்க பூஜா

சிவாய நம :	பாடுதள	பூஜயாமி
சர்வாய நம :	குல்பெள	”
ருத்ராய நம :	ஜாநுநீ	”
சுசானாய நம :	ஜங்கே	”
பரமாத்மனே நம :	ஊரு	”
ஹராய நம :	ஜகநம்	”
சுச்வராய நம :	குஹ்யம்	”
ஸ்வர்ணரேதஸே நம :	கடும்	”
மஹேச்வராய நம :	நாபிம்	”
பரமேச்வராய நம :	உதரம்	”
ஸ்பதிக ஆபரணாய நம :	வக்ஷஸ்தலம்	”
த்ரிபுர ஹந்த்ரே நம :	பாஹுன்	”
ஸர்வ அஸ்த்ர தாரிணே நம :	ஹஸ்தான்	”
நீலகண்டாய நம :	கண்டம்	”
வாசஸ்பதயே நம :	முகம்	”
த்ரியம்பகாய நம :	நேத்ராணி	”
பாலசந்த்ராய நம :	லலாடம்	”
கங்காதராய நம :	ஜடாமண்டலம்	”
ஸதாசிவாய நம :	சிர :	”
ஸர்வேச்வராய நம :	ஸர்வாணி அங்காணி	”

பூஜயாமி

ஒவ்வொரு நாமாவுக்கும் முதலில் 'ஓம்' என்றும், முடிவில்
'நம : ' என்றும் சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

ஓம் சிவாய நம :	காலகாலாய	
மஹேச்வராய	க்ருபாநிதியே	30
சம்பவே		
பிளாகிநே	பீமாய	
சசிசேகராய	பரசுஹஸ்தாய	
வாமதேவாய	ம்ருகபாணயே	
விருபாக்ஷாய	ஜடாதராய	
கபர்தினே	கைலாஸவாஸிநே	
நீல லோஹிதாய	கவசினே	
சங்கராய	10 கடோராய	
	த்ரீபுராந்தகநய	
சூலபாணயே	வ்ருஷாங்காய	
கட்வாங்கினே	வ்ருஷாபாருடாய	40
விஷ்ணுவல்லபாய		
சிபிவஷ்டாய	பஸ்மேர்த்துரளித விக்ரஹாய	
அம்பிகாநாதாய	ஸாமப்ரியாய	
ஸ்ரீ கண்டாய	ஸ்வரமயாய	
பக்தவத்ஸலாய	த்ரயீமூர்த்தயே	
பவாய	அநீச்வராய	
சர்வாய	ஸர்வஜ்ஞாய	
த்ரீலோகேசாய	20 பரமாத்மநே	
	ஸோமஸூர்யர்க்நி	
சிதிகண்டயாய	லோசஞ்ஞய	
சிவாப்ரியாய	ஹவிஷே	
உக்ராய	யக்ஞமயாய	50
கபர்தினே		
காமாரயே	ஸோமாய	
அந்தகாஸூர ஸுதநாய	பஞ்சவக்த்ராய	
கங்காதராய	ஸ்தாசிவாய	
லலடாக்ஷாய	விச்வேச்வராய	

வீரபத்ராய
கணநாதாய
ப்ரஜாபதயே
ஹிரண்யரேதஸே
துர்தர்ஷாய
கிரீசாய

கிரிசாய
அநகாய
புஜங்கபூஷணாய
பர்க்காய
கிரிதஸ்வநே
கிரிப்ரியாய
க்ருத்திவாஸஸே
புராராதயே
பகவதே
ப்ரமதாதிபாய

ம்ருத்யுஞ்ஜாய
ஸூக்ஷ்மதநவே
ஜகத்வ்யாபினே
ஜகத்குரவே
வ்யோமகேசாய
மஹாஸேநஜனகாய
சாருவிக்ரமாய
ருத்ராய
பூதபதயே
ஸ்தாணவே

அஹிர்புத்நியாய

திகம்பராய
அஷ்டமூர்த்தயே
அநேகாத்மநே
ஸாத்விகாய
சுத்தவிக்ரஹயே
60 சாச்வதாய
கண்டபரசவே
அஜாய
பாசவிமோசநாய

90

ம்ருடாய
பசுபதயே
தேவாய
மஹாதேவாய
அவ்யயாய
ஹரேய
70 பூஷதந்தபிதே
அவ்யக்ராய
பகநேத்ரபிதே
தக்ஷாத்வரஹராய

100

ஹராய
அவ்யக்தாய
ஸஹஸ்ராக்ஷாய
ஸஹஸ்ரபதே
அபவர்க்கப்ரதாய
அனந்தாய
80 தாரகாய
பரமேச்வராய

108

ஸ்ரீ சிவ ஸஹஸ்ர நாமம்

ஒவ்வொரு நாமாவுக்கும் முதலில் 'ஓம்' என்றும், முடிவில் 'நம:', என்றும் சேர்த்துக் கொள்ளவும்

ஸ்திராய	கசராய	
ஸ்தாணவே	கோசராய	30
ப்ரபவே		
பீமாய	அர்தனாய	
ப்ரவராய	அபிவாத்யாய	
வரதாய	மஹாகர்மணே	
வராய	தபஸ்வினே	
ஸர்வாத்மனே	பூதபாவநாய	
ஸர்வவிக்யாதாய	உந்மத்தவேஷாய	
ஸர்வஸ்மை	10 ப்ரச்சந்நாய	
	ஸர்வலோகப்ரஜாபதயே	
ஸர்வகராய	மஹாருபாய	
பவாய	மஹர்காயாய	40
ஐடினே	வ்ருஷ்ருபாய	
சர்மிணே	மஹாயசஸே	
சிகண்டினே	மஹாத்மனே	
ஸர்வாங்காய	ஸர்வபூதாத்மனே	
ஸர்வபாவநாய	விச்வருபாய	
ஹராய	மஹாஹனவே	
ஹரிணாக்ஷாய	லோகபாலாய	
ஸர்வபூதஹராய	20 அந்நிதாத்த்மனே	
	ப்ரஸாதாய	
ப்ரபவே	நீலலோஹிதாய	50
ப்ரவ்ருத்தயே		
நிவ்ருத்தயே		
நியதாய	பவித்ராய	
சாஸ்தாய	மஹதே	
த்ருவாய	நியமாய	
ஸ்மசநா வாஸினே	நியமாச்ரிதாய	
பகவதே	ஸர்வகர்மணே	

ஸ்வயம்பூதாய
ஆதயே
ஆதிகராய
நிதயே
ஸஹஸ்ராக்ஷாய

60

விசாலாக்ஷாய
ஸோமாய
நக்ஷத்ரஸாதகாய
சந்த்ராய
ஸூர்யாய
சனயே
கேதவே
க்ரஹாய
க்ரஹபதயே
வராய

70

ஆத்யே
அந்தாய
லயாய
கர்த்ரே
ம்ருகபாணாற்பணாய
அநகாய
மஹாதபஸே
கோரதபஸே
இதீநாய
தீநஸாதகாய

80

ஸம்வத்ஸரகராய
மந்த்ராய
ப்ரமாணாய
பரமாய
தபசே
யோகிநே

யோஜ்யாய
மஹாபீஜாய
மஹாரேதஸே
மஹாபலாய

90

ஸுவர்ணரேதஸே
ஸர்வக்ஞாய
ஸுபீஜாய
பீஜவாஹநாய
தசபாஹவே
அநிமிஷாய
நீலகண்டாய
உமாபதயே
விச்வரூபாய
ஸ்வயம்ச்ரேஷ்டாய

100

பலவீராய
பலாய
கணாய
கலைகர்த்ரே
கணபதயே
திக்வாஸஸே
காமாய
மந்த்ரவிதே
பரமாய
மந்த்ராய

110

ஸர்வபாவகராய

ஹராய
கமண்டலுதராய
தந்விநே
பாணஹஸ்தாய
கபாலவ்ருதே
சதகந்யசநிகட்கிநே

பட்டிஸிநே
ஆயுதிநே
மஹதே

120

ஸ்ருவஹஸ்தாய
ஸுருபாய
தேஜஸே
தேஜஸ்கராய
நிதயே

உஷ்ணீஷிணே
ஸுவக்தராய
உதக்ராய
விநதாய
தீர்க்காய
ஹரிகேசாய

130

ஸுதீர்த்தாய
க்ருஷ்ணாய
ஸ்ருகாலருபாய
ஸித்தார்த்தாய
முண்டாய
ஸர்வஸுபங்கராய
அஜாய
பஹுருபாய
கந்ததாரிணே
கபர்திநே
ஊர்த்வரேதஸே
ஊர்த்வலிங்காய
ஊர்த்வசாயிநே
நபஸ்தலாய
த்ரிஜடாய
சீரவாஸஸே
ருத்ராய

140

ஸேநாபதயே
விபவே

150

நக்தஞ்சராய
அஹஸ்சராய
திகமமந்யவே
ஸவர்ச்சஸாய
கஜக்நே

தைத்யக்நே
காலாய
லோகதாத்ரே
குணாகராய

ஸிம்ஹ ஸார்த்தால
ருபாய 160
வ்யாத்ர சர்மாம்பரா

வ்ருதாய

காலயோகிநே
மஹாநாதாய
ஸர்வகாமாய
சதுஸ்பதாய
நிசாசராய

ப்ரேதராஜாய
பூதசாரிணே
மஹேஸ்வராய

பஹுபூதாய
பஹுதராய
ஸ்வர்பாகவே

அமிதாய
கதயே

ந்ருத்யப்ரியாய
நித்யநர்த்தாய
நர்த்தகாய

ஸர்வலாலஸாய

170

கோராய		மஹா காயாய	
மஹா தபஸே	180	மஹாநகாய	210
தூராய		விஷ்வக்ஸேநாய	
நித்யாய		ஹரயே	
அநீஹாய		யக்ஞாய	
நிராலயாய		ஸம் யுக்பீடவாஹநாய	
ஸஹஸ்ர ஹஸ்தாய		தீக்ஷண தாபாய	
விஜயாய		ஹஸ்யச்வாய	
வ்யவஸாய		ஸஹாய	
அதந்த்ரிதாய		சந்தாகாலவிதே	
அயமர்ஷனாய		விஷ்ணுப்ரஸாதிதாய	
மர்ஷணத்தமநே	190	யக்ஞாய	220
யக்ஞக்ரீந		ஸமுத்தராய	
காமநாசகாய		படமா முகாய	
தக்ஷணாகாப ஹாரினே		ஹுதாசந ஸஹாய	
ஸுஸஹாய		பாசாந்தாத்தமநே	
மத்யமாய		ஹுதாசநாய	
தேஜோபஹாரினே		உக்ரதேஜஸே	
பலக்டீந		மஹாதேஜஸே	
முதிதாய		ஜநயாய	
அர்த்தாய		விஜயகாலவிதே	
அஜிதாய	200	ஜ்யோதிஷாமயாய	230
வராய		ஸம்ஸித்தயே	
கம்பீரகோஷாய		ஸர்வவிக்ரஹாய	
கம்பீராய		சிகிரீந	
கம்பீராய பலவாஹநாய		முண்டிநே	
ந்யக்ரோத ரூபாய		ஜடிகே	
ந்யக்ரோதவ்ருக்ஷ		ஜ்வாலிகே	
கர்ணஸ்திதயே			
விபவே		மூர்த்திஜாய	
ஸுதீக்ஷண தசநாய		மூர்த்தகாய	

யுதிசத்ரு விநாசநாய		
ஸாங்கயப்ரஸாதாய	240	
துர்வாஸஸே		270
ப்ரஜாவிநே		
தாளிநே		ஸர்வஸாது நிவேஷிதாய
கேளிநே		ப்ரஸ்கந்தநாய
காலகடங்கடாய		விபாகக்ஞாய
நக்ஷத்ரவிக்ரஹமதாய		அதுல்யாய
குணபுத்திரீயாய		யக்ஞபாகவிதே
அகமாய		ஸர்வவாஸாய
ப்ரஜாபதயே		ஸர்வசாரிணே
விச்வபாஹவே		துர்வாஸஸே
விபாகாய	250	வாஸவாய
ஸர்வதோமுகாய		அமராய
விமோசநாய		280
ஸுசரணாய		ஹைமாய
ஹிரண்யகவசோத்பவாய		ஹேமகராய
மேட்ரஜாய		யக்ஞாய
பஸ்சாரிணே		ஸர்வதாரிணே
மஹீசாரிஸ்துதாய		தரோத்தமாய
ஸாவதுர்யவிநோதிநே		லோஹிதாக்ஷாய
வ்யாளரூபாய	260	மஹாக்ஷாய
க்ருஹவாஸிநே		விஜயாக்ஷாய
க்ருஹமாலிநே		விசாரதாய
தாங்கவிதே		ஸங்க்ரஹாய
த்ரிதசாய		250
காலத்ருசே		நிக்ரஹாய
கர்மஸர்வபந்த		கர்த்ரே
விமோசநாய		ஸர்ப்பசீர நிவாஸநாய
அஸுரேந்த்ராணாம்		முக்யாய
பந்தநாய		அமுல்யாய
		தேஹாய
		காஹளயே
		ஸர்வகாமதாய

ஸர்வகால ப்ரஸாதாய
ஸுபலாய

300

பலரூபப்ருதே
ஸர்வகாமபராய
ஸர்வதாய
ஸர்வதோ முகாய
ஆகாச நிர்விருபாய
நிபாதாய

அவசாய
ககாய
ரௌத்ரரூபாய
அப்சவே

ஆதித்யாய
பஹுர்ச்சமயே
ஸுவர்ச்சஸாய
வஸுவேகாய
மஹாவேகாய
மகோவேகாய
நிசாசராய
ஸர்வவாஸிநே
ச்ரியாவாஸிநே
உபதேசகராய
ஹராய
முநயே
ஆத்மநே
ஸபக்ஷாய
நிராலோகாய
ஸஹஸ்ரதாய
பக்ஷிணே
பக்ஷரூபாய
அதிதிப்தாய
விசாமபதயே

310

203

330

உக்மாதாய
மதநாய
காமாய
அச்வத்தாய
அர்த்தகராய
யசஸே
வாமதேவாய
வாமாய
ப்ராக் தக்ஷிண

உதங்முகாய
ஸித்தயோகிநே 340

மஹர்ஷயே
ஸித்தார்த்தாய
ஸித்தஸாதகாய
பிக்ஷுவே
பக்ஷரூபாய
விடணாய
ம்ருதவே
அவ்யயாய
மஹாஸேநாய
விசாகாய

350

ஷஷ்டிபாகாய
காலம் பதயே
வஜ்ரஹஸ்தாய
விஸ்கம்பிணே
சமுஸ்தம்பநாய
வ்ருத்தா வ்ருத்தகராய
தாலாய
மதவே

மதுரலோசநாய
வாசஸ்பத்யாய
வாஜஸமாய

360

நித்யமாச்ரித பூஜிதாய

ப்ரஹ்மசாரிணே
 லோகசாரிணே
 ஸர்வசாரிணே
 விசாரவிதே
 ஈசானாய
 ஈசுவராய
 காலாய
 நிசாசாரிணே

370

பிநாகப்ருதே
 நிசாசாரிணே
 நிமித்தஸ்தாய
 நந்திநே
 நந்திகராய
 ஹரயே
 நந்திஸ்வரஸுநந்திநே
 நந்தநாய
 நந்திவர்தநாய
 பசுஹாரிணே
 நிஹந்த்ரே
 காலாப்ரஹ்ம
 பிதாமஹாய

380

சதுர்முகாய
 பஹாலிங்காய
 சாருலிங்காய
 லிங்காத்யக்ஷாய
 ஸுராத்யக்ஷாய
 யோகாத்யக்ஷாய
 யுகாவஹாய
 பீஜாத்யக்ஷாய

390

பீஜகர்த்ரே
 அத்யாத்மாநுக்தாய
 டலாய

இதிஹாஸாய
 ஸங்கல்பாய
 ஸௌதமாய
 நிசாகராய
 தப்பாயு
 அதிப்பாய
 வைதம்பாய

400

அவய்யாய
 வசகராய
 சலயே
 லோககர்த்ரே
 பசுபதயே
 மஹாகர்த்ரே
 அக்ஷராய
 பரமாய
 ப்ரஹ்மணே
 பல்வதே

410.

சக்தாய
 நீதிஹ்யநீதி
 ஸுத்தாத்மனே
 ஸுததாய
 மான்யாய
 கதாகதாய
 பஹுப்ரஸாதாய
 ஸுஸ்வப்பாய
 தப்பபூப
 அமித்ரஜிதே

420

வேதகராய
 மந்தரகராய
 விதுஷே
 ஸமர மர்தநாய

மஹாமோக நிவாஸிநே
மஹாகோராய
வசீகராய
அக்நிஜ்வாலாய
மஹாஜ்வாலாய
அதிதூம்ராய 430

ஹுதாய
ஹவிஷே
ந்ருஷ்ணாய
சங்கராய
நித்யவர்ச்சஸ்விநே
தூமகேதனாய
நீலாய
அங்கலுப்தாய
சோபநாய
நிரவக்ரஹாய 440

ஸவஸ்திதாய
ஸ்வஸ்திபாகாய
பாகிநே
பாககராய
லகுவே
உதஸங்காய
மஹாங்காய
மஹாகர்ப்ப பராயனாய
க்ருஷ்ணவர்ணாய
ஸுவர்ணாய 450
ஸர்வதேஹிநாமிக்தரி
யாய

மஹாபாதாய
மஹாஹஸ்தாய
மஹாகாசாய

மஹாயசஸே
மஹாமூர்த்தயே
மஹாமாத்ராய
மஹானேத்ராய
நிசாலயாய
மஹாந்தகாய 460

மஹாகர்ணாய
மஹோஷ்டாய
மஹாஹநவே
மஹாநாசாய
மஹாகம்பவே
மஹாக்ரீவாய
ஸம்ஸாநபாஜே
மஹாவக்ஷஸே
மஹோரஸ்காய
அந்த்ராத்மநே 470

ம்ருகாலயாய
லம்பநாய
லம்பிதோஷ்டாய
மஹாமாயாய
பயோநிதயே
மஹாதந்தாய
மஹா தம்ஷ்ட்ராய
மஹாஜிஹ்வாய
மஹா முகாய
மஹாநகாய 480
மஹாரோப்ணே
மஹாகேசாய
மஹாஜடாய
ப்ரஸந்காய
ப்ரஸாதாய

ப்ரத்யயாய
கிரிஸாதநாய
ஸ்டேஹநாய
அஸ்டேஹநாய
அஜிதாய

490

பாவாய
புஷ்கராய
ஸ்தபதயே
ஸ்திராய

520

மஹாமுநயே
வ்ருக்ஷாகராய
வ்ருக்ஷேகதவே
அநலாய
வாயுவாஹநாய
குண்டலினே
மேருதாமனே
தேவாதிபதயே
அத்வசீர்ஷாய
ஸாமாந்யாய

500

த்வாதசாஸ்த்ராஸநாய
ஆத்யா
யக்ஞாய
யக்ஞஸமாஹிதாய
நக்தாய
கலயே
காலாய
மகாராய
காலபூஜிதாய
ஸகனூய

530

ருக்ஸஹஸ்ராமிதேக்ஷனூய
யஜு:பாதபூஜாய
குஹ்யாய
ப்ரகாசாய
ஜங்கமாய
அமோகார்த்தாய
ப்ரஸாதாய
அபிகம்யாய
ஸுதர்சநாய
உபகாராய

510

கணகாராய
பூதவாஹநஸாரதயே
பஸ்மஸாயினே
பஸ்மகோப்தரே
பஸ்மபூதாய
தரவே
சனூப
லோகபாலாய
மஹாத்மனே
ஸர்வபூஜிதாய

540

ப்ரியாய
ஸர்வஸ்மை
கனகாய
காஞ்சகச்சவயே
நாபேயே
நந்திகராய

சக்லாய
த்ரிசுக்லஸம்பந்நாய
ஸுசயே
பூதநிஷேவிதாய
ஆச்ரமஸ்தாய
க்ரியாவஸ்தாய
விச்வகர்மணே

மதயே
வராய
விசாலசாகாய

550

தாம்ரோஷ்டாய
அம்புஜாலாய
ஸுநிசரலாய
கபிலாய
கபிசாய
ஸுக்லாய

ஆயுஷே
பரஸ்மை
அபராய
கந்தர்வாய

560

அதிதயே
தார்ஷ்பாய
ஸுவிக்குயாய
ஸுசாரதாய
பரத்வதாயயுதாய
தேவாய
அநுகாரினே
ஸுபாந்தவாய
தும்பவீனாய
மஹாக்ரோதாய

570

ஊர்த்வரேதஸே
ஜலேசயாய
உக்ராய
வம்சகராய
வம்சநாதாய
அநிந்திதாய
ஸர்வாங்கநாப:
மாயாவிநே

ஸுஹ்ருதாய
அநிலாய

580

அகலாய
பந்தநாய
பந்தகர்த்ரே
ஸுபந்தந விமோசகாய
ஸயக்ஞாரயே
ஸகாமாரயே
மஹாதம்ஷ்டராய
மஹாயுதாய
பஹுதா நிந்திதாய
ஸர்வசங்கராய

590

சந்தர்சேகராய
அமரேசாய
மஹாதேவாய
வித்வதேவாய
ஸுராரிக்நே

அஹிப்புத்யாய
அநிலாபாய
சேகிதானாய
ஹவிஷே
அஜைகபாதே

600

காபாலிகே
த்ருசங்கவே
அஜிதாய
சிவாய
தந்வந்த்ரயே
தாமகேதவே
ஸகந்தாய
வைச்ரவனாய

தாத்தே
சக்ராய

610

குருபூதாய
குணௌஷதாய

640

விஷ்ணவே
மித்ராய
த்வஷ்ட்ரே
த்ருவாய
தராய

ப்ரபாவாய
ஸர்வகாய
வாயவே
அர்யம்ணே
ஸவித்ரே

620

ஸர்வாசயாய
கர்ப்பசாரிணே
ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாம்
பதயே

தேவதேவாய
ஸுகாஸக்தாய
ஸதஸக் ஸர்வ ரத்னவிதே
கைலாசகிரிவாஸிநே
ஹிமவத்திரிஸமாச்ரயாய
கூலஹாரிணே
கூலகர்த்தே

650

ரவயே.
உஷங்கவே
விதாத்தே
மாந்தாத்தே
பூதபாவநாய
விபவே
வர்ணவிபாஸிநே

ஸர்வகாம குணாவஹாய
பத்மநாபாய
மஹாகர்ப்பாய
சந்த்ரவக்த்ராய

630

பஹுவித்யாய
பஹுப்ரதாய
வணிஜாய
வர்தகிநே
வ்ருக்ஷாய
வகுளாய

சந்தநச்சதாய
ஸாரக்ரீவாய
மஹாஜத்ரவே

அலோலாய
மஹௌஷதாய
ஸித்தார்த்தகாரிணே
ஸித்தார்த்தாய
சந்தோ வ்யாகரணோத்

660

அநலாய
பலவதே
உபசாந்தாய
புராணாய

புண்யசஞ்சுரிணே
குருகர்த்தே
குருவாஸிநே

ஸிம்ஹநாதாய
ஸிம்ஹதம்ஷ்ட்ராய
ஸிம்ஹகாய
ஸிம்ஹவாஹநாய

தராய

ப்ரபவாத்மனே
ஜகத்கலாய
காலாய
லோஹஹிதாய
தரவே

ஸாரங்காய
நவசக்ரங்காய
கேதுமாலினே
ஸுபாவநாய

பூதாலயாய
பூதபதயே

அஹோராத்ர மநிந்தி
தாய 680

வாஹித்ரே
ஸர்வபூதாநாம் நிலயாய
விபவே

பவாய
அமோகாய
ஸம்யதாய

அச்வாய
போஜநாய
ப்ராணதாரணய

த்ருதிமதே
மதிமதே

தக்ஷாய
ஸத்க்ருதாய
யுகாதிபாய
கோடாலினே
கோபதயே

க்ராமாய
கோசர்ம வஸநாய

670 ஹரயே
ஹிரண்ய பாஹவே 700
குஹாபால ப்ரவேசகாய
ப்ரக்ருஷ்டாரயே
மஹாஹர்ஷாய

ஜிதகாமாய
ஜிதேந்த்ரியாய
கங்காதராய
ஸுவாஸாய

தபஸ்ஸக்தாய
ரதயே
நராய

710

மஹாநீதாய
மஹாந்ருத்யாய
அப்ஸரோ கண ஸேவிதாய
மஹாகேதவே
மஹாதாதவே
நைகஸாநுசராய
சலாய

ஆவேதநீயாய
ஆவேசாய
ஸர்வகந்த

690 ஸுகாவஹாய 720

தாரணய
வாதாய
பரீதிபதி கேசராய
ஸம்யோகாய
வர்த்தநாய
வ்ருத்தாய
அதிவ்ருத்தாய
குணதிகாய

நித்யாய ஆத்மநே	730	ரத்னபூதாய ரக்தாங்காய மஹார்ணவ நிபாகவிதே மூலாய விசாலாய அம்ருதாய வ்யக்தா வ்யக்தாய தபாநிதயே ஆரோஹணய அதிரோஹாய	770
ஸஹாயாய தேவாஸுரபதயே பத்யே யுக்தாய யுக்தபாஹவே தேவாய திவிஸுபர்வணய ஆஷாடாய ஸுஷாடாய த்ருவாய.	740	ஸீலதாரினே மஹாயசஸே ஸேநாகல்பாய மஹாகல்பாய யோகாய யோககராய ஹரயே யுகரூபாய மஹாரூபாய மஹாநாக ஹநாய	780
ஹரிணய ஹாராய வபுஷே ஆவர்த்த மாநாய வஸுத்ரேஷ்டாய மஹாபதாய சிரோஹாரினே விபர்ணய ஸர்வலக்ஷண லக்ஷிதாய அக்ஷயாய	750	வதாய ந்யாய நிர்வாபணய பாதாய பண்டிதாய அசுலோபமாய பஹுமாலாய, மஹாமாலாய சக்நே ஹரிஸுலோசநாய விஸ்தாராய	790
ரதயோகினே ஸர்வயோகி மகா பலாய ஸமாந்நாயாய அஸமாந்நாயாய தீர்த்ததேவாய மஹாரதாய நிரஜ்ஜீவணய மந்த்ராய ஸுபாக்ஷாய வடுகர்க்காய	760	லவணய கூபாய	

தீரியுகாய
ஸபலோதயாய
தீரிலோசனாய
விஷண்னாங்காய
மணிலித்தஜடாதராய
பிந்தவே
விஸர்கஸுமுகாய
ஸரஸர்வாயுதாய 800

ஸஹாய
நிலேதநாய
ஸுகாஜாதாய
ஸுகந்தராய
மஹாதநுஷே
கந்தபாலினே

பகவதே
ஸர்வகர்மண முத்தானாய
மந்தானாய
பஹுளாய 810

வாயுவே
ஸகலாய
ஸர்வலோசகாய
தலாய
தாலாய
கரஸ்தாலினே
ஊர்த்வ ஸம்ஹநாய

மஹதே
சதராய
ஸுச்சத்ராய 820

விக்யாதாய
லோகாய
ஸர்வாச்ராய

க்ரமாய
முண்டாய
வீருபாய
விக்ருதாய
தண்டினே
குண்டினே
விசுர்வாணாய 830

ஹர்யக்ஷாய
ககுபாய
வஜ்ரிணே
ஸத ஜிஹ்வாய
ஸஹஸ்ர பாதே
ஸஹஸ்ரமூர்த்தனே
தேவேந்த்ர ஸர்வதேவ
மயாய

குரவே
ஸஹஸ்ர பாலுவே
ஸர்வாங்காய 840

சரணாய
ஸர்வலோக க்ருதே
பவித்ராய
த்ரிக்ருதே
மந்த்ராய
கனிஷ்டாய
க்ருஷ்ண பிங்களாய
ப்ரஹ்மதண்ட விநிர்
மாத்திரே

ஸதகநீபாச சக்திமதே
பத்மகர்ப்பாய 850

மஹாகர்ப்பாய
ப்ரஹ்மகர்ப்பாய
ஜலோத்பவாய
கபஸ்தயே

ப்ரஹ்மக்ருதே
ப்ரஹ்மணே
ப்ரஹ்மவிதே
ப்ரஹ்மனூய
கதயே
அநந்த ரூபாய

860

தமநாய
சத்ருக்கே
ச்வேதபிங்களாய
ப்ரீதாத்த்மனே
பரமாத்த்மனே
ப்ரயதாத்த்மனே

890

நைகாத்த்மனே
திக்மதேஜஸே
ஸ்வயம்புவே
ஊர்த்வ காத்த்மனே
பசுபதயே
வாதரம்ஹஸே
மனோஜவாய
சந்தநிகே
பத்மநாளர க்ராய
ஸுரயுத்தரனூய

870

ப்ரதாநத்ருதே
சர்வபார்ச்வ முகாய
த்ர்யக்ஷாய
தர்மஸாதாரனூய
வராய
சராசராத்த்மனே
ஸூக்ஷ்மாத்த்மனே
அம்ருதாய
கோவ்ருஷேச்வராய
ஸப்தர்ஷயே

900

நராய
கர்ணிகார மஹா
ரக்விணே
நீலமௌலயே
பிநாகப்ருதே
உமாபதயே
உமாகாந்தாய
ஜாஹ்நவீப்ருதே
உமாதவாய
வராய
வரார்ஹாய

880

வஸவே
ஆதித்யாய
விவஸ்வதே
ஸவித்ரே
அம்ருதாய
வ்யாஸாய
ஸர்காய
ஸுஸம்க்ஷுபாய
விஸ்தராய
பர்யாய

910

வரதாய
வரேண்யாய
ஸுமஹாஸ்வநாய
மஹாப்ரஸாதாய

நராய
ருதவே
ஸம்வத்ஸராய
மாஸாய
பக்ஷாய

ஸங்க்யாஸ மாபநாய
 கலா: காஷ்டாலவமாத்திரா
 முஹூர்தாஹ
 கூபாக்ஷுணய
 விச்வக்ஷேத்ராய
 ப்ராபீஜாய
 லிங்கமாத்யஸ்து
 நிர்கமாய 920

தேவர்ஷயே
 தேவாஸுர வரப்ரதாய
 தேவாஸுரேஸ்வராய
 விச்வஸ்மை
 தேவாஸுர மஹேச்வராய
 ஸர்வதேவமயாய
 அசிந்த்யாய
 தேவாத்மனே

ஸதஸத் வ்யக்தாய
 அவ்யக்தாய
 பித்ருமாத்ரே
 பிதாமஹாய
 ஸ்வர்கத்வாராய
 ப்ரஜாத்வாராய
 மோக்ஷத்வாராய
 த்ரிவிஷ்டபாய
 நிர்வாணாய
 ஹ்லாதநாய 930

ஆத்மஸய
 உத்பிதே
 த்ரிவிக்ரமாய
 வைத்யாய
 விரஜாய
 நீரஜாய
 அம்ராய
 ஈட்யாய
 ஹஸ்தீச்வராய
 வயாக்ராய 960

ப்ரஹ்மலோகாய
 பராகதயே
 தேவாஸுர விநிர்மாத்ரே
 தேவாஸுர பராயணாய
 தேவாஸுர குரவே
 வேதாய
 தேவாஸுர நமஸ்க்ருதாய
 தேவாஸுரமஹாமாத்ராய
 தேவாஸுர கணாச்ரயாய
 தேவாஸுர கணாத்
 யக்ஷாய 940

தேவஸிம்ஹாய
 நராஷபாய
 விபுதாய
 அக்ரவராய
 ஸக்ஷ்மாய
 ஸர்வதேவாய
 தபோமயாய
 ஸுயுக்தாய
 ஸோபநாய
 வஜ்ரிணே

970

தேவாஸுரகணாக்ரண்யை
 தேவாதிதேவாய

ப்ராஸாநாம் ப்ரபவாய
 அவ்யயாய
 குஹாகாந்தாய

நிஜாய	ஸ்தாவராணாம் பதயே	
ஸர்காய	நியமேந்த்ரியாய	
பவித்ராய	வர்த்தகநாய	
ஸர்வபாவநாய	ஸித்தார்த்தாய	
ச்ருங்கிணே	ஸித்தபூதார்த்தாய	
ச்ருங்கப்ரியாய	அசிந்த்யாய	
பப்ரவே	980 ஸத்யவ்ரதாய	
	ஸுசயே	
ராஜராஜாய	வ், தாதிபாய	
நிராமயாய	பரஸ்மை	1000
அபிராமாய		
ஸுரகணாய	ப்ரஹ்மணே	
விராமாய	பக்தாநுக்ரஹு காரகாய	
ஸர்வஸாதகாய	விமுக்தாய	
லலாடாக்ஷாய	முக்ததேஜஸே	
விச்வதேவாய	ஸ்ரீமதே	
ஹரிணாய	ஸ்ரீவர்த்தநாய	
ப்ரஹ்மவர்சஸாய	990 ஜகதே	
	ஸ்ரீசாம்ப ஸதாசிவாய	1008

அட்ட வீரட்டங்கள்

‘பூமன் சிரங் கண்டி, அந்தகன் கோவல், புரம் அதிகை
மாமன் பறியல், சலந்தரன் விற்குடி, மா வழுலூர்
காமன் குறுக்கை, யமன் கடலூர் இந்தக் காசினியில்
தேமன்னு கொன்றையுஞ் தங்கனும் சூழ்தன் சேவகமே.

1. திக்கண்டியூர் — பிரமன் சிரங் கொய்தது
2. திருக்கோவலூர் — அந்தகாசுரனை சங்கரித்தது
3. திருஅதிகை — திரிபுரத்தை எரித்தது.
4. திருப்பறியலூர் — தக்கன் சிரங் கொய்தது
5. திருவிற்குடி — சலந்தராசுரனைச் சங்கரித்தது
6. வழுலூர் — கஜஸம்ஹாரம் செய்த மூர்த்தி
7. திருக்குறுக்கை — காமனை எரித்தது
8. திருக்கடலூர் — யமனை உதைத்தது

ஸ்ரீ சந்திர சேகராஷ்டகம் : II

சந்திர சேகர சந்திர சேகர சந்திர சேகர பாஹி மாம் |
சந்திர சேகர சந்திர சேகர சந்திர சேகர ரக்ஷ மாம் || (1)

ரத்ன ஸானுஸ ராஸனம் ரஜதாத்ரி ஸ்ருங்க நிகேதனம்
விரிஞ்ஜினீக்ருத ப்ரந்நகேச்வர மச்யுதாமல ஸாயகம் |
க்ஷிப்ர தக்த புரத்ரயம் த்ரிதி வாலயை ரபி வந்திதம்
சந்திர சேகர மாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (2)

பஞ்ச பாதப புஷ்ப கந்தி பதாம் புஜத்வய சோபிதம்
பால லோசன ஜாதபர்வத தக்த மன்மத விக்ரஹம் |
பஸ்மதிக்கத களேபரம் பவநாசனம் பவமவ்யயம்
சந்திர சேக ரமாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (3)

மத்த வாரண முக்ய சர்மக்ரு தோத்தரீய மனோஹரம்.
பங்க ஜாஸன பத்மலோசன பூஜிதாங்க்ரி ஸ ரோருஹம் !
தேவஸிந்து தரங்கஸீகர விக்த ஸுப்ர ஜடாதரம்
சந்திர சேகர மாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (4)

யக்ஷராஜஸ கம்பகாக்ஷி ஹரம்புஜங்க விபூஷணம்
சைல ராஜஸுதா பரிஷ்க்ருத சாருவாம களேபரம் |
க்ஷவேட நீலகளம் பரஸ்வத தாரிணம் ம்ருக தாரிணம்
சந்திர சேகர மாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (5)

குண்டலீக்ருத குண்டலீச்வர குண்டலம் வ்ருஷ வாஹனம்
நாரதாதி முனிச்வரஸ்துத வைபவம் புவனேச்வரம்
அந்தகாந்தக மாச்ரிதாமர பாதபம் ஸம நாந்தகம்
சந்திர சேகர மாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (6)

பேஷஜம் பவரோகிணம் கிலாபதாமப ஹாரிணம்
தக்ஷபக்ரு விநாசனம் த்ரிகுணத்மகம் த்ரிவிலோசனம் |
புத்திமுக்தி பலபுரதம் ஸக லாக ஸங்க நிபர்ஹனம்
சந்திர சேகர மாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (7)

பக்த வத்ஸல மாச்ரிதம் நிதி ம ஸூயம் ஹரிதம்பரம்
ஸர்வபூத பதம் பரா த்பர மப்ரமேய மனுத்தமம் |
ஸோம வாரிநபூ ஹுதாஸன ஸோமபா நில சாக்ருதம்
சந்த்ர சேகர மாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (8)

விச்வஸ்ருஷ்டி விதாயினம் புனரேவ பாலன தத்பரம்
ஸம்ஹரந்த மபிப்ரபஞ்ச மசேஷ லோக நிவாஸினம் |
கீரீட யந்த மஹர்நிசம் கணநாதயூத ஸமன்விதம்
சந்த்ர சேகர மாச்ரயே மம கிம் கரிஷ்யதி வை யம : || (9)

ம்ருத்யுபீத ம்ருகண்டுஸுனு க்ருதஸ்தவம் சிவ ஸன்னிதௌ
யத்ர குத்ர சய : படேந் நஹி தஸ்ய ம்ருத்யுபயம் பவேத் |
பூர்ணமாயுர ரோகதா மகிலார்த்த ஸம்பத மாதராச்
சந்த்ர சேகர ஏவ தஸ்ய ததாதி முக்திம யத்னத : || (10)

அட்ட மூர்த்தங்கள்

1. வீணாதர தக்ஷிணமூர்த்தி	5. கால ஸம்ஹாரர்
2. சந்திர சேகரர்	6. பிஷாடனர்
3. திரிபுராந்தகர்	7. கல்யாண சுந்திரர்
4. கஜஸம்ஹாரர்	8. சோமஸ்கந்தர்

சைவ சமயக்குரவர்கள்—நால்வர் :—

திருஞானசம்பந்தர் 1

திருநாவுக்கரசர் 2

நம்பி ஆரூர் (சுந்திரமூர்த்தி நாயனார்) 3

மணிவாசகர் 4

திருமூலர் அருளியது திருமந்திரம். இது தேவார
காலத்துக்கு முற்பட்டது. சமயக்குரவர்கள் பாடியவையே
தேவாரம். மணிவாசகர் அருளியது 'திருவாசகம்' எனப்
படுகிறது.

ஸ்ரீ கும்பேச்வர ஸ்தோத்ரம்

நமோ நம : காரண காரணய

ஸ்ரீமத் ஸுதா கும்பக விக்ரஹாய |

கல்யாண ஸாந்த்ராய குணாகராய

ஸ்ரீ கும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(1)

பீமாய பீமாதிறராய சம்பவே

நாகாய ஸாந்தாய மனோஹராய |

மஹா ஜடாஜடதராய பூதயே

ஸ்ரீ கும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(2)

ஸர்வாகமாம்நாய ஸரீரதாரிணே

ஸோமார்க்க நேத்ராய மனோஹர்வராய |

யக்ஞாய யக்ஞேஸ்வர பூஜிதாய

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(3)

காத்யாயனீ காமித தாயகாய

துர்க்கார்த்த தேஹாய க்ருதாகமாய

காலாய காலேச்வர பூஜிதாய

ஸ்ரீ கும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(4)

விபூதிதானேக சரீரதாரிணே

கல்பாய கல்பாந்தகராய ஸம்பவே |

விச்வாய வைஸ்வாநர லோசனாய

ஸ்ரீ கும்பலிங்காய நம : சிவாய

(5)

மாயாப்ரபஞ்சாய மனோஹராய

மாயாகடேசாய மஹாதி ஹாரிணே

மாயாப்ரபஞ்சைக நிதான மூர்த்தயே

ஸ்ரீ கும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(6)

போகீந்த்ர ஸம்பூஜித விக்ரஹாய

போகீந்த்ர பூஷாய பவாந்தகாய |

ஸ்ரீபாரதீ சங்கர பூஜிதாய

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(7)

தாம்ராய சாமீகர பூஷிதாய

ஸ்ரீஸோம கோடிரவி பூஷிதாய |

ஸமஸ்த ஸதேஷத்ர கலா வராய

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(8)

ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதித்வம்ஸன காரணய

ஸ்ரீ ஸ்ருஷ்டி பீஜாங்க மஹேஸ்வராய

ஸச்சாஸ்த்ர வேதாந்த களேபராய

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(9)

ஷட்வர்க ஸம்பேதன தீக்ஷிதாய

ஷடான ஞாதித்ய பலப்ரதாய

ஸமஸ்த மந்த்ரார்த்த நிதான ரூபினே

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய

(10)

கும்போத்பவப்ரமுக பூஜித விக்ரஹாய

வீராய வீராந்தகராய மாயிநே |

பக்தேஷ்டதான நிபுணய பவாப்தி போத்ரே

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய

(11)

மூலாய மூலாகம பூஜிதாய

பாதாள மூலாய நிதீச்வராய |

நித்யாய ஸித்தேச்வர பூஜிதாய

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(12)

ஸமஸ்த கல்யாண வரப்ரதாய

ஸமஸ்த கல்யாண நிதான மூர்த்தயே |

ஸ்ரீமங்களாம்பார்ச்சித பாத பத்மிநே

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(13)

லக்ஷ்மிபேசாய க்ரஹார்ச்சிதாயா

ஸ்ரீகாமதேநு ஸுரஸங்க ஸுபூஜிதாய |

பஞ்சானநாய பரமார்த்த நிதர்சகாய

ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய ||

(14)

தீர்த்தாதி நாதாய பலப்ரதாய
பலஸ்வரூபாய பலாங்கதாரிணே |
ஸ்ரீமந்த்ர பீடேச்வரி வல்லபாய
ஸ்ரீகும்பலிங்காய நம : சிவாய || (15)

காருண்ய நிதயே துப்யம் கல்யாண குணஸிந்தவே |
சூலிநே மாலிநே துப்யம் நமஸ்தேவிச்வமூர்த்தயே || (16)

அகோராய நமஸ்துப்யம் வாம தேவாய தே நம : |
ஸத்யோ ஜாதாய நீலாய லோஹிதாக்ஷாய தே நம : || (17)

சந்த்ரகண்டாய சாந்தாய கால காலாந்தகாயச |
ருத்ராய நிலகண்டாய நமோ ம்ருத்யுஞ் ஜயாய ச || (18)

சிபிவிஷ்டாய காலாய காலதண்டாய தே நம : |
ஸ்ரீமதே வேதநிதயே வேத வேத்யாயதே நம : || (19)

வைத்யாய வஸுநாதாய வரிஷ்டாய நமோ நம : |
ஸர்வாய சாகிணே துப்யம் மதனாங்க விபேதிநே || (20)

சந்த்ர சூடாய சண்டாய நமஸ்தே கண்டிதாரயே |
ஹரிகேசாய தேவாய புஷ்டானாம் பதயே நம : || (21)

பசுநாம்பதயே துப்யம் வருஷபாக்ஷய தே நம : |
வ்ருஷ வாஹாய விஷவே புண்யகாலாய தே நம : || (22)

கார்ய காரண ரூபாய பேத பேத்யாய தே நம :
புரத : ப்ருஷ்டதஸ் சைவ பார்ஸ்வதஸ்தே நமோ நம :
பூயோ பூயோ நமஸ்துப்யம் பூயோ பூயோ நமோ நம : (23)

[பவிஷ்யோத்தர : புரணத்தில் பிரம்ம தேவனால் செய்யப்பட்ட
கும்பேச்வர ஸ்தோத்திரம்]

ஸ்ரீ சதாசிவ ப்ரும்மேந்திரர் செய்த

மஹா பாபங்களையும் போக்கும் சிவ ஸ்துதி

ஆசா வசாதஷ்ட திகந்தராளே தேசாந்தர ப்ராந்த மசாந்த புத்திம்

ஆகாரமாத்ரா தவனீ ஸுரம்மாம் அக்ருத்ய க்ருத்யம்
சிவபாஹி சம்போ ! 1

ஸம்ஸாரமாயா ஜலதி ப்ரவாஹ ஸம்மக்ஷ முத்ப்ராந்தம்
அசாந்த புத்திம்

த்வந் பாத ஸேவா விமுகம் ஸகாமம் ஸுதர்ஜனம் மாம்
சிவபாஹி சம்போ ! 2

இஷ்டாந்ருதம் ப்ரஷ்ட மநிஷ்ட தர்மம் நஷ்டாத்மபோதம்
நயலேசஹினம்

க்ஷ்டாரி ஷ்டவர்க்க நிபீடிதாங்கம் துஷ்டோத்தமம் மாம்
சிவபாஹி சம்போ. 3

மாம்ஸாஸ்தி மஜ்ஜா மல முத்ர பாத்ர காத்ராபிமனோஜ்
ஜிதக்ருத்ய ஜாலம்

மத் பாவனம் மன்மத பீடிதாங்கம் மாயாமயம் மாம்
சிவபாஹி சம்போ. 4

வேதாகமாப்யாஸ ரஸாந ிக்கும் பாதார விந்தம்
தவ நார்ச்சயந்தம்

வேதோக்த கர்மாணி விலோபயந்தம் வேதாக்ருதே மாம்
சிவபாஹி சம்போ 5

அந்யாய்ய வித்தார்ஜன ஸக்த சித்தம் அந்யாஸு
நாரீஷ வனுராக வந்தம்

அந்யாந்ந போக்தார மசுத்த தேஹம் ஆசார ஹீநம்
சிவபாஹி சம்போ. 6

புராத்த தாபத்ரய தப்ததேஹம் பராம் கதிம் கந்துமுபாய
வர்ஜம்

பராவ மாநைக பராத்மபோதம் நராதமம் மாம்
சிவபாஹி சம்போ. 7

பிதா யதா ரக்ஷதி புத்ர மீச ஜகத்பிதா த்வம்
ஜகதஸ் ஸஹாய !

க்ருதாபராதம் தவ ஸர்வ கார்யே க்ருபாநிதே மாம்
சிவபாஹி சம்போ. 8

திருவிசை நல்லூர் ஸ்ரீதர அய்யாவாள் இயற்றிய

ஆர்த்திஹர ஸ்தோத்திரம்

(இது எல்லா விதமான கஷ்டங்களையும் விலக்கக்கூடியது)

ஸ்ரீசம்போ ! மயி கருணாசி சீராம

தீருஷ்டம் திகன் ஸுதாவ்ருஷ்டம் !

ஸந்தாபமபாகுரு மே மந்தா பரமேச !

தவதயாயா : ஸ்யாம் ||

1

சம்போ ! கருணையினால் குளிர்ந்த உனது பார்வையை
எனக்கு அளித்து அமிர்த மழை பெய்து மூன்றுவித
தாபத்தையும் போக்க வேண்டும். பரமேச்வரா ! உமது
தயவை நான் அறிந்தவனாக ஆவேன்.

அவஸீதாமி யதார்த்தியிரனு குணமித

மோகஸோம் ஹஸாம் கனுமே |

தவ ஸந்நவஸீதாமி யதந்தச சாஸன !

ந தத்தவாதுகுணம் ||

2

பாபியாகி எனக்கு துக்கங்களை அனுபவிப்பது தகுந்ததே
ஆயினும் யமனை சிகழ்த்தவனே! உமது பக்தனாக இருந்து
கொண்டு நான் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பது தங்களுடைய
மஹிமைக்கு உகந்ததல்லவே !

தேவ ஸ்மரந்தி தவயே தேஷாம்

ஸ்மரதோ஽பி நார்த்திரிதி கீர்த்திம் |

கயையனி சிவ ! பாஹிதி கீரந்தன்

ஸீதாம் யஹம் கிருசிதமிதம் ||

3

உம்மை நினைக்கின்றவரை (நினைப்பவர்களுக்குக்கூட)
கஷ்டம் ஏற்படாது என்ற கீர்த்தியை உடைய தேவா !
ஹே ! பரமசிவா ! என்னைக் காப்பாற்றும் என்று நான்
கதறிக் கொண்டிருந்தபோதிலும் கஷ்டத்தையே அடை
கிறேன். இது உனக்குப் பொருந்துமா ?

ஆதிச்யாகக்ருதௌ மாமந்தர்யாமிந்நஸா வகாதமேதி
ஆர்த்திஷு மஜ்ஜயஸே மாம் கிம்ப்ருயாம் க்ருபைக
பாத்ரமஹம் || 4

எனது உள்ளேயிருந்து தூண்டுபவனே ! என்னை பாபம்
செய்யும்படி தூண்டிவிட்டு 'இவன் பாபம் செய்தவன்'
என்று என்னை துக்கங்களில் மூழ்கும்படி செய்கிறீர். நீயே
இப்படிச் செய்தால் உனது கிருபாகடாஷத்திக்கு
பாத்திரனாகிய நான் என்ன சொல்வது ?

மந்தாக்ரணீரஹம் தவ மஸி கருணாம்
கடயிதும் விபோ ! நாலம் !
ஆக்ர ஷ்ரும் தாந்து பலாதல மிஹ
மத்தைன்ய மிதி ஸ மாச்வஸிமி || 5

தவம் ஸர்வஜ் ஜோஹம் புனரஜ்ஜோ நீ
சோ ஹம்ஸ்வரஸ்த் வமஸி |
தவம் மஸி தோஷான் கணயஸி
கிம் கதயே துதிதி கிம் தயா நத்வாம் || 6

நீ எல்லாம் அறிந்தவன் நானோ முடன். நீ ஈச்வரன்;
நான் சக்தியற்றவன் இவ்விதமாக இருக்கும்போது என்
னிடத்து தோஷத்தை கவனிக்கிறாயே ! தயவானது உன்னை
பிடிக்காது போனால் நான் என்ன சொல்வேன்.

ஆச்ரிதமார்த்ததரம் மாமுபேக்ஷஸே
கிமிதி சிவ ! நகிம் தயஸே
ச்ரிதகோப்தா தீனூர்த்தி ஹ்ருதிதி கஜு
சம்ஸந்தி ஜகதி ஸந்தஸ்த் வாம் ! !

பரமசிவ ! சரணமடைந்தவனும் மிகவும் பீடையை
அடைந்தவனுமாகிய என்னை ஏன் உதாசினம் செய்கிறாய்.
'சரணமடைந்தவர்களை ரக்ஷிப்பவன்' கஷ்டமடைந்தவர்
களின் கஷ்டத்தை நீக்குபவன் என்று ஸாதுக்கள் உன்னை
வர்ணிக்கின்றனரே.

ப்ரஹ்மரஹரேதி வாதீ பணிதமதாக்ய

இதி பாவிதோ பவதா

சிவ! பாஹ்நி வதோ஽ஹம் ச்ரிதோ

நகிம் த்வாம் கதம் ந பாலயஸ்தே ||

ப்ரஹ்ம. ஆஹ்ம என்று சொல்பவன்கூட நமது நாமாவைக் கூறினவன் ஆவான் என்று உன்னால் ரக்ஷிக்கப் பட்டிருக்கிறார். ஹே ! பரமசிவ ! என்னைக் காப்பாற்றும் என்று கூறிக்கொண்டே உன்னை சரணமடைந்த நான் எந்த விதத்தில் ரக்ஷிக்கப்பட்டாது ஆவேன்.

சரணம் வ்ரஜ சிவ மார்த்தீஸஸ

தவ ஹரேதிதி ஸதாம் கிராஹம் த்வாம்

சரணம் உதோரஸ்டி பாலய கலமபி

தேஷ் வீச பக்ஷபாதான் மாம் ||

பரமசிவனே சரணமடைவாய் ! அவன் உனது கஷ்டங்களை விலக்குவான் என்று சாதுக்கள் கூறிய வார்த்தைகளினால் உன்னைச் சரணமடைந்த நான் மிகுந்த பாபியாக இருந்தாலும்; ஸாதுக்களிடம் உனக்கு உள்ள பக்ஷபாதத்தினாலாவது ரக்ஷிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ ராவண க்ருத சிவதாண்டவ ஸ்தோத்ரம்

ஜடாடவீ கலஜ்ஜல ப்ரவாஹபாவித ஸ்தலே
கலே஽வலம்ப்ய லம்பிதாம் புஜங்க துங்க மாஸிமாம்
டமட்டமட்டமட் டமன்னி நாதவட் டவர்வயம்
சகார சண்டதாண்டவம் தனோதுந: சிவ சிவம். 1

ஜடாகடாக ஸம்ப்ரம, ப்ரமன்னிலிம்ப நிர்ஜர்
விலோலவீசி வல்லரீ விராஜமானமூர்த்தனி
தகத்தகத் தகஜ்வல லலாட பட்ட பாவகே
கிசேர சந்த்ரசேகரே ரதி: ப்ரதிக்ஷணம் மம 2

தராதரேந்த்ர நந்தினீ விலாஸபந்து பந்தூர
ஸ்புரத் திகந்தஸந்ததி ப்ரமோத மானமானஸே
க்ருபாகடாக்ஷ தோரணீ நிருத்த துர்த்தராபதி
க்வசித் திக ம்பரே மனோவினோதமேது வஸ்துநி. 3

ஜடாபுஜங்க பிங்கல ஸ்புரத் பனாமணி ப்ரபா
கதம்ப குங்கும ப்ரலிப்த திக்வதூ முகே
மதாந்த ஸிந்தூர ஸ்புரத வகுத்தரீ ய மேதுரே
மனோ வினோதமத்புதம் விபர்துபூத பர்த்தரீ 4

ஸஹஸ்ர லோசன ப்ரப்ருத்த சேஷலோக சேகர
ப்ரஸுன தூவி தோரணீ விதூஸராங்கிரி பீடபூ:
புஜங்கராஜமாலயா நிபத்தஜாடஜூடக:
ச்ரீயை சிராய ஜாயதரம் சகோரபந்துசேகர: 5

லலாடசத்வர ஜ்வலத் தனஞ்சயஸ்பு லிங்கதா
நிபீத பஞ்சஸாயகம் நமன்னிலிம்பனா யகம்
ஸுதாமயூகலேகயா விராஜமான சேகரம்
மஹாகபாலி ஸம்பதே சிரோஜ டாலமஸ்து ந: 6

கரால தால பட்டிகா தகத்தகத் தகஜ் ஜ்வல
தனஞ்சயாஹுதி க்ருதப்ரசண்ட பஞ்சஸாயகே
தராதரேந்த்ர நந்தினீ குசாக்ர சித்ர பத்ரக
ப்ரகல்பநைசில்பினி த்ரிலோசநேமதிர் மம 7

நவீனமே கமண்டலீ நிருத்த துர்த்ததரஸ்புரத்
குஹுனி ஃ திநிதம: ப்ரமந்ந பத்தகந்தர:
நிலிம்ப நிர்ஜரீ த ரஸ்தனோது க்ருத்திஸிந்தூர:
கலாநிதான பந்தூர: ச்ரீயம் ஜகத் துரந்தர: 8

ப்ரபுல்லநீல பங்கஜ ப்ரபஞ்ச காலிம்ப்ரபா
வலம்பி கண்ட கந்தலீ ருசிப்ரபந்த கந்தரம்
ஸ்மரச்சிதம் புரச்சிதம் பவச்சிதம் மகச்சிதம்
கஜாச்சிதாந்தான் தகாசிதம் தமன்தகாச்சிதம் பஜே: 9

அகர்வ ஸர்வ மங்களா கலாகதம்ப மஞ்சரீ
 ரஸப்ரவாஹ மாதூரீ விஜ்ஞம் பணுமணிவ்ரதம்
 ஸ்மராந்தகம் புராந்தகம் பவாந்தகம் மகாந்தகம்
 கஜந்தகரீந்தகாந்தகம் தமஸ்த காந்தகம் பஜே ! 10

ஜயத்வதப்ர விப்ரமப்ர மத்புஜங்க மச்வஸ
 த்விநிர்க்கமத்க்ரம ஸ்புரத்க்ரால பாலஹவ்யவாட்
 திமித் திமித் திமித் த்வணன் ம்ருதங்கதுங்க-மங்கள்
 த்வனி க்ரம ப்ரவர்த்தித ப்ரசண்டதாண்டவ :

சிவ : 11

த்ருஷத்விசித்ர தல்பயோர் புஜங்க மௌத்திக
 ஸ்ரஜோர் 12

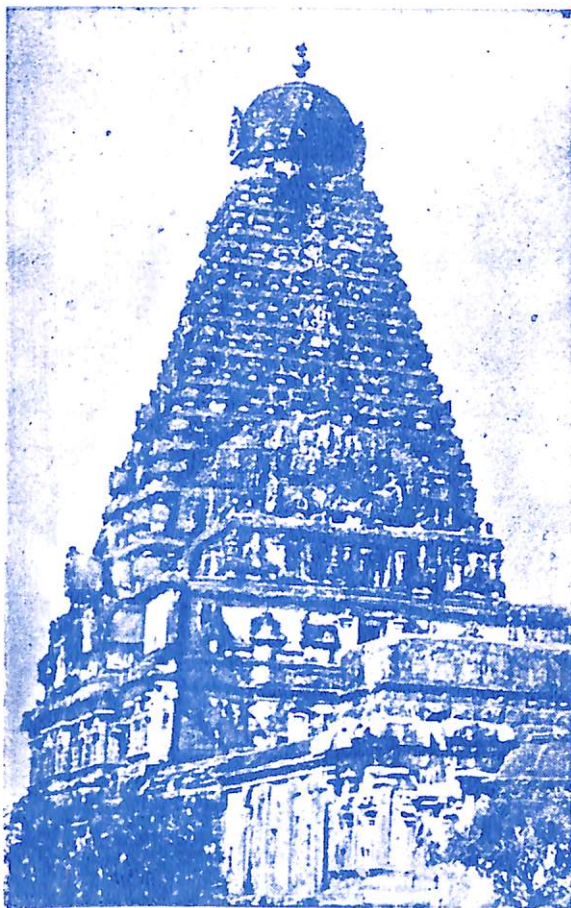
கரிஷ்டரத்னலோஷ்டயோ : 'ஸு'ஹ்ருத்வி
 பக்ஷ பக்ஷயோ !

த்ருணூரவிந்த சக்ஷுஷோ, ப்ரஜாமஹி
 மஹேந்த்ரயோர்,
 ஸம ப்ரவ்ருதிகத்திக : கதா ஸதாசிவம் பஜாம்யஹம்;

கதாநிவிம்ப நிர்ஜரீ நிகுஞ்ச கோடரே வஸன்
 விமுக்த தூர்மதிர் ஸதா சிரஸ்த மஞ்ஜாலம் வஹன்
 விலோல லோல லோசனே லலர்மபால லக்ஷக ;
 சிவேதி மந்த்ர முச்சரன் கதா ஸுஃ பவாம்யஹம். 13

இமம் ஹி நித்ய மேஷமுத்த முத்தமோத்தமம் ஸ்வதம்
 படந் ஸ்மரன் ப்ருவன் நரோ விசுத்திமேதி ஸந்ததம்
 ஹரே குரௌ ஸுபக்திமாசு யாதி நான்யாதா கதிம்
 விமோஹனம் ஹி தேஹினாம் ஸுசங்கரஸ்ய
 சிந்தனம். 14

பூஜா வஸான ஸமயே தசவக்த்ர கீதம்
 ய : சம்பு பூஜஸபரம் படதி ப்ரதோஷ
 தஸ்ய ஸ்திராம் ரதகஜேந்த்ர துரங்க யுக்தாம்
 லக்ஷ்மீம் ஸதைவ ஸுமுகீம் ப்ரததாதி சம்பு : ||

போன்: 24344115
24345657

நல்லி

சின்னசாமி செட்டி

பனகல் பார்க்

SAIVAM

911394

RS 100.00

தியாகராய நகர், சென்னை-17.